

N. ramanathan

UMU-103-T

அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிறுவனம்

இ

மி. ஏ. பட்ட வகுப்பு

ந்

முதலாம் ஆண்டு

தி

இந்திய இசை

ய

சமஸ்கிருதம்

இ

சை

பாடத்தொகுப்பு — 1

உரிமை பதிவு பெற்றது

1994

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை-600 005

பி.ஏ. பட்ட வகுப்பு

சார்புப் பாடம்—I

இந்திய இசை

சமஸ்கிருதம்

பாடத் தொகுப்பு—I

வரவேற்கிறோம்

அன்புள்ள மாணவரீர்,

பி.ஏ. வகுப்பில் இந்திய இசை படிக்க இருக்கும் உங்களை எங்கள் நிறுவனம் வரவேற்கிறது.

முதல் ஆண்டில் நீங்கள் படிக்க வேண்டிய ஐந்து தாள்களில் இது சார்புப் பாடம்—I “சமஸ்கிருதம்” என்னும் தாளுக்கு உரியது. இந்தத் தாளுக்கு உரிய பாடங்கள் உங்களுக்குத் தவணை முறைப்படி அனுப்பிவைக்கப்பெறும். தொடர்பு வகுப்புகளில் நிகழ்த்தப்பெறும் விரிவுரைகள் இந்தப் பாடங்களை மேலும் விளக்கி நிறைவு செய்யும்.

அஞ்சல்வழிக் கல்வியில் மிக நன்றாக நீங்களே முயன்று படிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்திருப்பீர்கள். நீங்கள் மனமொன்றிப் படிப்பில் ஈடுபட்டு உழைப்பீர்கள் என்று பெரிதும் நம்புகிறோம்.

இந்தப் படிப்புக் காலம் முழுவதும் நாங்கள் உங்களுக்குத் தகுந்த முறையில் வழிகாட்டி உதவி புரிவோம் என்று நிறுவனம் சார்பில் உறுதியளிக்கிறோம்.

முயன்று படித்துச் சிறப்பாக வெற்றி பெறுங்கள்.

(இலக்கணம்)

II — பாடத் திட்டம்

சார்புப் பாடம் I— ஸம்ஸ்கிருதம்

1. ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களுக்கு (நாகரி—லிபி) அறிமுகம். நாகரி—லிபி எழுத்துக்களை தமிழ் லிபியில் எழுதுவது.
2. கீழ்க்கண்ட பாடப் புத்தகங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடங்கள் :
 - (a) Infant Reader by K. L. V. Sastri
பாடங்கள் எண் : 1, 2, 3, 4, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30.
 - (b) Reader—I by K. L. V. Sastri
பாடங்கள் எண் : 1, 2, 3, 5, 7, 9, 17, 19, 23, 27, 31.
3. இலக்கணம் :
 - (அ) புணரியல்.
 - (ஆ) பெயர்ச்சொல், ப்ரதி பெயர்ச்சொற்கள்.
 - (இ) வினைச்சொல்.
 - (ஈ) வாக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள்.
4. லக்ஷண க்ரந்தங்களிலிருந்து செய்யுள்கள் மற்றும் உரை நடைப் பகுதிகளின் தமிழாக்கம்.
5. ஸம்ஸ்கிருத மொழிப் பாடல்களின் தமிழாக்கம்.

Books Prescribed :

- (1) Infant Reader — Published by R. S. Vadhayar.
- (2) Reader—I by R. S. Vadhayar.
- (3) Selections of Samskrita Prose Passages, Verses & Songs.

IV — பொருளடக்கம்

இந்தப் பாடத் தொகுப்பில் பாடத் திட்டத்தில் உள்ள எல்லா பாடங்கள் அடங்கியுள்ளன.

1. எழுத்துக்கள் உச்சரிப்பு

குறிக்கோள் :

சங்கீதம் (இசையின்) இனிமையால் மனிதர்களது உள்ளங்களை உயர்த்துவதன்றி இசையை கேட்பவருக்கும், வழங்குபவருக்கும் உயர்ந்த மனப்பக்குவத்தை உண்டாக்குவதில் ஓர் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. பக்தியை நம் உள்ளத்தில் தூண்ட, கடவுளை உணர்ந்து முக்தி பெற இசை ஓர் உறுதியான, எளிமையான, உயர்ந்த வழியாகும்.

ஸ்ரீ புரந்தர தாஸர் தொடங்கி, த்யாக ப்ரும்மம், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் மற்றும் ச்யாமா சாஸ்திரி முதலிய பலர் இசைத் துறைக்கு தங்களது பாடல்கள் மூலம் செய்துள்ள தொண்டு கணக்கில் அடங்காது, இவர்கள் தங்கள் தாய் மொழியிலும் மற்றும் சமஸ்கிருத மொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்கள்.

சமஸ்கிருத மொழியில் இவர்கள் அடைந்த தேர்ச்சி, அம்மொழியில் உள்ள தத்துவம் மற்றும் சமயக் கருத்துக்களை நன்கு அறிய வாய்ப்பு அளித்தது. இதனால் இந்த வாக்கேயகாரர்களுடைய பாடல்கள் வளம் பெற்றதாக அமைந்தன.

ஆதலின் இந்த இசை வல்லுநர்களுடைய பாடல்களின் உட்பொருள் உணர சமஸ்கிருத மொழியின் அறிவு தேவையானதாகும்.

மேலும் சமஸ்கிருத மொழியானது இசைக்கும், இசை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மிகவும் உதவியிருக்கிறது. சாமவேதம், பரதரது நாட்ய சாஸ்திரம் மற்றும் பற்பல இசை நூல்கள் இம் மொழியில் புனைவப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்கள் இசையின் நுணுக்கங்களை நேர்முகமாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, மற்றும் சிறிய

குறிப்பாகவோ அல்லது விரிவாகவோ விளக்கியுள்ளன. ஆகையால் இசை நுணுக்கங்களை நன்கு, தெளிவாக அறிய விரும்பும் ஆர்வமுள்ள நம்மா மாணவனுக்கு சமஸ்கிருத மொழி ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

முன்னுரை :

சமஸ்கிருத மொழி உலகில் தொன்மையான மொழிகளில் ஒன்றாகும். “இந்தோ - ஐரோப்பிய” மொழிகள் என்று கூறப்படும் மொழிப் பிரிவில் இது கிழக்கத்திய பிரிவைச் சேர்ந்ததாகும். வேத காலம் தொடங்கி இந்தியாவில் இம்மொழி பரவலாகவும், செவ்வையாகவும் வளர்ந்து வந்தது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் வளர்ச்சியில் இம்மொழிக்கு ஒரு பங்கு உண்டு. மற்றும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஹிந்தி முதலிய மொழிகளின் மீது இதன் பாதிப்பை நாம் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த மொழிகளின் இலக்கியத் துறையிலின்றி, தத்துவ, சமய இலக்கியங்களின்மீது சமஸ்கிருத இலக்கியத்தின் கருத்துப் பரிமாறல்களை நாம் காணலாம்.

சமஸ்கிருத மொழியை தேவ வாணி (देववाणी) , தைவீ வாக் (देवी वाक्) , ஸூர பாரதீ (सुर भारती) , கீர்வாண பாரதீ (गीर्वाण भारती) என்று பெயரிட்டுக் கூறுவார்கள். இதனால் இம்மொழி ஓர் உயர்ந்த மொழி என்றும், இலக்கிய மொழியாகத் திகழ்ந்தது என்றும் நாம் அறியலாம். இம்மொழியை கலை, சமயம், தத்துவம் முதலிய பல துறைகளின் கருத்துக்களைப் பரப்ப உபயோகித்தனர். இம்மொழி குறித்து தண்டி என்னும் கவி கூறும் பின்வரும் வாக்கியம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

संस्कृतं नाम देवीवाक अन्वक्षयाता महर्षिभिः

(மொழிக்கு உகந்தது சமஸ்கிருதம் என்று கூறுவர் தவ வலிமை மிக்க சான்றோர்கள்).

சமஸ்கிருதம் (संस्कृत) என்னும் சொல்லுக்கு செம்மையாக் கம் பட்டது, சீராக்கப்பட்டது என்று பொருள் (सं + कृतम्) (संस्कृतम्) (सम्यक् कृतम्)

சமஸ்கிருதமும் கலாச்சாரமும் :

முன் கூறியபடி நமது இந்தியக் கலாச்சாரம் பெரும் அளவு இம் மொழியுடன் பிணைந்துள்ளது. சமஸ்கிருத மொழியில் மிகவும் தொன்மையானதான வேதங்கள் தொடங்கி, காப்பியங்கள் இயற்றப் பட்ட காலம் வரை இம்மொழியின் சிறந்த வளர்ச்சியை நாம் காண லாம். இந்தியக் கலாச்சாரத்துக்கும், பண்பாட்டிற்கும் இம்மொழி பெரும் தொண்டாற்றி உள்ளது. சமஸ்கிருதம் தன்னுடைய இலக்கிய வளர்ச்சியின்றி ஏனைய இந்திய மொழிகளின் இலக்கியத்துக்கும் வழி காட்டியாக அமைந்தது. வளர்ந்து வரும் இந்திய பண்பாட்டிற்கும் இம்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பை நாம் மறுக்க முடியாது.

கையெழுத்துப்படி :

சமஸ்கிருத மொழியை எழுத க்ரந்தம் மற்றும் தேவநாகரீ என்னும் எழுத்துக்களை உபயோகித்தனர். ஆயினும் தேவநாகரீ எழுத்துக்களே தற்காலத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

உச்சரிப்பு :

இம்மொழியில் எழுத்துக்களைத் தெளிவாக உச்சரிக்க வேண்டும், தவறாக உச்சரித்தால் எழுத்துக்கள் மாறி பொருளும் மாறாகவோ அல்லது தவறாகவோ ஆகிவிடும். உதாரணம்: पल (இறைச்சி), कल (பழம்), वद (பேசுவது), वध (கொல்லுவது), माप (உளுந்து), मास (மாதம்), ऋ (அம்பு), सर (ஏரி).

பாடம் 1: எழுத்துக்கள் :

சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களின் இரண்டு வகைகள் :

(அ) உயிரெழுத்து — ஸ்வர வர்ணங்கள்.

(ஆ) மெய்யெழுத்து — வ்யஞ்ஜன வர்ணங்கள்.

இம்மொழியில் 15 உயிரெழுத்துக்களும், 33 மெய்யெழுத்துக் களும் உள்ளன.

உயிரெழுத்துக்கள் :

अ a அ	आ ā ஆ	इ i இ
ई ī ஈ	उ u உ	ऊ ū ஊ
ऋ ṛ ரு	ॠ ṛ ரு	ऌ ḷ லு
ए e ஏ	ऐ ai ஐ	ओ o ஒ
औ au ஒள	अं (a)m (அம்)	अः (a)h (அ)ஹ

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உயிரெழுத்துக்களில் கடைசியாக உள்ள இரண்டு எழுத்துக்களையும் अं अ: முறையே அநுஸ்வாரம், விஸர்கம் என்று கூறுவார்கள். அநுஸ்வாரத்தை உயிரெழுத்து அல்லது மெய்யெழுத்தின் மேல் ஒரு புள்ளி மாதிரியாகவோ — அல்லது அவ்வெழுத்தின் பக்கத்தில் म् என்றே எழுத வேண்டும்.

விஸர்கம் என்பது உயிரெழுத்து அல்லது மெய்யெழுத்தின் பக்கத் தில் இரண்டு புள்ளிகளாக (:) எழுத வேண்டும்.

இம்மொழியில் நெடிலாக உள்ள லா வும், குறிலாக ஏ, ஒ இரண் டும் கிடையாது.

மெய்யெழுத்து முறை :

எழுத்துக்களை எழுதுங்கால் எழுத்தின் முக்கியப் பகுதியை முதலில் எழுதவேண்டும். பிறகு குறுக்கே செல்லும் கோட்டை

எழுத்தின் ஊடேயோ அல்லது அருகிலோ முறைப்படி எழுத வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக

ச, க ங, ங or ட, ட ற or ல க க.

மெய்யெழுத்துக்கள் :

இவ்வெழுத்துக்கள் உச்சரிப்பின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

Gutturals	க ka	கா kha	கா ga	கா gha	கா na
	க				நு
Palatals	ச ca	சா cha	சா ja	சா jha	சா na
	ச				ஞ
Cerebrals	ட ta	டா tha	டா da	டா dha	டா na
	ட				ண
Dentals	த ta	தா tha	தா da	தா dha	தா na
	த				ந
Labials	ப pa	பா pha	பா ba	பா bha	பா ma
	ப				ம
Semivowels	ய ya	ர ra	ல la	வ va	
	ய	ர	ல	வ	
Sibilants	சா śa	சா śa	சா sa		
	ச	ஷ	ஸ		
Aspirate	ஹ ha				
	ஹ				

மெய்யெழுத்தின் அடியில் ஒரு சாய்ந்த கோட்டைச் சேர்த்தால் க் அது அவ்வெழுத்து உயிரெழுத்துடன் கூடியது அல்ல (க்) என்பதைக் குறிக்கும்.

உச்சரிப்பு மெய்யெழுத்துக்கள் :

மேலே காணும் மெய்யெழுத்துக்களில் முதல் ஐந்து பிரிவுகளையும் அதாவது க் 'க' வரிசை தொடங்கி ட் 'ப' வரிசை முடிய ஐந்து பிரிவுகளையும் தொண்டையிலிருந்து தோன்றும் ஒலி மூலமாகவோ அல்லது நாக்கின் அசைவாலோ உச்சரிக்க வேண்டும்.

'க' 'க' வரிசை எழுத்துக்கள் தொண்டையில் இருந்து தோன்றும் ஒலிகளாகும்.

'ச' 'ச' வரிசை வாயின் மேற் பகுதியும், மேல் வரிசைப் பற்களும் சேரும் இடத்தில் நாக்கால் தொடுவதால் உண்டாகும் ஒலி.

'ட' 'ட' வரிசை நாக்கால் வாயின் மேற் பகுதியை தொடும் பொழுது ஒலிக்கும் ஒலிகள்.

'த' 'த' வரிசையை நாக்கால் கீழ்வரிசைப் பற்களைத் தொட்டு உச்சரிக்க வேண்டும்.

'ப' 'ப' உதடுகள் இரண்டையும் சேர்த்து உச்சரிப்பதால் உண்டாகும் ஒலிகளின் அடிப்படையில் அமைந்தவை.

கீழே காணும் எழுத்துக்கள் நாக்கு வாயின் மேற்பகுதி முதலிய வற்றை ஓரளவே தொடுவதால் உண்டாகும் ஒலி.

ய் 'ய' நாக்கு மற்றும் மேல் அண்ணத்தின் கீழ் பகுதி.

ர் 'ர' நாக்கு, மேல் அண்ணம்.

‘ல’ ‘ல’ நாக்கு, பற்கள்.

‘வ’ ‘வ’ மேல் வரிசைப் பற்கள், கீழ் உதடு.

‘ச’ ‘ல’ ‘வ’ ‘ஷ’ ‘ஸ்’ ‘ஸ’ முதலிய எழுத்துக்களை சற்றே சீறல் ஒலியுடன் உச்சரிக்கவேண்டும்.

‘ஹ’ ‘ஹ’ தொண்டையிலிருந்து தோன்றும் ஒலி.

கீழே காணும் எழுத்துக்களின் அமைப்பில் உள்ள வேற்றுமை களை நன்கு கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ப ங் | ம ம | வ ர வ |

ய த | வ வ | ப ட |

ட ட ட | ட ட | ட ட |

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படிங்களை நன்கு வாசிக்கப் பழகவும்.

பயிற்சி 1 :

இரண்டு எழுத்துக்கள் கொண்டவை.

அஜ: ஓர: எல:

ஆப: கூஹ: ஓஜ:

இம: கௌ: அச:

இச: ஈப: கவ:

பயிற்சி 2 :

கட: சர டுண: அத தட

வல: வல நட: கர: நம:

ரஜ: ஜட கண: தப: இந:

வன டம ரட: நர: வர:

பயிற்சி 3 :

மூன்று எழுத்துக்கள் கொண்டவை.

வலவ ஓடக சரண ரதன

மவன பதன ரமன ஶயன

அமம வணக வஸன ஶகட

வனக நடன அலய ஓபல

நரர கபட ஶலப மகர

VOWELS (உயிர்வெழுத்து)

அ ¹ ₃ ⁴	ஆ ¹ ₃ ⁵	இ ² ₁	ஈ ² ₁ ³	உ ² ₁	ஊ ² ₁
a ʌ	ā ʌ	i ʌ	ī ʌ	u ʌ	ū ʌ
ஐ ¹ ₂ ⁵	ஊ ¹ ₂ ⁵	஋ ² ₁	௠ ² ₁	௡ ² ₁	ஔ ² ₁
ai ʌ	au ʌ	ri ʌ	ri ʌ	ai ʌ	au ʌ
ஓ ¹ ₂ ⁶	ஔ ¹ ₂ ⁵	ஓ ² ₁ ⁵	ஔ ² ₁ ⁵	ஓ ² ₁ ⁵	ஔ ² ₁ ⁵
au ʌ	au ʌ	au ʌ	au ʌ	au ʌ	au ʌ

CONSONANTS (மெய் வெழுத்துக்கள்)

க ³ ₁	ங ³ ₁	க ³ ₂	ங ³ ₂	க ³ ₃
ka ʌ	ka ʌ	ka ʌ	ka ʌ	ka ʌ
ச ³ ₁	ஞ ³ ₁	ஜ ³ ₁	ஜ ³ ₂	ஜ ³ ₃
ca ʌ	ca ʌ	ca ʌ	ca ʌ	ca ʌ
த ² ₁	த ² ₂	த ² ₃	த ² ₄	த ² ₅
ta ʌ	ta ʌ	ta ʌ	ta ʌ	ta ʌ
ந ³ ₁	ந ³ ₂	ந ³ ₃	ந ³ ₄	ந ³ ₅
na ʌ	na ʌ	na ʌ	na ʌ	na ʌ

$\overset{3}{\underset{1}{\text{p}}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ph}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{th}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ma}}\overset{2}{\text{lo}}$
 $\overset{3}{\underset{1}{\text{y}}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{na}}, \overset{2}{\text{na}}, \overset{2}{\text{na}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{la}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ra}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ha}}\overset{2}{\text{u}}$
 $\overset{3}{\underset{1}{\text{p}}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ph}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{th}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ma}}\overset{2}{\text{lo}}$
 $\overset{3}{\underset{1}{\text{y}}}\overset{2}{\text{a}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{na}}, \overset{2}{\text{na}}, \overset{2}{\text{na}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{la}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ra}}\overset{2}{\text{u}}\overset{3}{\text{ha}}\overset{2}{\text{u}}$

Numerals (எண்கள்)

γ_1 γ_2 γ_3 γ_4 γ_5 γ_6 γ_7 γ_8 γ_9 0

தமிழ் விபியில் எழுதுவதற்கு உதாரணங்கள் :

(1) वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ ।

निविधनं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥

வக்துண்ட³ மஹாகாய கோடி ஸூர்ய ஸம்ப்ரப |
நிர்விக்⁴னம் குரு மே தே⁵வ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா³ ||

(2) न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं

न सा विद्या न सा कला ।

न स योगो न तत्कर्म

नाट्ये ऽ स्मिन् यन्न दृश्यते ॥

ந தஜ்ஞானம் ந தச்சி'ல்பம்

ந ஸா வித்³யா ந ஸா கலா |

ந ஸ யோகோ ந தத் கர்ம

நாட்யே (அ) ஸ்மின் யன் ந த்ருச்யதே ||

பஸ்ஸணி :

வெங்கடாசல நிலயம்

வைகுண்ட²புர வாஸம்

அனுபல்லவி :

பங்கஜ நேத்ரம் பரம பவித்ரம்

சங்க² சக்ர த⁴ரம் சிந்மயரூபம்

(வெங்கட)

பரணம் :

(1) அம்புஜோதீப⁴வம் அக்ஷித குண நாமம்
தும்புரு நாரதீ காண விலோலம்

(வெங்கட)

(2) மகர குண்டல த¹ர மதன கோ²பாலம்

ப⁴க்த போஷக ஸ்ரீ புரந்தீர விட்ட²லம்

(வெங்கட)

பாடம் 2: உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் :

மெய்யெழுத்தை நாம் உச்சரிக்குங்கால் அந்த எழுத்தை உயி ரெழுத்தான 'அ' ('அ') ஷடன் சேர்த்து சொல்கிறோம். அதாவது மெய்யெழுத்தான க் (க) வில் க் + அ = அ என்றும் உயிரெழுத்து உள்ளது. மெய்யெழுத்தை உயிரெழுத்துடன் சேர்த்து எழுதும் முறையை நாம் பின்வரும் பகுதியில் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு உயிரெழுத்துக்கும் ஓர் அடையாளம் உண்டு. அது பின்வருமாறு — அ -குறி ஒன்றுமில்லை.

அ	
ஆ	।
இ	᳚
ஈ	ी
உ	॥
ஊ	॥
஋	॥
ॠ	॥
஌	॥
ॡ	॥
எ	॥
ஏ	॥
ஐ	॥
ஓ	॥
ஔ	॥
அ:	:

மெய்யெழுத்து + உயிரெழுத்து

க் + அ	।	கா
+ ஈ	᳚	கி
+ ஊ	ी	கி
+ உ	॥	கு
+ ஊ	॥	கூ
+ ஋	॥	கூ
+ ॠ	॥	கூ
+ ஌	॥	கூ
+ ॡ	॥	கூ
+ எ	॥	கே
+ ஏ	॥	கே
+ ஐ	॥	கை
+ ஓ	॥	கோ
+ ஔ	॥	கோ
+ அ:	:	க:

பயிற்சி :

(1) Cerebral களை (மெய்யெழுத்துக்களை) யும், Sibilant களையும் எழுதவும்.

(2) இரண்டு எழுத்துக்களையும் சேர்த்து எழுதவும்.

च + उ

ड + ए

क + ऋ

ट + ऐ

व + ओ

श + ऊ

र + ऊ

द + ओ

म + ए

ण + उ

श + औ

ल + अ

य + आ

म + इ

न + ऋ

प + अ

व + अः

ध + ई

ह + उ

त + ऋ

பாடம் 5 : கூட்டெழுத்துக்கள்

சமஸ்கிருத மொழியில் கூட்டெழுத்துக்களை அதாவது இரண்டு மெய்யெழுத்துக்களைச் சேர்த்து எழுதும் முறையை நாம் இப்பகுதியில் அறிவோம். உயிர் எழுத்து இல்லாத மெய்யெழுத்தையும் உயிரெழுத்துடன் கூடிய மெய்யெழுத்தையும் சேர்த்து எழுதுவதே கூட்டெழுத்தாகும்.

உதாரணமாக कन्या என்று எழுதுவது தவறு.

இங்கு न் என்னும் மெய்யெழுத்தை யா வுடன் இணைத்து இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து எழுதுவதே கூட்டெழுத்து. न् இல் உள்ள நேர்க்கோட்டை எடுத்து பிறகு அதை (ः) என்று எழுதி யவை அதன் அருகில் எழுதவேண்டும் (न्य).

I. மெய்யெழுத்தினை அமைப்பில் பிரிக்கக் கூடிய தனியான நேர்க்கோடு இருந்தால் அதை எடுத்துவிட்டு அந்த எழுத்தை, அடுத்துவரும் உயிரெழுத்துடன் சேர்க்கவேண்டும்.

गृ प இல் உள்ள ' ण ' நேர்க்கோட்டை எடுக்கமுடியும்.

உதாரணம் :

आ + प + त = आप्त

பயிற்சி :

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்களைச் சேர்த்து எழுதவும் :

- (1) व् + या + पा + र
- (2) ध् + व + ज
- (3) अ + ग + नि
- (4) अ + स + य
- (5) इ + न् + दि + ग
- (6) स + प् + त
- (7) अ + म् + व + र
- (8) प + श् + य + ति

II. மெய்யெழுத்தில் நேர்க்கோடு தனியாக இல்லாமல் எழுத்தின் ஊடே அமைந்திருந்தால் (ங் ட்) அதை மற்றொரு மெய்யெழுத்துடன் இணைத்து எழுதும்பொழுது அவ்விரு எழுத்தையும் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக எழுதவேண்டும்.

द + ध = ढ ङ + ग = ङ्ग ड् + म = डम्

பயிற்சி :

சேர்த்து எழுதவும் :

- (1) प + द् + ध + ति
- (2) त + र + ड् + ग
- (3) कु + ड् + म + ल
- (4) प + द + म
- (5) श + ङ् + क + र

- (6) सि + द् + ध
- (7) भ + ङ + ग
- (8) क + ङ + क + ण
- (9) द् + वे + प
- (10) म + रु + द् + ग + ण

III. ர என்னும் எழுத்து மற்றொரு மெய்யெழுத்தோ அல்லது ஂ என்னும் எழுத்துக்கு முன்பாக வந்தால் அதை இவ்வாறு எழுதவேண்டும் :

र + क = कं

र + थ = थं

र + व = वं

र + ऋ = ऋं

பயிற்சி :

- (1) वै + र + य
- (2) दु + र् + ज + न
- (3) का + र् + य
- (4) क + र् + ण
- (5) अ + र् + ध
- (6) प + रा + र + ध

(7) ட் + ர் + ம்

(8) ஞ் + ன் + ர் + த்

(9) ங் + ர் + வ்

(10) ழி + ர் + ஶ்

IV. ர என்னும் மெய்யெழுத்து உயிரெழுத்துடன் சேராத மெய்யெழுத்தின் பின் வந்தால் அதன் அமைப்பு பின்வருமாறு வரும்.

ம் + ர் = ம்

வ் + ர் = வ்

த் + ர் = த் த்

ட் + ர் = ட்

பயிற்சி :

(1) ங் + ரி + த்

(2) வ் + ர் + த்

(3) ட் + ற் + ம்

(4) த் + க் + ர்

(5) வி + க் + ர் + ம்

(6) ச் + ற் + ஸ் + ர்

(7) ஞ் + க் + ர்

(8) ழ் + ங் + ர்

(9) வ் + ர் + ஞ்

(10) ஶ் + வி + த் + ர்

(11) ஸ் + மு + ட் + ர்

V. ற என்னும் மெய்யெழுத்து மற்றொரு மெய்யெழுத்துடன் சேரும்பொழுது பின்வருமாறு எழுதவேண்டும். அடியிற் கோடிட்டுள்ள எழுத்தை கவனிக்கவும்.

ற் + ன் = ற்

ற் + ய் = ற்

ற் + வ் = ற்

ற் + ம் = ற்

ற் + ர் = ற் அல்லது ற்

பயிற்சி :

(1) ஸ் + ற் + ய்

(2) ற் + ர் + ட்

(3) ழி + ற் + வா

(4) ஞ் + ற் + லா + ட்

(5) ங் + ற் + வ் + ர்

(6) வா + ற் + ய்

(7) ற் + ரி:

(8) வ் + ர் + ற் + மா

(9) म + ह् + य

(10) ह् + र + स् + व

VI. ஸ் மற்ற மெய்யெழுத்துக்களுடன் இணைத்து எழுதும் முறை :

स् + क = ल्क

स् + म = लम

स् + ल = लल

பயிற்சி :

(1) उ + ल + का

(2) न + ल् + प

(3) कु + ल् + या

(4) प + ल् + ल + व

(5) म + ल् + ल

(6) शु + ल् + क

(7) त + ल् + ल + ज

(8) झ + ल् + लू + क

(9) क + ल् + या + ण

(10) व + ल् + क + ल

(11) तु + ल् + य

(12) प + ल् + व + ल

VII. ஸ் மற்றொரு மெய்யெழுத்துடன் சேரும்பொழுது பின் வருமாறு அமையும்.

श

श + य = श्य

श + व = श्व

श + ल = श्ल

श + र = श्र

பயிற்சி :

(1) प + श् + य

(2) अ + श् + व

(3) श् + र + म

(4) श् + रो + त + र

(5) श् + लो + क

(6) श् + ला + व् + य

(7) वि + श् + व

(8) आ + श् + र + म

(9) श् + वे + त

(10) श् + ये + न

(11) श् + वा + ल

(12) श् + र + व + ण

VIII. சில மாறுபட்ட கூட்டுமுத்துக்கள் :

क् + त = क्त or कृत

त् + र = त्र or त्र

त् + त = त्त

ठ + य = ठय

द् + य = द्य

क् + ष = क्ष

ज् + अ = ज्ञ

பயிற்சி :

(1) श + क् + ति

(2) मा + त् + रा

(3) उ + त् + त + म

(4) शा + ठ् + य

(5) प + द् + य

(6) प + क् + ष

(7) अ + ज् + वा + न

(8) व् + य + क् + ति

(9) अ + तो + द् + य

(10) य + क् + ष

IX. கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களைப் பிரித்து எழுதவும் :

(1) भिक्षुकाः ।

(2) मर्म ।

(3) वल्लभ ।

(4) दण्डि ।

(5) श्रीमति ।

(6) सुज्ञान ।

(7) मन्दारवृक्ष ।

(8) सङ्गीत ।

(9) पुष्कर ।

(10) विन्ध्य ।

(11) कल्पलता ।

(12) ह्रीर्कल्याणि ।

(13) शङ्कराभरण ।

(14) सिंहेन्द्रमध्यम ।

1. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-1

இந்த பாடத்தில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. இரண்டிலுமே பிரதானமாக இரண்டு பாடப் புத்தகங்களில் உள்ள பாடங்களின் தமிழாக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பகுதி (அ) வில் கே. எல். வி. சாஸ்திரி எழுதிய “ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம்” என்ற புத்தகமும். பகுதி (ஆ) வில், கே. எல். வி. சாஸ்திரி எழுதிய “ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம்” என்ற புத்தகமும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டு புத்தகங்களில் உள்ள பாடங்களுக்கு தொடர்புள்ள இலக்கண மற்றும் இதர விஷயங்கள் பாடம் எண் 3-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

अयम् अजः ।	இது ஒரு ஆடு.
अयं गजः ।	இது ஒரு யானை.
अयं वृक्षः ।	இது ஒரு மரம்.
इयं बाला ।	இது ஒரு பெண்.
इयं माला ।	இது ஒரு மாலை.
इयं लता ।	இது ஒரு கொடி.
इदं पात्रम् ।	இது ஒரு பாத்திரம்.
इदं नेत्रम् ।	இது ஒரு கண்.
इदं पुष्पम् ।	இது ஒரு மலர்.
सः गजः ।	அது ஒரு யானை.

सा बाला ।	அது ஒரு பெண்.
तत् पात्रम् ।	அது ஒரு பாத்திரம்.

1. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-2

गजः गच्छति ।	யானை செல்லுகிறது. (சென்றுகொண்டிருக்கிறது)
अजः तिष्ठति ।	ஆடு நிற்கிறது. (நின்றுகொண்டிருக்கிறது)
वृक्षः फलति ।	மரம் பழுத்திருக்கிறது. (மரம் பழங்களை உடைத்தாயிருக்கிறது)
रामः पठति ।	ராமன் படிக்கிறான். (படித்துக்கொண்டிருக்கிறான்)
बाला तिष्ठति ।	பெண் நிற்கிறாள்.
माला म्लायति ।	மாலை வாடுகிறது.
लता पुष्प्यति ।	கொடி மலர்களை உடைத்தாயிருக்கிறது.
सीता वदति ।	சீதை பேசுகிறாள்.
पात्रं पतति ।	பாத்திரம் விழுகிறது.
नेत्रं स्फुरति ।	ஒரு கண் துடிக்கிறது.
पुष्पं विकसति ।	ஒரு மலர் மலர்கிறது.
मुखं लसति ।	முகம் மிளர்கிறது.

3. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-3

बालौ ।	இரண்டு பையன்கள்.
फले	இரண்டு பழங்கள்.
इमौ बालौ ।	இவர்கள் இரண்டு சிறுவர்கள்.
तौ देवी ।	அவர்கள் இரண்டு தேவர்கள்.
इमे फले ।	இவைகள் இரண்டு பழங்கள்.
इमे बाले ।	இவர்கள் இரண்டு சிறுமியர்கள்.
ते पात्रे ।	அவைகள் இரண்டு பாத்திரங்கள்.
ते लते ।	அவைகள் இரண்டு கொடிகள்.
बालौ पठतः ।	இரண்டு பையன்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
फले पततः ।	இரண்டு பழங்கள் விழுகின்றன.
बाले गायतः ।	இரண்டு பெண்கள் பாடுகிறார்கள்.
वृक्षौ फलतः ।	இரண்டு மரங்கள் பழங்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன.
गजौ गच्छतः ।	இரண்டு யானைகள் செல்கின்றன.
पुष्पे विकसतः ।	இரண்டு மலர்கள் மலர்கின்றன.
नेत्रे स्फुरतः ।	இரண்டு கண்கள் துடிக்கின்றன.
अजौ तिष्ठतः ।	இரண்டு ஆடுகள் நிற்கின்றன.

नाले स्लायतः ।	இரண்டு மாலைகள் வாடுகின்றன.
लते पुष्पतः ।	இரண்டு கொடிகள் மலர்களை உடைத்தாயிருக்கின்றன.
मुखे लसतः ।	இரண்டு முகங்கள் மிளர்கின்றன.
देवी वदतः ।	இரண்டு தேவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

4. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-4

हंसाः ।	அன்னப் பறவைகள்.
पद्मानि ।	தாமரை மலர்கள்.
इमे हंसाः ।	இவைகள் அன்னப் பறவைகள்.
इमाः लताः ।	இவைகள் கொடிகள்.
इमानि पद्मानि ।	இவை தாமரை மலர்கள்.
ते गजाः ।	அவை யானைகள்.
ताः मालाः ।	அவை மாலைகள்.
तानि फलानि ।	அவை பழங்கள்.
हंसाः कूजन्ति ।	அன்னப் பறவைகள் கூவுகின்றன.
मालाः स्लायन्ति ।	மாலைகள் வாடுகின்றன.
पद्मानि स्फुठन्ति ।	தாமரைகள் மலர்கின்றன.
बालाः गायन्ति ।	சிறுமியர் பாடுகிறார்கள்.
गजाः गच्छन्ति ।	யானைகள் செல்கின்றன.
लताः पुष्पन्ति ।	கொடிகள் மலர்களை உடைத்தா யிருக்கின்றன.

अजाः तिष्ठन्ति । ஆடுகள் நிற்கின்றன.

पुष्पाणि विकसन्ति । மலர்கள் மலர்கின்றன.

फलानि पतन्ति । பழங்கள் விழுகின்றன.

वृक्षाः फलन्ति । மரங்கள் பழங்களை உடைத்தா
யிருக்கின்றன.

मुखानि लसन्ति । முகங்கள் மிளர்கின்றன.

बालाः पठन्ति । கிறுவர் படிக்கின்றனர்,
கிறுமியர் படிக்கின்றனர்.

இப்பாடங்களில் சுட்டுப் பெயர்கள் (Demonstrative Pro-
nouns) 'இது' (अयम्, इयम्, इदम्), மற்றும் 'அது' (सः, सा, तत्)
இவை ஆண் பால் (Masculine Gender), பெண் பால் (Feminine),
அஃறிணை (Neuter) என்று பகுக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளன.
அவற்றின் ஒருமை, இருமை, பன்மை உருவங்களும் கொடுக்கப்
பட்டுள்ளன.

ஒருமை :

अयम् — இது (ஆண் பால்)

इयम् — இது (பெண் பால்)

इदम् — இது (அஃறிணை)

இருமை :

इमौ — இவைகள் இரண்டு (ஆண்)

इमे — இவைகள் இரண்டு (பெண்)

इमे — இவைகள் இரண்டு (அஃறிணை)

பன்மை :

इमे — இவை (ஆண் பால்) மூன்று அல்லது
மூன்றுக்கு மேற்பட்டது.

इमाः — இவை (பெண் பால்)

इमानि — இவை (அஃறிணை)

இதுபோலவே सः அது

ஒருமை :

सः — அது (ஆண்.)

सा — அது (பெண்.)

तत् — அது (அஃறிணை)

இருமை :

तौ — அவை இரண்டு (ஆண் பால்)

ते — அவை இரண்டு (பெண் பால்)

ते — அவை இரண்டு (அஃறிணை).

பன்மை :

ते — அவை (ஆண்)
(மூன்று அல்லது மூன்றுக்கு மேலே)

ताः — அவை (பெண்)

तानि — அவை (அஃறிணை)

நிகழ்காலம் :

வினைச்சொற்களின், படர்க்கையில் ஒருமை, இருமை, பன்மை இவற்றின் உருவங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(गजः) गच्छति । யானை செல்கிறது.

(गजौ) गच्छतः । இரண்டு யானைகள் செல்கின்றன.

(गजाः) गच्छन्ति । யானைகள் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன.

பயிற்சி :

(அ) सः — ஒருமை, பன்மையில் எழுதவும்.

(ஆ) சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

(i) அவை இரண்டு (ஆண் பால்).

(ii) அவைகள் (பெண் பால்).

(iii) இது (அஃறிணை).

(iv) இவைகள் (அஃறிணை).

(v) இவை இரண்டு (பெண் பால்).

(vi) அது (அஃறிணை).

(இ) கீழே காணும் சொற்களின் பொருளை எழுதவும்.

(i) देवौ

(ii) पुष्पे

(iii) पावम्

(iv) हंसाः

(v) गजाः

(vi) वृक्षौ

(vii) अजः

(viii) मुखानि

(ix) वाने ।

(i) गायतः

(ii) वदति

(iii) पठन्ति

(iv) पचति

(v) कूजन्ति

(vi) तिष्ठतः

(vii) स्वायन्ति

(viii) स्फुरतः

(ix) स्फुरन्ति ।

5. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-20

மழைகாலம்

இப்பொழுது மழைகாலம். பார்! வானம் மேகங்களால் நன்கு ழடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கும் மழைத்தாரைகள் விழுந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மனிதர்கள் துங்களுடைய வேலைகளை விட்டுவிட்டு (ஒதுக்கிவிட்டு) வீட்டிற்குச் சென்று விட்டனர். பறவைகள் குளிரால் பீடிக்கப்பட்டு மரங்களின் கிளைகளில் தங்கி இருக்கின்றன. உழவர்கள் மட்டும் வயல்களில் உழுது கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள், உழுத வயல்களில், விதைகளை விதைக்கின்றனர்.

மழைகாலத்தில் கிணறுகளும், ஏரிகளும், நீரால் நிரம்பப் பெற்றிருக்கின்றன. நதிகளும் கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு பெருக்கெடுத்தோடுகின்றன. பூமி எங்கிலும் புற்கள் முளைத்திருக்கின்றன. மாங்கள், மற்றும் கொடிகளிலும் இளந்துளிர்கள் தோன்றியுள்ளன.

நீ எங்கு புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்? நான் கடையை நோக்கிச் சென்று நுகாண்டிருக்கிறேன். மழை அல்லவா பெய்கிறது. எப்படிச் செல்வாய்? என்னிடம் (என்னுடைய கையில் குடை இருக்கிறது. குடை மனிதர்களை வெய்யலிலிருந்தும், மழையிலிருந்தும் காப்பாற்றுகிறது. ஆகையால் குடைக்கு “ஆதபத்ரம்”, “வரஷத்ரம்” என்றும் பெயர்கள் உண்டு.

குறிப்பு :

(1) परम् = மட்டும், தவிர.

(அ) रामात् परं देव न विद्यते ।

ராமனைத் தவிர கடவுள் வேறு இல்லை.

(ஆ) सुरेशः परम् अत्र आगतः ।

சுரேசன் மட்டும் இங்கு வந்திருந்தான்.

(2) प्रति = நோக்கி

(அ) अहं गृहं प्रति गच्छामि ।

நான் வீட்டை நோக்கிச் செல்கிறேன்.

(ஆ) मा कलाशालां प्रति गच्छति ।

அவள் கல்லூரி நோக்கிச் செல்கிறாள்.

(3) वृष्टिः खलु पतति । மழை அல்லவா பொழிகிறது.

(4) (அ) आतपत्रं आतप वेय्ययि. வெய்யிலிலிருந்து
காப்பாற்றுவதால் ஆதபத் என்று பெயர்.

(ஆ) वर्षत्र वर्षा मण्डप. மழையிலிருந்து காப்பது
வர்பத் எதுவோ அது

பயிற்சி :

I. கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களை வாக்கியங்களில் அமைக்கவும் :

(1) रमणीय

(2) मधुर

(3) अलम्

(4) प्रति

(5) परम्

(6) सर्वत्र

II. சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும் :

- (1) குளிரால் பீடிக்கப்பட்ட பறவைகள் மரங்களின் கிளைகளில் தங்கி இருக்கின்றன.
- (2) என்னுடைய கையில் குடை இருக்கிறது.
- (3) தேனீ மலர்களிலிருந்து தேனை அருந்துகின்றன.
- (4) உழுத வயல்களில் விதைகளை விதைக்கின்றன.
- (5) பிறகு அவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்வார்கள்.
- (6) ஒரு பையன் தரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறான்.
- (7) ஆகையால் தேனியை “மதுபம்” என்று அழைக்கின்றனர்.
- (8) தேனீக்களுக்கு அருகில் செல்லாதே...

6. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-21

இரண்டு நண்பர்கள்

முன்பு சோழ தேசத்தில் இரு நண்பர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் கல்வியில் விருப்பமுடையவன். மற்றொருவன் பணத்தில் நாட்டமுடையவன். அவர்கள் இருவருடைய தகப்பனார்களும் மிகவும் ஏழைகள். ஆகையால் அவர்கள் இருவரும் தகப்பனார் ஒருவருடைய கட்டளையினால் வேறு தேசம் சென்றனர்.

அங்கு கல்வியில் நாட்டமுடையவன் பள்ளிக்கூடம் சென்று கல்வியைக் கற்றான். மற்றொருவன் ஒரு வியாபாரியினுடைய கடை யில் சேர்ந்து பெரும் செல்வன் சம்பாதித்தான்.

பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் இருவரும் தங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தனர் (புறப்பட்டனர்). காட்டு வழியே வந்து கொண்டிருந்த அவர்கள் இருவரில், பணத்தில் நாட்டமுடையவனது பணப் பேழையை திருடர்கள் கவர்ந்து சென்றனர். அதனால் அவன் செல்வமற்றவனாக ஆகிவிட்டான்.

எப்பொழுது இவர்கள் இருவரும் தங்கள் நாட்டிற்கு வந்தார் களோ அப்பொழுது அந்நாட்டு அரசன் கல்வியில் நாட்டமுடையவன் கல்வி கற்றிருப்பதைக் கண்டு அவனை அமைச்சர் பதவியில் அமர்த்தினார். பணத்தில் நாட்டமுடையவன் வாழ்க்கை நடத்த வேறுவழி காணாமல் அந்த அமைச்சரிடமே வேலைக்காரனாக ஆனான். கல்வியின் சிறப்பைப் பாருங்கள்! ஆகையால் தான் “கல்விச் செல்வம் எல்லாச் செல்வத்திலும் சிறந்தது” என்று உலகம் சொல்கிறது.

குறிப்பு :

I. (1) अतीव = மிகவும், மிகுந்த, பெரும்பாலும் இதை குணத்தைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் உபயோகிக்க வேண்டும்.

Eg. :

अतीव पटुः மிகவும் கெட்டிக்காரன்.

अतीव दरिद्रः மிகவும் ஏழை.

अतीव मृदुः மிகவும் மிருதுவானது.

(2) प्रभूतम् = மிகவும், அன்னைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் இதை உபயோகிக்க வேண்டும்.

Eg. :

प्रभूतं धनम् அதிகச் செல்வம்.

प्रभूतं धान्यम् அதிகமான தானியம்.

प्रभूतं अन्नम्

அதிகமான ஆகாரம்

प्रभूत पटुः

अतीव धनम्

என்பது தவறு

II. प्रविश्य । वीक्ष्य विनयेच्छम्

[இது பற்றிய குறிப்பு இலக்கணப் பாடத்தில் உள்ளது]

III. स्म — இதை நிகழ்கால வினைச்சொல்லுடன் சேர்த்தால் கடந்த காலத்தைக் குறிக்கும்.

eg. (i) अर्जति स्म = ஈட்டினான்.

(ii) गच्छति स्म = சென்றான்.

7. ஸம்ஸ்க்ருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-23

வயோதிகரது சாமர்த்தியம்

ஒரு சமயம் ஒரு வயோதிகர் மற்றொரு கிராமத்துக்குச் செல்லும் பொழுது வழியில் களைப்படைந்தார். ஆதலால் அவர் இளைப்பாற பக்கத்திலுள்ள மாமரத்தின் அடியை நோக்கிச் சென்றார்.

அந்த மரத்தில் பழுத்த பழங்கள் இருந்தன. வயோதிகர் அவற்றைப் பெற (அடைய) விரும்பினார். ஆனால் அவர் மரத்தின் மீது எறி அவற்றை எடுக்க இயலவில்லை.

அத்ருஷ்ட வசமாக அந்த மரத்தில் சில குரங்குகள் பழங்களைத் பிழிந்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றைக் கண்டு வயோதிகர் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார். அவர் என்ன செய்தார். அவர், ஒரு சில குரங்குகளை எடுத்து அந்தக் குரங்குகளைக் குறிவைத்து எறிந்தார்.

இதனால் கோபமுற்ற குரங்குகள், சில பழங்களைப் பறித்து, வயோதிகரை நோக்கி ஏறிந்தன. மகிழ்ச்சியுடன் வயோதிகர் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு தான் விரும்பிய இடத்திற்குச் சென்றார்.

என்னே, வயோதிகரது சாமர்த்தியம்.

8. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-24

ஸ்ரீ கணேசர்

இவர் யார்? இவர் விநாயகப் பெருமான். இவருடைய தந்தை யார்? இவருடைய தந்தை ஸ்ரீ பரமசிவன். இவருடைய தாயார் யார்? இவருடைய தாயார் ஸ்ரீ பார்வதி தேவி. இவரது சகோதரர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியர்.

பார்! விநாயகரது தேகம் மனிதனது போலவும், முகம் யானையினது போலவும் உள்ளன. ஆகையால் 'இவரை "கஜாநநன்" (யானை முகத்தோன்) என்று அழைப்பார்கள். இவரது முகம் யானையினது போல் இருந்தாலும், இவருக்குத் தந்தம் ஒன்றுதான். யானைக்கு இரண்டு தந்தங்கள் உள்ளன. யாவையைப் போல் இவருக்கு முகத்தில் துதிக்கை உண்டு.

விநாயகர் இடையூறுகளைக் (களைவதில்) அரசன் (அல்லது இடையூறுகளுக்கு அரசன்). ஆகையால் கல்வியைத் துவக்குங்கால் சிறுவர்கள் அவரை வணங்குகின்றனர். அவ்வாறு வணங்கப்படும் அவர் இடையூறுகளைக் களைகிறார். கோவிந்தன் தினந்தோறும் விநாயகரைப் பூசிக்கிறான். ஆகையால் அவன் இடையூறின்றி எல்லா வேலைகளையும் முடிக்கின்றான். நீயும் தினந்தோறும் விநாயகரை பூசை செய். உனக்கும் எல்லாப் பணிகளிலும் இடையூறில்லாமல் இருக்கும்.

பயிற்சி :

I. சமஸ்கிருத மொழியில் விடையளிக்கவும் :

- கிழவர் களைப்புற்ற பொழுது என்ன செய்தார்?
- பழங்கள் எங்கு இருந்தன? அவை எவ்வாறு இருந்தன?
- மரத்தில் குரங்குகளைக் கண்டவுடன் வயோதிகர் என்ன செய்தார்?
- குரங்குகள் என்ன செய்தன?
- விநாயகரது முகம் எவ்வாறு இருக்கிறது?
- சிறுவர்கள் கல்வியைத் துவங்கு முன்னர் என்ன செய்கின்றனர்?
- விநாயகரை வணங்குவதால் என்ன பயன் உண்டாகிறது?

II. (a) இடம்சுட்டி விளக்கவும் :

- विद्याधनं सर्वधनं प्रधानम् ।
- लवणेन मिश्रितं भक्ष्यं मा तच्छ शुक्रेभ्यः ।
- अहो वृद्धस्य कौशलम् ।
- अतोऽयं 'गजाननः' इति नाम भजते ।

(b) விரிவுரை வழங்கவும் :

वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ ।

अविष्टं कुरु मे देव सर्वं कार्यं सु सर्वदा ।

சுபுத்தியும் துர்புத்தியும்

ஒரு குடியிருப்பில் இரண்டு நண்பர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் சுபுத்தி (நல்ல புத்தியுடையவன்); மற்றொருவன் துர்புத்தி (கெட்ட புத்தியுடையவன்). அவர்கள் ஒரு சமயம் மாலையில் ஏதோ ஒரு பூங்காவிற்குச் சென்றனர். அங்கு சிறிய மரங்களில் சுவையான (सुचिराणि) பழங்கள் இருந்தன. அவற்றைக் கண்ட துர்புத்தி இவ்வாறு கூறினான்.

“நண்பனே! ஒரு சில பழங்களைப் பறித்து எடுத்து வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்வோம்.”

அப்பொழுது சுபுத்தி இவ்வாறு சொன்னான் — “நண்பனே! இவ்வாறு செய்யாதே. தோட்டக் காவல்காரன் நம் இருவரையும் தண்டிப்பான். அவனுடைய பேச்சை பொருட்படுத்தாமல் துர்புத்தி ஐந்தாறு பழங்களைப் பறித்து சுபுத்தியின் கையில் ஒப்படைத்தான்.

இதற்கிடையில் அந்த பூங்காவின் காவல்காரன் வந்து அவர்கள் இருவரையும் மிரட்டினான். அச்சமுற்ற அந்த துர்புத்தி இவ்வாறு கூறினான்—“ஐயா! இந்தப் பழங்கள் என்னால் வீழ்த்தப்படவில்லை (பறிக்கப்படவில்லை). ஆனால் இந்த என்னுடைய நண்பனால் பறிக்கப்பட்டன. நான் குற்றவாளியல்ல.” அதைக் கேட்டு தோட்டக் காவல்காரன் சுபுத்தியை அடித்தான்.

ஆகையால்,

தீயோருடன் நட்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

சைத்ரனும் மைத்ரனும்

ஆசிரியர் ராமதீர்த்தருக்கு சைத்ரன், மைத்ரன் என்று இரு மாணவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் ஆசிரியருடைய வீட்டிற்கு அருகாமையில் (அருகில்) இரண்டு அறைகளில் வசித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் ஆசிரியர் அவர்களுடைய புத்தி கூர்மையை பரிசோதிக்க விரும்பி அவர்கள் இருவருக்கும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு ரூபாய் தந்து இவ்வாறு கூறினார் — “இது மிகச் சிறிய தொகை. ஆனாலும் (ஆயினும்) எந்தப் பொருளினால் உங்கள் இருவருடைய அறையும் நிரம்புமோ அத்தகைய பொருள் ஏதாவது ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு வரவும்.”

சைத்ரன் உடனே ஒரு உழவனுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அந்தத் தொகையினால் எவ்க்கோலை வாங்கினான். பிறகு அவன் தானாகவே அதைக் கொண்டுவந்து அதனால் அறையை நிரப்பி குருவிவிடத்தில் இவ்வாறு சொன்னான் — “ஆசிரியரே இந்த அறையானது நிரப்பப் பட்டது”: ஆசிரியர் வருத்தமாக “நீ செய்தது சரியாக அமைய வில்லை” என்று கூறினார்.

மைத்ரன் கடைக்குச் சென்று ஒரு விளக்கை வாங்கி வந்தான். அதை ஏற்றி அறையில் வைத்து குருவிடம் இவ்வாறு தெரிவித்தான்— “ஆசிரியரே! அறையானது நிரப்பப்பட்டுவிட்டது.” குரு மகிழ்ச்சியுடன் தலையை அசைத்து “நீ செய்தது சிறந்தது” என்று ஆமோதித்தார். அது முதற்கொண்டு ஆசிரியருக்கு மைத்ரனிடத்தில் அன்பு அதிகரித்தது. மைத்ரனது புத்தி கூர்மையைப் பாருங்கள்.

Note : (பாடங்கள் 25, 26)

[விரிவான விளக்கங்களுக்கு இலக்கணப் பகுதியைப் பார்க்கவும்]

(a) फलानि + आसन् = फलान्यासन् ।

फलानि + अवचित्य = फलान्यवचित्य ।

पातितानि + एतानि = पातितान्येतानि ।

अति + अल्पम् = अत्यल्पम् ।

इति + अभ्यनन्त = इत्यभ्यनन्त ।

இந்தச் சொற்களில் முதலில் உள்ள சொல்லில் இருக்கும்
इ (फलानि) என்னும் சுற்றெழுத்தும் பின் சொல்லில் உள்ள,
अ அல்லது (आ) (आसन्) என்றும் எழுத்துடன் சேர்கிறது.
அப்பொழுது इ என்னும் இடத்தில் य் என்னும் எழுத்து வரும்.

फलान् + इ + आसन् । फलान् + य् + आसन् । फलान्यासन् ।

(b) तौ + अभर्षयत् = तावदभर्षयत् ।

11. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-27

சேவற்கோழி

இந்தப் படத்தில் ஒரு சேவற்கோழியும், இரண்டு பெட்டைக்
கோழிகளும், சில சேவற் குஞ்சுகளும் உள்ளன (காணப்படுகின்றன).
சேவலுடைய தலையில் சிகப்புக் கொண்டை உள்ளது. அதனுடைய
நிறம் பல்வகையாகவும் அழகாகவும் உள்ளது. பெட்டைக் கோழியி
னுடைய நிறம் சாம்பல். அதனுடைய தலையில் சிகப்புக் கொண்டை
கிடையாது. அந்தக் குஞ்சுகள் எப்பொழுதும் தாயாருடன் அலைந்து
கொண்டிருக்கின்றன.

கோழிகள் பொதுவாக தானிய மணிகளை உண்கின்றன. அவை
கள் கால்களால் குப்பைகளைக் கிளறி உண்ணும் பொருளைத் தேடு
கின்றன. மேலும் அலகால் (चञ्चु) எடுத்துக் கொள்கின்றன.

கோழிகள் தினந்தோறும் மிகவும் அதிகாலையில் எழுந்திருக்
கின்றன. உரக்கக் கூவி, அவைகள் அதிகாலையில் ப்ராணிகளை
எழுப்புகின்றன. அவை உரக்கக் கூவுவது, “எழுந்திருங்கள் மனிதர்
களே; உறக்கம் போதும்; இரவு முடிந்து காலை ஆயிற்று; கண்களைத்
திறவுங்கள். கதவைத் திறவுங்கள்” என்பது போல் இருக்கின்றது.

கோழிகளின் சப்தத்தைக் கேட்டு, ஒரு சில மனிதர்கள் படுக்கை
யை விட்டு எழுந்து தங்களுடைய வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.
கோழிகள் இரவில் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் கூவி நேரத்தை அறிவிக்கி
ன்றன.

12. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-28

ஆட்டிடையன்

இங்கு பார், செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு இவற்றின் மந்தை (ययस्)
போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மந்தையின் முன் செல்லும் மனிதன்
ஆட்டிடையன். அவன் செம்மறி ஆடுகளையும், வெள்ளாடுகளையும்
மேய்ச்சலுக்காக (पचाराय) மேய்ச்சல் காட்டிற்கு அழைத்து
செல்கிறான். அவை அங்கு தங்கள் விருப்பப்படி மேய்ந்து வயிறு
நிரம்ப உண்கின்றன. அவை புற்களை மட்டுமல்ல, இலைகளையும்
உண்கின்றன.

இந்த ஆட்டிடையன் வெள்ளாடுகளுடைய பாலாலும், செம்மறி
ஆடுகளுடைய ரோமத்தினாலும் தன் வாழ்க்கையை நடத்துகிறான்
(தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறான்). வெள்ளாட்டினுடைய பால்

ஒரு சிறந்த மருந்து. செம்மறி ஆட்டினுடைய ரோமத்தினால் குளிரிலிருந்து காப்பதற்காக கம்பளிகளும், மதிப்பு மிக்கதும் அழகிய துமான துணிகளையும் தயாரிக்கின்றனர். ஆகையால் வெள்ளாடு. மற்றும் செம்மறியாடுகளும் மிகவும் உபயோகமான ப்ராணிகளாகும்.

அந்த ஆட்டினுடைய தன்னுடைய மகனை ஆடுகளுடன் மேய்ச்சல் நிதலதுக்கு அனுப்பி வந்தான். காட்டிற்குச் சென்று அந்தச் சபல் புத்தியுள்ள சிறுவன் ஒருநாள் விலையாட்டாக “புலி, புலி” என்று உரக்கக் கூவினான். அப்பொழுது அருகாமையிலுள்ள ஜனங்கள் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவன் அருகில் ஓடி வந்தனர். அங்கு புலி இல்லை. அங்கு வந்த அவர்களைக் கண்டு அந்தப் பையன் நகைத்தான். அவர்கள், “போக்கிரியான இந்தப் பையன் பொய் பேசுபவன்” என்று கூறிக் கொண்டு, கோபத்துடன் திரும்பி சென்றனர்.

ஆனால் மற்றொரு நாள் உண்மையிலேயே புலி வந்தது. அதை கண்டு அச்சமுற்ற பையன் “புலி, புலி” என்று கூவினான். இவன் முன் தினம் போல் பொய்யாகக் கூவுகிறான் என்று எண்ணி ஒருவரும் அங்கு செல்லவில்லை. புலி சிறுவனுடைய காதுகளையும், மூக்கையும் சாப்பிட்டு விட்டது. அந்தத் துன்பத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவன் வீட்டிலேயே இருக்கிறான். ஆகையால் இந்த ஆட்டினுடைய தானே இப்பொழுது அவற்றை காட்டிற்கு ஓட்டிச் செல்கிறான்.

பொய் பேசுவனுடைய உண்மையான சொற்களும் பொய் யானது என்றே ஜனங்கள் கருதுவார்கள். ஆகையால் விளையாட்டிற்கு காகவாவது பொய் சொல்லக் கூடாது. ஆகையால் எப்பொழுதும் உண்மையே பேசவேண்டும். மேலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது:

“உண்மையே பேசு. தர்மத்தைக் கடைப்பிடி”.

13. ஸம்ஸ்கிருத 'பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-29

வாய்மையே வெல்லும் பொய் அல்ல

முன்பு சுவர்ணபுரத்தில் ஒரு செல்வந்தரான வணிகன் இருந்தான். அவனுக்கு இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனர். அவர்களில் மூத்தவன் மலடி (मल्लि). இளையவனோலெனில் ஒரு மகனை ஈன்றான். அவர்கள் இருவரும் அம்மகனை அன்புடன் வளர்த்து வந்தனர்.

பிறகு சிறிது காலத்தில் அந்த வணிகன் இறந்தான். அவனுடைய செல்வமெல்லாம் மகனை உடைய இளையவனைச் சேரும். ஆனால் மூத்தவன் அதைப் பொருத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால் அவன் இவ்வாறு யோசித்தான் — “நான் இந்த மகனை என்னுடையது என்று கூறுவேனையானால் அப்பொழுது என் கணவனுடைய பெரும் செல்வம் என்னை வந்தடையும்.” இவ்வாறு யோசித்து அவன் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். இளையவன் அவளைத் தடுத்தான்.

பிறகு அவர்கள் இருவரும் வாக்குவாதம் செய்துக்கொண்டு நீதிபதியிடம் சென்றனர். அவர்கள் இருவரும் அவரது முன்னிலையில், “இது எனது குழந்தை, இது எனது குழந்தை” என்று கூறினர். நீதிபதி சச்சரவினது உண்மையை அறிய விரும்பி தனது வேலையாளரிடத்தில் இவ்வாறு கூறினார், “இது இவர்களது மகனானால், இப்பொழுதே இதை இரண்டாக வெட்டி சமமர்கப் பிரித்து இருவரிடமும் கொடுத்து விடு.”

அதைக்கேட்டு, மூத்தவன் — “பெரியவரே நன்கு நன்கு! அவ்வாறே செய்யப்பட்டும்” என்று உரக்கக் கூவினான். இளையவனோ எனில் கலக்கமடைந்து இவ்வாறு சொன்னான் — “பெரியவரே! இந்தக் குழந்தை அவளுடையதுதான், என்னுடையது அல்ல. ஆகையால் உயிருடன் கூடிய இந்தக் குழந்தையை அவளிடம் கொடுக்கவும்”.

நீதிபதி மகிழ்ச்சியுடன் இளையவனே குழந்தையின் தாயார் என்று அறிந்து அவளிடம் குழந்தையை ஒப்படைத்தார். மூத்தவனோ ஜனங்களால் ஏளனம் செய்யப்பட்டுத் திரும்பிச் சென்றான். ஆனால் யால் ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள் — “வாய்மையே வெல்லும், பொய் அல்ல” என்று.

கதைச் சுருக்கம் (Model) :

சமஸ்கிருத இலக்கியத்தில் நன்னடத்தை, கல்வி, செல்வம் இவற்றை விளக்கும் பல கதைகள் உள்ளன. இவை தொகுப்புகளாகவும் அமைந்திருக்கும். சீமே, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கதையும் அத்தகையதே. இந்தக் கதையில் புத்தி கூர்மையுள்ளவன் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறான் என்பதை விளக்குகிறது.

ராமதீர்த்தர் என்னும் ஆசிரியரிடத்தில் சைத்ரன், மைத்ரன் என்ற இரு மாணவர்கள் கல்வி கற்று வந்தனர். அவர்கள் ஆசிரியருடைய வீட்டின் அருகில் இரண்டு அறைகளில் வசித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் ஆசிரியர் அவர்களது புத்தி கூர்மையைப் பரிசோதிக்க விரும்பினார். அவர்கள் இருவரிடமும் ஒவ்வொரு ரூபாயைக் கொடுத்தார். அதைக் கொண்டு எந்தப் பொருளால் அவர்களது அறையை நிரப்ப முடியுமோ அத்தகைய பொருளை வாங்கிக் கொண்டு வருமாறு பணித்தார்.

சைத்ரன் உடனே ஒரு விவசாயி வீட்டிற்குச் சென்று வைக்கோலை வாங்கி அறையில் நிரப்பினான். ஆசிரியரை அழைத்து அவரிடம் கூறினான். அவன் செய்ததைக் கண்டு ஆசிரியர் வருந்தினார். “நீ நான் இட்ட பணியை நன்கு புரிந்து கொள்ளவில்லை” என்று அவனிடம் கூறினார்.

மைத்ரனோவெனில் ஒரு விளக்கை வாங்கி வந்தான். அதை அறையில் ஏற்றி வைத்து ஆசிரியரை வந்து பார்க்கும்படிச் சொன்னான்.

ஆசிரியர் அவன் அறைக்குச் சென்று அவன் செய்த காரியத்தைக் கண்டு அவனை மிகவும் மெச்சினார். அவனிடம் அவர் கொண்ட அன்பு மேலும் அதிகமாகியது.

இக்கதையின் மூலமாக நாம் மைத்ரனது புத்தி கூர்மையை அறிகிறோம். பொருளால் அறையை நிரப்புவது என்பது பண்டத்தால் அல்ல ஒளியால்தான் என்பதை மைத்ரன் அறிந்து செயல்பட்டது அவன் புத்தியில் சிறந்தவன் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இடும் கட்டளையை நன்கு புரிந்து கொண்டு புத்தியின் வாயிலாகச் செயல்பட வேண்டும். வெறும் கல்வி கேள்விகளால் மட்டும் பயனில்லை அதை ஆக்கபூர்வமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது இக்கதையின் கருத்து.

14. ஸம்ஸ்கிருத பாலாதர்சம் — பாடம் எண்-30

உபதேச மாலை

(முன்னுரை)

தொன்று தொட்டு நமது முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நன்கு ஆலோசித்து கூறுவதில் ஆர்வம் காட்டி வந்தனர். தத்துவ சிந்தனைகளிலும் அவர்களது நோக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருந்தது. மனிதனது மன இயல்புகளை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தனர். மனிதனது வலிமையான லக்ஷியங்கள் அல்லது குறிக்கோள்கள், அவை எவ்வாறு பிறழ்கின்றன, அவன் மனத்தின் சக்திகள், அவனது குறைபாடுகள் முதலியவைகளைக் கூர்ந்து நோக்கி அதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த அறிவுரைகள் வழங்கினர். மனிதனது அன்றாட வாழ்வில் பின்பற்றத் தக்க முறையில் இவ்வறிவுரைகள் அமைந்திருந்தன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு இந்நான்கினை நமக்கு இத்தகைய உபதேசங்கள் நன்கு விளக்கிக் கூறின. இதனால் மனிதனது வாழ்க்கை பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

இத்தகைய அறிவுரைகள் வாய்மை, கொடை, நட்பு, கல்வியின் தேவை, விதி, முயற்சி, சான்றோர், தீயோர் — இவ்வாறு பல்வேறு விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கூறின. இத்தகைய அறிவுரைகளை அவர்கள் சிறிய செய்யுட்கள் மூலமாக நமக்கு எடுத்துரைத்தனர் என்பது ஓர் குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். இவைகளையே நல் ஓபதேசங்கள் (सुखादि) அல்லது அறிவுரைத் தொகுப்புகள் (उपदेशमाला) என்று கூறுவார்கள்.

வேதங்களிலும், உபநிடதங்களிலும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதைக் குறித்தும், மற்றும் அற வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியதைப் பற்றியும், பல வாக்கியங்கள் உள்ளன. सत्यं वद धर्मं च என்பது இவற்றில் ஒன்று.

இத்தகைய செய்யுட்களின் தொகுப்பேயாகும் உபதேச மாலை. இத்தகைய தொகுப்பு நமது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத அறிவுரை நூலாகும். மேற்கூறிய “வாய்மையே வெல்லும்” முதலிய அறிவுரைகள் மற்றும் பல கருத்துக்களும் இத்தகைய தொகுப்புகளின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

கல்வியின் தேவையை வலியுறுத்த இவ்வாறு சொல்கிறார். (செய்யுள் 2). இந்தப் பாடலில் கல்வி அறிவில்லாதவன் எவ்வாறு அவை நடுவில் விளங்க மாட்டான் என்பதை தெளிவாகக் கூறுகிறார். கவி. மற்றொரு செய்யுளில் மாணவன் எவ்வாறு கல்வியின் முழுப் பயனையும் பெறுகிறான் என்பதை விளக்குகிறார். (आचार्यन पादमादते). கல்வி கற்றவன் எங்கு சென்றாலும் போற்றப்படுகிறான். கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. இதை எடுத்துக் காட்டுகிறது மற்றொரு செய்யுள். (विद्वान सर्वत्र पूज्यते).

சான்றோர், தீயோர் இவர்களைக் குறித்து நில் செய்யுட்கள் உள்ளன. பாம்பு, தீயவன் இவர்களிடையே பாம்போடு போராடக்கூடிய

ஒரு செய்யுளில் கூறுகிறார். ஏனெனில் விதிவசத்தால் அரவம் தீண்டும். ஆனால் தீயவனோ எளில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் நம்மைத் துன்புறுத்துவான். மேலும் தீயவனின் தீய செய்கைகளின் பலனை சில சமயங்களில் நல்லவன் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான் அரக்கனாகிய இராவணன். ஆனால், அதனால் துன்புற்றவன் கடல் அரசன் ஆவான். ஏனெனில் கடலில் மரங்களையும் கற்களையும் நட்டு ஓர் பாலம் அமைத்த போது அதனால் துன்பமுற்றது கடல். (खलः करोति दुर्वारम्)

மற்றுமொரு செய்யுளின் வாயிலாகச் சான்றோர்களைப் போற்றுகிறார் பாடலாகிரியர். சான்றோர் பிறருக்கு உதவி செய்வதிலேயே விழிப்புடன் இருப்பார்கள். ஆனால் தீயவனோ பிறரைத் துன்புறுத்துவதிலேயே எப்போதும் நாட்டம் உடையவனாக இருப்பான். மேலும் சான்றோர்களையும் மற்றும் கதிர்வன், சந்திரன், நதிகள் முதலியவற்றையும் பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காகவே கடவுள் படைத்திருக்கிறார். (रविशङ्खः).

மனிதன் தன் முயற்சியின்றி யாதொரு காரியத்தையும் முழுமையாகச் செய்து முடிக்க முடியாது. இதைத் தெளிவாகவும். திறம்படவும் கூறுகின்றன இரு பாடல்கள். (गच्छन् विविक्षिको, उद्योगः श्रु)

சான்றோர்களது மனது நல்ல நிலையிலிருந்து மாறிச் செல்லாது. அத்தகைய நிலையிலேயே உறுதியாக நிற்கும் என்பதை மற்றொரு செய்யுளின் மூலமாக நமக்கு எடுத்துரைக்கிறார். பசு முதலிய ஆவினங்களுடைய பால் மறுநாளோ அல்லது அன்றோ தயிராகத் திரிந்துவிடும். ஆனால் பாற்கடலில் உள்ள பால் இன்றளவும் அதே நிலையில் உள்ளது. இது போலவே சான்றோர்களது மனமும் மாறுபடாது. (गवादीनाम्).

வாய்மையே வெல்லும் என்னும் கருத்தை மற்றொரு செய்யுள் விளக்குகிறது.

இவ்வாறு வாழ்க்கையில் பல்வேறு அம்சங்களான பொருள் சுட்டுதல், கல்வி கற்றல், எவர்களைத் தாயாகவும், தந்தையாகவும் போற்ற வேண்டும், நமது உண்மை உறவினர் யார் — இவ்வாறு பல்வேறு அறிவுரைகளையும், கருத்துக்களையும் சிறிய, சுவையான செய்யுட்கள் மூலமாக நமக்கு விளக்குகிறார். இத்தகைய முறையில் தொகுப்பாக அறிவுரைகளை வழங்குவதால் உபதேச மாலை என்ற இந்தப் பகுதி ஒரு சிறந்த பொக்கிஷமாகும்.

உபதேச மாலை

(நீதி செய்யுட்கோவை)

नमः	வானத்திற்கு
भूषणम्	அழகூட்டுவது
चन्द्रः	சந்திரன்
नारीणाम्	பெண்களுக்கு
भूषणम्	சிறப்புண்டாக்குபவர்
पतिः	கணவன்
पृथिव्याः	பூமிக்கு
भूषणम्	புகழைத் தருவது
राजा	அரசன் (ஆனால்)
सर्वस्य	எல்லோருக்கும்
विद्या	...	கல்வி
भूषणम्	...	(சிறந்த) அணிகலனாகும்.

கல்வியின் சிறப்பு இச் செய்யுளில் கூறப்படுகிறது. சந்திரன் வானத்தை ஒளிக்கதாகச் செய்யும். கணவனால் மேன்மை அடைகிறான் பெண். அரசனால் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது பூமி. இவையாவும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் மேன்மையைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் கல்வி எல்லோருக்கும் புகழையும், மேன்மையையும் கொடுக்கிறது.

2.	माता	(அவனுடைய) தாயார்
	शत्रुः	எதிரியாகிறான்
	पिता	தகப்பனாரும்
	वैरी	...	விரோதியாகிறார் (ஏனெனில்)
	येन	எவர் ஒருவரால்
	वालः	தனது மகனானவனுக்கு
	न पाठितः	கல்வி கற்பிக்கப்படவில்லையோ
	न शोभते	அழகாக இருப்பதில்லையோ (அவ்வாறே)
	सभामध्ये	(கற்றறிந்த சான்றோர்கள் உள்ள) அவை நடுவில்
	यथा	எவ்வாறு
	वक्कः	கொக்கானது
	हंसमध्ये	அன்னப் பறவைகளின் மத்தியில் அவலக்ஷணமாக உள்ளதோ அவ்வாறே
	न शोभते	(அவனும்) விளங்குவதில்லை.

இச் செய்யுளிலும் கல்வி இன்றியமையாதது என்ற கருத்தே கூறப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் தங்களது மக்களுக்குக் கல்வியைப் புகட்ட வேண்டும். கல்வி அவனது மேம்பாட்டுக்கு உதவும். சிறந்த அறிஞர்கள் உள்ள அவைக்கு ஒருவன் சென்றால் கல்வி கற்றிருந்தால் அங்கு அவன் திகழ்வான். இல்லையெனில் அவனது அறியாமை அங்கு வெளிப்படும், இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு பின்வருமாறு. கொடிகானது நீண்ட கால்களும், அலகும் கொண்ட ஒரு ப்ராணி. இது அழகிய உருவம் கொண்டதல்ல. அன்னப்பறவை பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சியான உருவம் கொண்டது. கொடிகு அன்னப்பறவைகளின் நடுவில் சென்று அமர்ந்தால் அதன் கவர்ச்சியற்ற தன்மை தெளிவாகத் தெரியும். இதுபோலவே கல்வி கற்பிக்கப்படாதவன் கற்றவர் களிடையே சென்றால் அவனது அறியாமை, நன்கு எல்லோருக்கும் புலப்படும்.

3.	या எந்தக்
	विद्या கல்வியானது
	पुस्तकस्थ புத்தகத்தில் உள்ளதோ
	यत् எந்தச்
	धनम् செல்வமானது
	परहस्ते	... பிறருடைய கையில் இருக்கிறதோ
	कार्यकाले நமக்குத் தேவையான சமயம்
	समायाते உண்டாகும் பொழுது
	सा அது
	न विद्या கல்வியாகாது

तत அச்செல்வமும்
न धनम् செல்வமல்ல.

ஒருவன் தான் கற்ற கல்வியை மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். அது போலவே ஈட்டிய செல்வத்தையும் தன் வசம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் தேவை ஏற்படும் பொழுது அவை நமக்குப் பயன்படாது. இதுவே இப்பாடலின் கருத்து.

4.	सुखार्थी चेत् வாழ்க்கை சுகங்களை அனுபவிக்க விரும்பினால்
	विद्याम् கல்வியை
	त्यजेत् ஒதுக்க வேண்டும்
	विद्यार्थी चेत् கல்வியைக் கற்க விரும்பினால்
	सुखम् சுகத்தை
	त्यजेत् புறக்கணிக்க வேண்டும்
	सुखाथिनः? உல்லாசத்தை விரும்புவவனுக்கு
	कुतः எங்ஙனம்
	विद्या கல்வி கிட்டும்
	विद्यार्थिनः கல்வியில் நாட்டமுடையவனுக்கு
	कुतः எவ்வாறு
	सुखम् சுகங்களை அனுபவிக்க முடியும்.

ஒருவன் கல்வி தற்க விரும்பினால் அவன் அதற்குத் தேவையான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு ச்ரமங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் கல்வி கற்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் சுகங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு முயற்சிகளைச் செய்ய விரும்பாமல் இருப்பவன் கல்வி கற்பதைக் கைவிட வேண்டும். ஏனென்றால் கல்வி கற்க மனதை ஒருமுகமாக ஈடுபடுத்த வேண்டும். மனதில் வாழ்க்கையில் உள்ள சுகங்களையும் விரும்பினால் கல்வி கற்க முடியாது. இவை இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் கிட்டாது. இவை எவ்வளவு கடினமாக இருப்பினும் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதுவே இப்பாடலின் கருத்து.

5.	क्षणः ஒவ்வொரு கணமாகக்
	विद्या கல்வியைக்
	साधयेत् கற்கவேண்டும்.
	अर्थं च செல்வத்தை
	कणशः	... ஒவ்வொரு துளியாகச்
	साधयेत् சேர்க்க வேண்டும்.
	क्षणस्यागे ஒரு கணத்தை வீணாக்கினால்
	कुतः எவ்வாறு
	विद्या கல்வி கற்க முடியும்?
	कणस्यागे சிறு தொகையையும் வீணாக் கினால்
	कुतो	... எவ்வாறு
	घनम् பணத்தைச் சேர்க்க முடியும்.

இச் செய்யுள் கல்வியை எவ்வாறு கற்பது, பொருளை எவ்வாறு சேர்ப்பது என்பதை விளக்குகிறது. நேரத்தை வீணாகக் கழிக்காமல் கல்வியை ஒவ்வொரு கணமும் கற்க வேண்டும். இதுபோலவே சிறு தொகையையும் வீணாக்காமல் பணத்தைச் சேமிக்க வேண்டும். சிறு துளி பெரு வெள்ளமாகி நமக்குப் பயன் தரும்.

6.	शिष्यः ஒரு மாணவன்
	आचार्यात्	... ஆசிரியரிடமிருந்து
	पादम् (கல்வியில்) கால் பங்கை
	आरत्ते பெற்றுக் கொள்கிறான்.
	पादम् மற்றொரு கால்பங்கை
	स्वमेधया தன்னுடைய அறிவு கூர்மையால் வளர்த்துக் கொள்கிறான்.
	पादम् இன்னும் ஒரு கால் பங்கை
	सब्रह्मचारिभ्यः। உடன் படிக்கும் மாணவர்களின் வாயிலாகப் பெறுகிறான்.
	च மேலும்
	पादम् எஞ்சிய கால் பகுதியை
	कालक्रमेण நாளடைவில் அடைகிறான்.

மாணவனது அறிவு எங்ஙனம் வளர்கிறது என்பதை விளக்கு கிறது இப்பாடல். ஆசிரியரிடமிருந்து ஒரு மாணவன் பெறும் கல்வி கால்பங்காகும். தனது அறிவினால் மற்றும் ஓர் கால் பங்கை

அடைகிறான். உடன்படிக்கும் மாணவர்களுடன் கலந்து உரையாடி
மற்றுமொரு கால் புங்கையும் நாளடைவில் எஞ்சியதையும் அறிந்து
அவனது கல்வியானது முழுமை பெறுகிறது.

7.	स्वर्गहे தனது வீட்டில்
	सुखः அறிவிலி
	पूज्यते மதிக்கப்படுகிறான்.
	स्वग्रामे தமது க்ராமத்தில் மட்டும்
	प्रभुः ஒரு தலைவன்
	पूज्यते புகழுடன் விளங்குகிறான்.
	राजा அரசன்
	स्वदेशे தனது நாட்டில்
	पूज्यते போற்றப் படுகிறான்.
	विद्वान् ஆனால் கல்வி அறிவுள்ளவன்
	सर्वत्र எல்லா இடங்களிலும்
	पूज्यते கௌரவிக்கப் படுகிறான்.

கற்றோருக்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு என்பதை, விளக்கு
கிறது இச் செய்யுள். அறிவிலி அல்லது தீயவன் தன் வீட்டில் மட்டும்தான்
ஆதரிக்கப்படுவான். ஓர் க்ராமத் தலைவனுக்கோ அல்லது ஓர் அரசு
னுக்கோ அவர்கள் இருக்கும் க்ராமத்திலோ அல்லது நாட்டிலோ
நான் மதிப்பு உண்டு. ஆனால் கல்வி கற்றவன் எங்கு சென்றாலும்
போற்றப்படுவான்.

8.	जनिता தந்தை
	च மற்றும்
	उपनेता மதபோதனை தந்த ஆசான்
	यः च மற்றும் எவரொருவர்
	विद्याम् கல்வியை
	प्रयच्छति வழங்குகிறாரோ
	अन्नदाता உண்ண உணவு தந்தவன்
	भयदाता துன்பத்தில் அடைக்கலம் தந்தவன்
	एते पञ्च இவர்கள் ஐவரும்
	पितरः தகப்பனாராக
	स्मृताः எண்ணிப் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

தந்தை அன்றி மதபோதனை தந்த ஆசான், கல்வியைக் கற்பிக்
கும் ஆசிரியன், உண்ண உணவு தந்தவன், துன்பத்தில் அடைக்கலம்
தந்தவன் — இவர்கள் ஐவரும் தந்தையைப் போலப் போற்றப்பட
வேண்டியவர்கள்.

9.	गुरुपत्नी ஆசிரியன் மனைவி
	राजपत्नी அரசன் மனைவி
	ज्येष्ठपत्नी அண்ணன் மனைவி
	च மேலும்

तथैव	அது போலவே
पत्नीमाता	மனைவியின் தாயார்
च	மற்றும்
स्वमाता	தனது தாயார்
एते पञ्च	இவர்கள் ஐவரும்
मातरः स्मृताः	தாயாக மனதில் கருதப்பட வேண்டியவர்களாவர்.

பின்வரும் செய்யுளை ஒப்புநோக்குக. தன்னையளித்தான், தமையன் மனைவி, குருவின் பள்ளியாசன் பயிநேவி — தன் மனைவியை பெற்றாளிவரைவர் பேசி லெவருக்கு நற்றாயர்பென்றே நவில்.

செய்யுட்கள் 8, 9 இவை இரண்டும் ஒருவனை சன்றெடுத்தவர் களன்றி யாரைத் தாய், தந்தையரைப்போல் கருதவேண்டியவர்கள் என்று விளக்குகிறது.

10.	सत्यम्	வாய்மையே
	माता	தாய்.
	ज्ञानम्	அறிவே
	पिता	தந்தை.
	धर्मो	செய்யும் தருமமே
	भ्राता	உடன் பிறந்தவன்
	दया	(உயிர்களிடத்தில்) அன்பு
	सखा	தோழன்.

शान्तिः	மன அமைதியே
पत्नी	மனையாள்.
धमा	பெருமையே
पुत्रः	மகன்
एते	இவை
षट्	ஆறுமே
मम	என்னுடைய
वाञ्छवाः	உறவினர்.

இவ்வுலகில் உண்மையான உறவினர்கள் இவர்கள் ஆறு ஆகும். மற்றைய சுற்றமெல்லாம் உடன்வராது. ஆகையால் ஒருவனது அறிவு, வாய்மை முதலியவையே எக்காலமும் அவனது உறவினர்களாகும்.

11.	खलः	தீயோன்
	दुर्वृत्त	ஒரு தீய செயலைச்
	करोति	செய்கிறான்.
	नूनम्	ஆனால் உண்மையில்
	फलति	அதன் பலன்களை அனுபவிப்பது
	साधुषु	நல்லவர்களே.
	दशाननः	பத்து முகம் கொண்ட ராவணன்
	सीताम्	சீதையை
	अहर्त्	கவர்ந்து சென்றான்.
	तु	ஆனால்

बन्धनः अण्णकட்டுவதால் ஏற்படும்
துன்பங்களுக்கு ஆளானது
महोदधे மாபெருங்கடலே.

தியவர்கள் திய செயலைச் செய்கின்றனர். இதன் விளைவுகளால் துன்புறுபவர்கள் நல்ல மனிதர்கள் ஆவர். கொடியோன் ராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான். தேவியை மீட்க ராமர் அணையைக் கட்டியது பெரும் கடலின் குறுக்கேயாகும். கற்களையும் பாறைகளையும் கடலில் எறிந்து அதனால் உண்டாகும் சீரமங்களை அனுபவித்தது கடலே.

ஒப்பு நோக்குக. “சுபுத்தி துர்புத்தி கதை”

12. सप्तः பாம்பு
दुर्जनयोः தியோன்
सप्तः பாம்பே
मध्ये இவர்களிடையே
वरम् சிறந்தது
दुर्जनः தியோன்
न அல்ல. (ஏனெனில்)
सप्तः பாம்பு
कालेन விதி வசத்தால்
दशति கடிக்கிறது.
तु ஆனால்

दुर्जनः தியோன்
पदे पदे ஒவ்வொரு கணமும் துன்பத்
தைத் தருகிறான்.

இங்கு பாம்பும், தியோனும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்கள் இருவரிலும் பாம்பே சிறந்தது. ஏனெனில் பாம்பு விதி வலிமையிருந்தால்தான் நம்மைத் துன்புறுத்தும். ஆனால் தியோன் ஒவ்வொரு கணமும் நமக்குச் சீரமத்தைத் தருவான்.

13. यथा எவ்வாறு
सज्जनः சான்றோர்
निर्यः எப்பொழுதும்
परोपकारेषु பிறருக்கு உதவி செய்வதில்
जागति விழிப்புடன் இருக்கிறார்களோ
तथा அவ்வாறே
दुर्जनः தியவன்
निर्यः எப்பொழுதும்
परापकारेषु பிறருக்குத் தீமை செய்வதில்
जागति விழிப்புடன் இருக்கிறான்.

இச்செய்யுளில் நாம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவைகளை ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

14.	दुर्जनसंसर्ग தியோரது இணக்கத்தை
	त्यज விட்டு விடு
	साधुसमागमम् நல்லோரது சேர்க்கையை
	भज கடைப்பிடி.
	अहोरात्रम् இரவும், பகலும்
	कुरु செய்.
	पुण्यम् நல்ல காரியங்களை (புண்ணியம் தரும் செயல்களை)
	निर्यं எப்பொழுதும்
	अनित्यता இல்வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையை
	स्मर நினைவில் இருத்திக்கொள்.

உலகில் எல்லா மக்களாலும் பொதுவாகக் கையாளப்பட வேண்டிய கோட்பாட்டை விளக்குகிறது இச்செய்யுள்.

15.	यत् எது
	ग्रन्थकोटिषु கோடிக் கணக்கான நூல்களில்
	यदुक्तं கூறப்பட்டிருக்கிறதோ
	श्लोकाद्यै அதை ஒரு பாடலின் பாதியில்
	प्रवक्ष्यामि நான் சொல்கிறேன்.

परोपकारः பிறருக்கு உதவி செய்வது
पुण्या நன்மையைத் தரும்.
परपीडनम् பிறரைத் துன்புறுத்துவது
पापाय தீமையைத் தரும்.

16.

रविः சூரியன்
चन्द्रः சந்திரன்
धनाः மேகங்கள்
वृक्षाः மரங்கள்
नदी ஆறுகள்
गावः च	... பசுக்கள்
सज्जनाः மற்றும் சான்றோர்கள்,
एते இவை யாவையும்
भुवि இந்த உலகில்
दैवेन கடவுளால்
परोपकाराय பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காக
निर्मिताः படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சூரியன் ஒளியைத் தனக்காக உபயோகிப்பதில்லை. மேகங்கள் மழையைப் பிறருக்காகவே பொழிகின்றன. இதுபோலவே மேற்கூறப்பட்டவை யாவும் பிறருக்காகவே பயன்படுகின்றன.

17.

उद्यमः முயற்சி
साहसम् துணிவு
धैर्यम् தைர்யம்
बुद्धिः	... புத்தி கூர்மை
शक्तिः உடல் வலிமை
पराक्रमः च வெற்றி கொள்ளும் ஆற்றல்
यत्न எங்கு
एते இந்த
पङ् ஆறும்
वर्तन्ते இருக்கின்றனவோ
तत्र அங்கு
दैवं கடவுள்
प्रसीदति மகிழ்வுடன் உதவி செய்கிறார்.
पिपीलिकः எறும்பு
गच्छन् ஊர்ந்து சென்றே
शतानि अपि योजनानां நூறு யோஜனை தூரத்தைக்கூட
याति கடந்து செல்கிறது.
अगच्छन् முயற்சி செய்யாவிட்டால்
वनतयोऽपि (வலிமையினை) கருதுவது ஆனாலும்

18.

एकं पदम् ஓர் அடிசூட
न गच्छति செல்லமுடியாது.

முயற்சி மனிதனுக்குத் தேவையானது. முயற்சி செய்யாவிட்டால் வலிமையுள்ளவனாக இருந்தாலும் முன்னேற முடியாது. கருடன் வலிமை மிக்கதும், நன்கு பறக்கும் ஆற்றல் படைத்தது. ஆனால் அது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் ஒரு பயனுமில்லை. எறும்பு ஒரு சிறிய பிராணி. ஆனால் அது ஊர்ந்து செல்லத் துவங்கினால் அதனால் பலயோஜனை தூரத்தைக் கடக்க முடியும்.

19.

उद्योगः முயற்சி
कर्तव्यः खलु செய்யப்படவேண்டும்.
फलम् பயனானது
माजिरिवत् பூனைக்குக் கிட்டுவதுபோல்
भवेत् நமக்குக் கிடைக்கக்கூடும்.
जन्मप्रभृति (பூனை) பிறந்தது முதல்
गौः பசு
नास्ति கிடையாது பூனை பசுவை வைத்துக் காப்பாற்றவில்லை).
नित्यशः ஆனால் தினந்தோறும்
नयः பாலைக்
पिबति குடிக்கிறது.

இதன் கருத்து: நாம் நமது முயற்சியைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பலன் நம்மை வந்தடையும். பூனைக்குத் தேவையானது பால். அதனிடம் பசு கிடையாது. இருந்தும் முயற்சி செய்து அது பாலைப் பருகுகிறது.

20.	एकस्य ஒருவனது
	कर्म செயலை
	संवीक्ष्य நன்கு கவனித்து
	अन्यः अपि மற்றொருவனும்
	गहितम् ஒதுக்கப்பட வேண்டியதாயினும்
	करोति அதே செயலைச் செய்கிறான்.
	लोकः	... உலகத்தில்
	गतानुगतिकः ஒருவரை ஒருவர் (குருட்டுத்தனமாகப்) பின்பற்றுகின்றனர்.
	लोकः உலகத்திலுள்ள மக்கள்
	न पारमार्थिकः உண்மையை அறிந்து செயல்படுவதில்லை.

ஒருவன் செய்யும் செயலை மற்றொருவனும் செய்கிறான். அது தீயதா அல்லது நன்மையுடையதா என்று எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. குருடர்கள்போல் உலகில் ஒருவரை ஒருவர் பின்பற்றுகின்றனர்.

21.	गवादीनाम् பசு முதலியவைகளுடைய
	पयः பாலானது
	दधि தயிராக

अन्वेद्युः மற்றொரு நாளோ
वा அல்லது
ससद्यः உடனேயோ
जायते	... ஆகிறது.
तु ஆனால்
क्षीरोदधेः பாற்கடலில் உள்ள பாலானது
न अवाप्ति இன்றுவரை மாறவில்லை.
महतांम சான்றோர்களது
विकृतिः மனநிலையில் மாற்றம்
कृतः எங்கிருந்து வரும்.

பாலானது தயிராகும் இயல்புடையது. ஆனால் பாற்கடலில் உள்ள பால் இன்று வரை மாறவில்லை. இதுபோலவே நல்ல எண்ணங்கள் கொண்ட பெரியவர்களது மனதில் மாற்றம் என்றும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களது நல்லெண்ணங்களும் இயல்பும் எப்பொழுதும் நிலைத்து மாறாமல் இருக்கின்றன.

22.	संपदः நல்லகாலம்
	महतां एव சான்றோர்களுக்கே வரும்.
	च மேலும்
	आपदः துன்பங்களும்
	महतां एव சான்றோர்களுக்கே
	चन्द्रः சந்திரன்

वर्धते வளர்ச்சியடைகிறான்.
क्षीयते தேய்வையும் அடைகிறான்.
तु ஆனால்
तारागणः நகரத்திற்குக் கூட்டங்களோ வெனில்
न वचित् ஒரு காலத்திலும் மாறுதலை அடைவதில்லை.
कृषितः பயிர்த் தொழில் செய்பவனுக்கு
दुर्भिक्षम् பஞ்சம்
नास्ति கிடையாது.
जपतः ஜபம் செய்பவனுக்கு
पातकम् பாவம்
नास्ति கிடையாது.
मौनिनः அமைதியாக வாய் திறவாமலிருப் பவனுக்கு
कलहः சண்டை
नास्ति இல்லை.
जायतः விழிப்புடன் இருப்பவனுக்கு
भयं பயமானது
नास्ति இல்லை.

24.	धर्मः தர்மமே
	जयति வெல்லும்
	न अधर्मः அதர்மம் அல்ல.
	सत्यं வாய்மையே
	जयति வெல்லும்
	नानृतं பொய்யல்ல.
	क्षमा பொறுமையே
	जयति வெல்லும்
	न क्रोधः கோபமல்ல.
	देवः தேவர்களே
	जयति வெல்லுவார்கள்
	न असुरः அசுரர்கள் அல்ல.
25.	यथा எவ்வாறு
	आकाशात् ஆகாயத்திலிருந்து
	पतितं விழுகின்ற
	तोयं நீரானது
	सागरम् கடலை
	गच्छति அடைகிறதோ அவ்வாறே
	सर्वदेवनमस्कारः பல்வேறு கடவுளுக்கும் செய்யு வணக்கங்கள்
	केशवं प्रति நாராயணனை (விஷ்ணுவை)
	गच्छति சேர்கின்றன.

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 1

ஸூர்யனே கண்கண்ட தெய்வம்

பார், கீழ்திசையில் பகலவன் உதிக்கிறான். அவனுடைய ஒளியானது இப்பொழுது செந்நிறமாகவும், மிருதுவாகவும் உள்ளது. உதிக்கும் ஸூர்யன் இருளைப் போக்குகிறான். பிராணிகளை எழுப்புகிறான். மலர்களை மலரச் செய்கிறான். நல்ல சிறுவர்கள் ஸூர்யன் உதிப்பதற்கு முன்னால் அதிகாலையில் எழுந்து தங்களுடைய பாடங்களைப் படிக்கிறார்கள்.

எப்பொழுது ஸூர்யன் முறைப்படி தோன்றி ஆகாயத்தின் நடுவில் வருகின்றானோ அப்பொழுது நடுப்பகல் (மத்யாஹ்னம்). நடுப்பகலுக்கு முந்தின பகுதி முற்பகல், பின்பகுதி பிற்பகல். நடுப்பகலில் கதிரவனது ஒளியானது கடுமையாக இருக்கும். பிற்பகலில் பகலவன் முறைப்படி இறங்கி மேற்கு திசையை அடைகிறான். அதிலிருந்து அஸ்தமனம் அடைகிறான் (மறைகிறான்). மறையும் பொழுது மறுபடியும் அவனுடைய ஒளியானது செந்நிறமாக இருக்கிறது.

கதிரவனது ஒளியினால் எல்லா உயிரினங்களும் நன்கு விளங்குகின்றன. ஸூர்யனுக்கு ஸமமான தேசு உள்ளது ஒன்றுமில்லை. ஸூர்யன் கண்கண்ட தெய்வம்.

கதிரவனைப் பூசிப்பதால் மனிதர்கள் நோய் இன்றி இருக்கிறார்கள். சான்றோர்களது நல்வாக்கு பின்வருமாறு: “தேச நலனைப் பகலவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்”. அவர் தேவர்களாலும் மற்றும் அரக்கர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டவர். இவ்வாறே வால்மீகியினது ராமாயணத்தில் ஆதித்யஹ்ருதயத்துதி கூறுகிறது.

உலகுக்கெல்லாம் தலைவனும், கதிர்களை உடையவனும் நன்கு தோற்றமளிப்பவனும், தேவர்கள், அரக்கர்களால் வணங்கப்பட்டவனும், ஒளியை உண்டாக்குபவனுமான ஸூர்யனைப் பூஜை செய்.

ஆகையால் நீயும் ஸூர்யனை வணங்கு.

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 2

முயற்சி திருவினையாக்கும்

மழைகாலத்தில் ஒரு வண்டிக்காரன் தன்னுடைய வண்டியில் கமைகளை ஏற்றிக்கொண்டு, அந்த வண்டியை வேறொரு நகரத்திற்கு ஓட்டிச்சென்றான். அந்த வண்டியை இரண்டு எருதுகள் தாங்கிச் சென்றன. போகும் வழியில் தெருவில் வண்டிச்சக்கரம் சேற்றில் புதைந்துவிட்டது. எருதுகளை பலமாக அடித்தும் அவன் வண்டியை நகரவைக்க முடியவில்லை.

பிறகு அவன் ஸ்ரீ நாராயணனிடம் முறையிட்டான். அவனது முறையீட்டைக் கேட்டு கருணைமிக்க கடவுள் அவனது எதிரில் தோன்றினார். “ஓ முட்டாளே! ஏன் நீ மௌனமாக இருக்கிறாய்? என்னுடைய உதவி தேவையானால், அப்பொழுது நீ எழுந்திரு, மாடுகளைத் தூண்டு, சக்கரத்தைத் தோளால் அசை. இவ்வாறு செய்தால் நான் உதவி செய்வேன்” இவ்வாறு கூறி பகலவன் மறைந்து விட்டார். பிறகு வண்டிக்காரன் அவ்வாறே செய்ததும் பகலவனது உதவியால் வண்டி சேற்றிலிருந்து வெளியே வந்தது. வண்டிக்காரனது பயணமும் இடையூறில்லாமல் நடந்தது.

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 3

பால் கறத்தல்

இங்கு ஒரு மாட்டுக்காரன் பசுவின் பாலைக் கறக்கிறான். இது பருமனான பசு. இந்த மாட்டுக்காரனது மகன் தினந்தோறும், மாலையில் (பாலைக்) கறந்தவுடன் பசுவைப் புல்வெளிக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். மாலை மறுபடியும் திருப்பி அழைத்து வருகிறான். பசுக்கள் வைக்கோல், தான்யங்கள், சாதம் மற்றும் புண்ணாக்கைத் தின்றாலும் அவற்றிற்கு இளம் புல்லில் மிகுந்த விருப்பம்.

பசுவின் அருகில் கன்று நின்று கொண்டிருக்கிறது. அது முதலில் பசுவின் பாலைச் சிறிதளவு குடிக்கிறது. பிறகு மாட்டுக்காரன் (இடையன்) பாலைக் கறக்கிறான். அவன் பசுவின் பக்கத்தில் பூமியில் உட்கார்ந்து இடது கையில் பாத்திரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வலது கையினால் பாலைக் கறக்கிறான். பசுவின் பால் இனிப்பாகவும், சுவையுள்ளதாகவும், ஆரோக்யம் தருவதாகவும் உள்ளது.

அங்கு ஒரு பெண்மணி, பெயனுடன் நிற்கிறாள். அவள் பாலிற் காக வந்திருக்கிறாள். அந்தக் குழந்தையை அவள் பாலூட்டி வளர்க்கிறாள். அதனால் அவன் புத்திசாலியாகவும் நோயற்றவனாகவும் இருக்கிறான்.

மோருடன் கலந்த பால் தயிராக ஆகிறது. தயிரைக் கடைந்து வெண்ணை எடுக்கிறார்கள். காய்ச்சிய வெண்ணை நெய்யாக ஆகிறது. பால், தயிர், மோர், வெண்ணை மற்றும் நெய் — இவையாவும் மனிதர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமான பொருள்களாகும். அவற்றை ஆகாரத்திற்காக உபயோகிக்கிறார்கள். அவை இல்லாமல் ஆகாரம் சுவையற்றதாக ஆகும். ஆகையால் இவ்வாறு கூறுவார்கள் பசுவின் பால் முதலியவை இல்லாத ஆகாரத்தில் என்ன ருசி.

பாரத தேசத்து மக்கள் பசுவை தாயார் போல் பூசிக்கின்றனர். ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது —

எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் தாயான பசு எல்லா நன்மைகளும் அளிக்க வல்லது.

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 5

ராமபட்டாபிஷேகம்

1. அந்த அயோத்தி மாநகரத்து மக்களெல்லாம் மனத்தில் சந்தோஷமடைந்தவர்களாக உடனே ராமனிடம் சென்று நாங்கள் எல்லோரும் பாக்கியசாலிகள் என்று கூறினர்.

2. உலகத்தில் மக்கள் எல்லாம் அடைந்த மகிழ்ச்சி எவ்வாறு இருந்ததெனில் சாதகப்பறவைகள் மேகங்களைக் கண்டு எத்தகைய மகிழ்ச்சியை அடையுமோ, மயில்கள் மேகங்களைக் கண்டதும் அடையும் மகிழ்ச்சி போலவும், பெண்மணிகள் மகப்பேறு அடைந்தால் பெறும் ஆனந்தம்போலும் இருந்தது.

(சாதகம் என்பது ஒரு வகைப் பறவை. அது மழைத்துளி களையே உண்ணும். மயில்கள் மேகத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுடன் ஆடும். இங்கு செய்யுளில் உவமையை உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.)

3. பிறகு ராமது முடிசூட்டு விழாவை வசிஷ்டர் முதலிய முனிவர்கள் அமைச்சர்களுடன், மகிழ்ச்சியுடன் கூடியவர்களாக வகைகள் இந்திரனுக்கு எவ்வாறு மகுடாபிஷேகத்தைச் செய்தனரோ அவ்வாறே செய்தனர்.

4. மகுடாபிஷேகக் கொண்டாட்டத்தில் ஸுகீவன் முதலிய வானரத் தலைவர்களுக்கு முறைப்படி மாலை, சந்தனம், வஸ்திரம், அணிகலன்கள் முதலியவற்றை வழங்கி கௌரவித்தார்கள்.

5. விசேஷமாக ஹனுமான், முத்துமாலையை அணித்து சீதையால் கௌரவிக்கப்பட்டதும், (அசோகவனத்தில்) சீதையைக் கண்டதும் எவ்வாறு மகிழ்ச்சி அடைந்தாரோ, அத்தகைய ஆனந்தத்தை அடைந்தார்.

6. ராமர் தனது தந்தையிடமிருந்து அரியாசனத்தை அடைந்து, குற்றமற்ற அவர், தனது உடன்பிறந்தவர்களுடன் ஒளிமிக்கவராய் மகாவிஷ்ணு எவ்வாறு தேவலோகத்தில் இருப்பாரோ அவ்வாறு ஒளிமிக்கவராய் விளங்கினார்.

(இங்கு ராமரை விஷ்ணுவுடனும் அயோத்தியை தேவலோகத்திலும் ஒப்பிடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.)

7. லக்ஷ்மணரது ஒப்புதலினால், அந்த ராமர், மிகச் சிறந்தவனும், தனது உயிரைக்காட்டிலும் பிரியமானவனுமான பரதனுக்கு யுவராஜ்ய பதவியைத் தந்தார்.

(இச்செய்யுளில் லக்ஷ்மணரது சேவை மனப்பான்மையும் ராமருக்கு பரதனிடத்தில் உள்ள அன்பும், பரதனது சிறப்பும் பற்றி கவி கூறுகிறார்.)

8. ரகு குலத்தில் சிறந்தவர்களான அந்த நான்கு பெரியோர்களும், தங்களது மனைவிமார்களுடன், தங்களது இருப்பிடமான அயோத்தி மாநகரில், ஆகாயத்தில் சந்திரன், நகஷத்திரங்களுடன் பிரகாசிப்பதைப் போல் இருந்தனர்.

(ராமரைச் சந்திரனுடனும் மற்றுமுள்ளோரை நகஷத்திரங்களுடனும் ஒப்பிடுகிறார் கவி.)

9. எவரொருவர் தசரதன் மகன் ராமராகப் பிறந்து ராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று, உலகத்தைக் காப்பாற்றினாரோ, அந்த லின்மூர்த்தியும் வைகுண்டவாசியுமான அவர் என்னைக் காப்பாற்றட்டும்.

10. கௌரவிக்கத்தக்க குணங்களுக்கு இருப்பிடமான கோசல தேசாதிபதியான ராமருக்கு மங்களம், அரசன் தசரதருக்கு மகனும், உலகுக்கெல்லாம் அரசனான ராமருக்கு மங்களம்.

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 7

நரியின் சாமர்த்தியம்

இந்தப் படத்தில் ஒரு நரி ஆட்டினுடைய முதுகில் காலை வைத்து நிற்கிறது. எதற்காக அது அவ்வாறு நிற்கிறது, சொல்.

இந்த நரி தண்ணீர் அருந்துவதற்காக, கிணற்றிற்குச் சென்று தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டது. அதிலிருந்து வெளியே வருவதற்குப் பல

விதமான முயற்சிகள் செய்தது. ஆனால் அவை யாவும் பயனற்றுப் போயின.

இதற்கிடையில் ஒரு ஆடு தாகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு அவைந்து நிரிந்து அங்கு வந்தது. மேலும் நரியை இவ்வாறு கேட்டது. “நண்பனே தண்ணீர் ருசியாக உள்ளதா?” நரி பிறரை ஏமாற்றுவதில் மிக்க திறமைசாலி. ஆகையால் அது இவ்வாறு சொல்லிற்று: “இனிமையாக உள்ளதா என்று எவ்வாறு சொல்வது. இது அமுதமே, அதிகமாகப் பருகியும் எனது ஆசை தீரவில்லை. எனக்கு இந்தக் கிணற்றை விட்டு வெளியே வர மனதில்லை.”

ஆடோவெனில் நேர்மையான புத்தியுடையது. ஆகையால் அது அந்த வஞ்சகத்தன்மையுள்ள நரியின் பேச்சை உண்மையென்று எண்ணி மெதுவாக உள்ளே வந்தது. நரி, மேலே பார்த்துக்கொண்டு கீழே இறங்கும் அந்த ஆட்டின் முதுகில் காலை வைத்துக்கொண்டு கிணற்றிலிருந்து வெளியே வந்தது. ஆடோ எனில் கிணற்றிலேயே மூழ்கி, வெளிவந்து, மூழ்கி இறந்தது. பார், நரியின் தந்திரம்.

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 9

குதிரையும் மானும்

ஒரு குதிரையும், மானும் ஓர் வயலில் திளந்தோறும் மேய்ந்து கொண்டு மிகவும் நட்புடன் காலம் கழித்து வந்தன. இவ்வாறு இருக்கும் ஒரு சமயம் அவை இரண்டும் சண்டையிட்டுக் கொண்டன. அந்த இரண்டில் மான் தனது கொம்பின் பலத்தால் குதிரையை வயலிலிருந்து வெளியில் தள்ளிற்று.

அதனால் குதிரை, மாணைப் பழி வாங்க விரும்பி, ஒரு மனிதனிடம் சென்று, அவனுடைய உதவியை வேண்டிற்று. அந்த மனிதன் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து அதன் முதுகில் சேணத்தை வைத்து வாயில் கடிவாளத்தைப் பூட்டி அதன் (குதிரையின்) மேல் அமர்ந்து

தான். அதனுடைய நலையைப் பரிசோதிக்க விரும்பி அதை சாட்டையால் பலமாக அடித்தான். தன்னுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற விரும்பிய குதிரை அவை எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டது.

அந்த மனிதனுடைய உதவியுடன் அக்குதிரை மாணை வென்றது. தன் எண்ணம் நிறைவேறிய அந்தக் குதிரை மனிதனிடம் இவ்வாறு சொன்னது: “இப்பொழுது எனது விருப்பமானது நிறைவேறியது. சேணத்தையும், கடிவாளத்தையும் அகற்றி என்னைத் திரும்பிப்போக அனுமதியுங்கள்.” அதைக்கேட்டு மனிதன் அதனிடம் பின்வருமாறு சொன்னான்: “என்னால் உனக்கு இவ்வளவு உபயோகம் என்று நான் அறிவேன். ஆனால் இனிமேல் உன்னால் எனக்கு உபயோகம் உண்டு. எவ்வாறு நான் உன்னை விட்டு விடுவேன்.”

பிறகு அந்தக் குதிரை உயிருள்ளவரை அந்த மனிதனுடைய குதிரை லாயத்தில் கட்டப்பட்டு, பிறர் வசப்பட்டதால், மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவித்தது. பிறரது வசத்தில் உள்ளவருக்கு எவ்வாறு கூகம் கிட்டும்?

மேலும் ஸுபாஷித ரத்னாகரம் என்னும் நூலில் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது:

“(ஒருவன்) பிறர் வசப்பட்டிருப்பது துன்பம்.

ஒருவன் தன் வசம் இருப்பதே இன்பம்.”

ஸம்ஸ்கிருத ப்ரதமாதர்சம் — பாடம் எண் - 17

உரலும் மத்தளமும்

ஒரு வீட்டில் பஜனை நிகழ்ச்சி முடிந்தவுடன் இரவில் ஒரு மத்தளத்தை உரலின் அருகில் வைத்தனர். தனது நண்பனை பக்கத்தில் பார்த்த மத்தளம் அதன் தேகநலத்தை விசாரித்த பிறகு அதனுடன் பேச ஆரம்பித்தது.

மத்தளம்: நண்பனே நலமாக இருக்கிறாயா? இந்த இடத்தில் என்ன சமாசாரம்?

உரல் : நண்பா! இந்த இடத்தில் என்னைத்தவிர எல்லோரும் நலமே. நான் ஒருவன் தான் துரதிரஷ்டசாலி.

மத்தளம்: எவ்வாறு நீ பாக்யமற்றவன்? உனது வருத்தத்திற்குக் காரணம் என்ன?

உரல் : தோழா! என்னவென்று சொல்லுவேன்? ஆயினும் கேட்கவும்; அதிர்ஷ்டமற்ற என் தலையில் தானியங்களைக் கொட்டி, பெண்டிரும் ஆடவரும் என்னை உலக்கையினால் கருணையின்றி அடிக்கின்றனர் (குத்துகின்றனர்). ஒரு சிலர் இரும்பு உலக்கையினாலும் என்னை இடிக்கின்றனர். இவ்வாறு தினந்தோறும் நான் பெரும் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறேன். இதைவிட வேறு கஷ்டம் என்ன வேண்டும்?

மத்தளம்: இதை எதற்காக என்னிடம் சொல்லுகிறாய்? நான் உன்னைக்காட்டிலும் அதிர்ஷ்டமற்றவன். நீ தலையில் மட்டும் அடிக்கப் படுகிறாய். ஆனால், என்னை திறமை உள்ளவர்கள் இரண்டு பக்கங்களிலும் அடிக்கிறார்கள். விசேஷமாக திருமணம், திருவிழா முதலிய சமயங்களில் அவை நடுவில் என்னை பலமாகத்தட்டி அவமானப் படுத்துகிறார்கள். ஒருவரும் என்மீது கருணை காட்டுவதில்லை. ஆனால் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் தலையை ஆட்டி என்னை அடிப்பதை ஆமோதிக்கின்றனர். என்னே! வேறு யாருக்கு இத்தகைய கஷ்டமான நிலைமை இருக்கக் கூடும்? பெரும்பாலும் உலகில் ஒருவருடைய கஷ்டத்தை மற்றொருவர் புரிந்து கொள்வதில்லை.

(ஓ, நோ. உரலுக்கு ஒரு பக்கம் அடி. மத்தளத்திற்கு இரண்டு பக்கம் அடி.)

பத்து மூடர்கள்

பெரும்பாலும் முட்டாள்களது செய்கைகள் வேடிக்கையானவை. ஏனெனில் இவ்வாறு: ஒரு சமயம் பத்து அறிவிலிகள் தேசம் சுற்று வதற்காகப் புறப்பட்டனர். சிறிது தூரம் சென்றதும் அவர்கள் ஒரு ஆழமான நதியை அடைந்தனர். கைகளினால் நீந்தி, அவர்கள் ஒருவாறு நதியைக் கடந்து, எதிர்க்கரையை அடைந்தனர்.

அவர்களின் நடுவில் ஒரு வயோதிகன் இருந்தான். அவன் எல்லோரும் கரையை அடைந்துவிட்டார்களா என்று அறிய விரும்பி அவர்களை ஒவ்வொருவராக எண்ணத்துவங்கினான். ஆனால் ஒன்பது நபர்களையே அவனால் எண்ண முடிந்தது. அப்பொழுது அவன் உரக்கக் கூவினான். “ஓ, நாம் பத்து பேர்கள் புறப்பட்டோம். இப்பொழுது ஒன்பது பேர்களே இருக்கின்றோம். உண்மையில் நம்மில் ஒருவன் நதியில் மூழ்கி விட்டான். அவனைத் தேடுங்கள்.” பிறகு அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் எண்ணத்துவங்கினர். ஆனாலும் ஒன்பது பேர்களே எண்ணப் பட்டனர். பிறகு மிகவும் குழப்பமடைந்த அவர்களிடையே பெரிய கலவரம் மூண்டது.

அவ்விடத்திலேயே அருகாமையில் ஓர் ஆசிரமம் இருந்தது. அங்கு வசித்து வந்த முனிவர் அவர்களது செய்கையைக் கண்டு உரக்கச் சிரித்தார். அவருடைய சிரிப்பொலியைக் கேட்டு அறிவிலிகள் வேகமாக அவரிடம் சென்று சிரிப்பின் காரணத்தைக் கேட்டனர். முனிவர் இவ்வாறு சொன்னார். “நீங்கள் எல்லோரும் அறிவற்றவர்கள். நீங்கள் அனைவரும் தன்னை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களை எண்ணினீர்கள். அதனால் தான் குழப்பம் உண்டாயிற்று”.

அதைக்கேட்டு அந்த முட்டாள்கள் வெட்கமடைந்து தலையைக் குனிந்து கொண்டு சென்றனர்.

முட்டாள்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடாது

ஒரு முட்டாள் ஒரு சமயம் வேறொரு கிராமத்திலிருந்து தன் லுடைய கிராமத்திற்குத் திரும்புங்கால் வழி தவறிவிட்டான். பிறகு வழியைக் கேட்டபொழுது, அந்த அறிவிலியிடம் மக்கள், நதிக்கரையில் காணப்படும் மரத்தின் மேல் உள்ள பாதையில் செல் என்று கூறினர். (மரத்தின் அருகில் உள்ள பாதை).

பிறகு அவன் மரத்தை நெருங்கி இந்த மரத்தின் மேல் உள்ள பாதை அல்லவா மனிதர்களால் கூறப்பட்டது என்று எண்ணி அந்த மரத்தின் மேல் ஏறினான். அதன் மேல் ஏறும் பொழுது அவனது பாரத்தினால் மரக்கிளை வளைந்தது. முயற்சியுடன் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கும் போது ஒரு யானைப்பாகன், யானை மேல் இருந்துகொண்டு, நதியிலிருந்து ஏறி, அந்த வழியாக வந்தான்.

மரக்கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு தொங்கும் அந்த அறிவிலி, யானைப்பாகனைப் பார்த்து, பரிதாபமாக இவ்வாறு சொன்னான்: “பெரியவரே, என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளும். (விடுவிக்கவும்).” அதைக் கேட்டு யானைப்பாகன் கருணையுடன் இரண்டு கைகளாலும் அவனது இரண்டு கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். முட்டாளோ வெளில் மரக் கிளையை விடவில்லை. இதற்கிடையில் யானை சென்று விட்டது. யானைப்பாகன் கிளையடியில் தொங்கும் முட்டாளின் கால்களில் ஊசலாடினான்.

பிறகு அந்த முட்டாள், கலக்கமுற்றவனாய், யானைப்பாகனிடம் இவ்வாறு கூறினான், “உனக்குத் தெரிந்த பாட்டொன்றைப் பாடவும். பாட்டைக் கேட்டு யாரேனும் வந்து நம்மை இறக்கி விடுவார்கள்”.

இதைக் கேட்ட யானைப்பாகன் பாட ஆரம்பித்தான். பாட்டின் இனிமையால் மகிழ்ச்சி அடைந்த அறிவிலி கைகொட்டத் துவங்கினான். அந்தக் கணத்திலேயே அறிவிலி யானைப்பாகனுடன் நதியில் விழுந்து இறந்தான். ஒரு முட்டாளுக்கு உதவி செய்ய முற்பட்ட அந்த யானைப்பாகனது கதியைப் பாருங்கள்.

மஹாகவி காளிதாஸர்

வெகு நாட்களுக்கு முன்பு அரசன் போஜனது அவையில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கவிகள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் காளிதாஸர். காளிதாஸர் தனது நுண்ணிய அறிவால் எல்லாக் கவிகளையும் விடச் சிறந்து விளங்கினார். அதனால் போஜராஜனுக்கு அவரிடத்தில் மிக்க மதிப்பு இருந்தது. அவரையே கவிகளின் அரசனாக எண்ணினார்.

மற்ற கவிகள் இதைப் பொறுக்க மாட்டாமல் மறைவாக அரசன் போஜனை நிந்தித்தனர். இந்தச் செய்தி எவ்வாறோ போஜனது செவிக்கெட்டியது. ஒரு நாள் அரசன் எல்லாக் கவிகளையும் அழைத்து க, க², க³, க⁴ என்கிற சுற்றடியைத் தந்து அவர்களிடம் இவ்வாறு சொன்னான்: “எவரொருவர் இந்த சுற்றடியை வைத்துச் (செய்யுளை) பூர்த்தி செய்கிறாரோ அவரே கவிகளுக்கு அரசன் ஆவார்” இவ்வாறு சொல்லி அவர்களை அனுப்பினார்.

எல்லாக் கவிகளும் வீட்டிற்குச் சென்று, மற்றெல்லாக் காரியங்களுக்கும் ஒதுக்கி, செய்யுளைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் ஒருவராலும், செய்யுள் முழுவதும் கவனம் செய்ய முடியவில்லை. மறுதினம் எல்லோரும் அரசவை சென்று வாடிய முகத்துடன் நின்றனர்.

காளிதாஸரோவெனில் வழியில், பனை ஓலையால் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு, பள்ளிக்கூடம் செல்லும் ஒரு சிறுமியைப் பார்த்தான். அவளும் அவரைப் பார்த்து மரியாதையுடன் வணங்கினாள். அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த புலவர் அவளுடன் இவ்வாறு பேசுகிறார்:

காளிதாஸர் : சிறுமியே நீ யார்?

பெண் : காஞ்சனமாலை.

காளிதாஸர் : யாருடைய மகள்?

பெண் : கனகலதையுடைய (மகள்).

காளிதாஸர் : கையில் என்ன இருக்கிறது?

பெண் : பனை ஓலை.

காளிதாஸர் : என்ன எழுதியுள்ளது?

பெண் : க¹, க², க³, க⁴.

அவளுடன் இவ்வாறு பேசிவிட்டு காளிதாஸர் அவைக்குச் சென்றார். பிறகு அரசன் சொன்னார்: “ஓ கவிகளே! சுற்றடி வைத்துச் செய்யுளைப் பூர்த்தி செய்திருந்தால் படிக்கவும்.” எல்லோரும் வாய் மூடித் தலை குனிந்து நின்றனர். பிறகு காளிதாஸர் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து தெரிவித்தார். “அரசனே! என்னால் ஸம்ஸ்யை முடிக்கப்பட்டது.”

அரசர் சொன்னார் “படிக்கவும்.”

காளிதாஸர் வாசித்தார்:

का त्वं बाले? काञ्चनमात्रा

कस्याः पुत्री? कनकल तयाः

हस्ते किं ते? तारीपत्रम्

का वा रेखा? क-क-क-क

இந்தச் செய்யுளைக் கேட்ட புலவர்கள் எல்லோரும் பொறாமை யை விட்டு காளிதாஸரையே கவிகளின் அரசன் என்று கருதினர்.

காகமும் ஆந்தையும்

ஒரு சமயம் பறவைகள் எல்லாம் கூடி இவ்வாறு ஆலோசித்தன: “நமது அரசன் கருடன்: அவனும் ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய சேவையில் ஈடுபட்டு, நம்மைப் பற்றிச் சிறிதளவேனும் யோசிப்பதில்லை. அந்த அரசனால் நமக்குப் பயன் என்ன? ஆகையால் மற்றெவரையாவது ராஜ்யத்தில் முடித்துடுவோம்.” இவ்வாறு தீர்மானம் செய்து அவர்கள் மங்களமான உருவத்தையுடைய ஆந்தையைப் பார்த்து இவ்வாறு

கூறினர். “இந்த ஆந்தை நமது அரசனாக ஆகட்டும். முடிசூட்டுவதற்குத் தேவையான பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டட்டும்.”

பிறகு பல்வேறு நதிகளிலிருந்து புனிதமான நீர் கொண்டுவரப் பட்டது. புலித்தோல் விரித்தனர். விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. வாதியங்கள் முழங்கத் துவங்கின. பெண்கள் பாடத் துவங்கினர். பட்டத்தரசியான பெண் ஆந்தை அழைத்துவரப்பட்டாள். ஆந்தையை முடிசூட்டுவதற்காகச் சிங்காதனத்தில் அமர்த்தினர். வயது முதிர்ந்த கழுஞ் அபிஷேக நீரைப் பொழிய, பொங்குடத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டது.

இதற்கிடையில் ஒரு காகம் அங்கு வந்தது. அது கேட்டது: “ஓ இங்கு எதற்காகப் பறவைகள் கூட்டமும், பெரிய விழாவும்?” பறவைகள் நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்தவாறு கூறின.

பிறகு காகம் நகைத்துக் கூறியது: “ஓ! இது சரியல்ல. அன்னப் பறவை முதலிய பறவைகள் இருக்கும் பொழுது எதற்காகப் பகலில் கண் தெரியாத ஆந்தைக்கு முடிசூட்டுகிறீர்கள்? எல்லோராலும் கேட்கப்பட்டும். வளைந்த மூக்கு, கோணல் பார்வை, கொடுங்கு குணம், பார்க்க அழகற்றதுமான ஆந்தையை அரசனாகச் சேர்வதற்கு நாம் என்ன சாதிக்கப் போகிறோம்?”

அதனுடைய அறிவுரையைக் கேட்டு பட்டிகள் “நன்றாகக் கூறப் பட்டது இதனால். அரச பதவியைக் குறித்து நாம் மறுபடியும் கூடியோசிக்கலாம்,” என்று சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றன. பகலில் பார்வையற்ற ஆந்தை மட்டும் சிங்காதனத்தில் இருந்த பெண் ஆந்தையுடன் அங்கு இருந்தது. அது கூறிற்று: “இங்கு யார் இருக்கிறீர்கள்? இன்னும் ஏன் அபிஷேகம் துவங்கப் படவில்லை?”

பிறகு பெண் ஆந்தை இவ்வாறு கூறியது: “உங்களது முடிசூட்டுதலுக்குக் காக்கையினால் தடங்கல் உண்டாக்கப்பட்டது. பறவைகள் எல்லாம் சென்றுவிட்டன. ஆகையால் நீங்கள் எழுந்திருங்கள். நான் தங்களை நமது இருப்பிடம் அழைத்துச் செல்கிறேன்.” பிறகு அந்த ஆந்தை பெண் ஆந்தை வழிகாட்டி, வருத்தத்துடன் தனது இருப்பிடம் சென்றது. அது முதற்கொண்டு காக்கைக்கும் ஆந்தைக்கும் நிரந்தரமான பகை ஏற்பட்டது.

(பஞ்சதந்திரக் கதை)

இலக்கணம்

இந்த பாடத்தில் ஸம்ஸ்கிருத இலக்கண விஷய தொடர்பான குறிப்புகள் உள்ளன.

இதில் உள்ள நான்கு பகுதிகளில் பாலாதர்சம் மற்றும் ப்ரதமாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த நான்கு பகுதிகளாவன -

(அ) புணரியல்

(ஆ) பெயர்ச்சொற்கள் மற்றும் உருபெயர்ச்சொற்கள்

(இ) வினைச் சொற்கள்

(ஈ) சொற்களை வாக்கியங்களில் அமைத்தல். முதலில் இலக்கணத்தைப் பற்றிய ஒரு விரிவான முன்னுரை உள்ளது.

முன்னுரை

சம்ஸ்கிருத இலக்கணம் பாணினி என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இவர் கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். அவர் புனைந்த அஷ்டாத்யாயி (अष्टाध्यायी) என்னும் இலக்கண நூலும், அதைத் தழுவி விளக்கமான உரையாக எழுதப்பட்ட பட்டோஜி தீக்ஷிதரது ஸித்தாந்த கௌமுதி (सिद्धान्तकौमुदी) என்னும் நூலுமே இன்று வரை சம்ஸ்கிருதயொழி பயிலுபவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் அடிப்படைப் புத்தகங்களாக உள்ளன.

இம்யொழியில் வேர்ச் சொற்களுக்கும் (Roots), அடிச் சொற்களுக்கும் (Stems), ஒட்டுக்கள் (affixes), முன்னொட்டுக்கள் (prefixes), பின்னொட்டுக்கள் (suffixes) மற்றும் வேற்றுமை உருபுகள், விஞ்ஞிகள் (Terminations) முதலியவற்றைச் சேர்ப்பதால் சொற்கள் அமைகின்றன.

இங்கு நாம் பெயர்ச் சொற்களையும் (Nouns), வினைச் சொற்களையும் (Verbs), பழிவிரு பெயர்களையும் (Pronouns), மற்றும் எண் (Numbers) பால் பகுப்புகளையும் (Genders) பொதுவாகக் கற்றறிவோம்.

பால் பகுப்பும். பெயர்ச் சொற்களும்

இம் மொழியில் மூன்று பால்கள் உள்ளன. அவை (1) ஆண்பால் (Masculine Gender), (2) பெண்பால் (Feminine Gender), (3) அஃறிணை (Neuter) என்பவை ஆகும். பெயர்ச் சொற்களின் பால் பகுப்பு ஏனைய மொழிகளைப் போல் அல்லாமல் மாறுபட்டுள்ளது. இம் மொழியில் பொதுவாகப் பால் பகுப்புப் பொருளைச் சார்ந்தும். இலக்கண அடிப்படையிலும் அமைந்திருக்கும். உயிர்வாழ் இனத்தில் நாம் பால் பகுப்பை எளிதில் காணலாம். உயிரற்ற பொருட்களில் இத்தகைய ஆண், பெண் பால் பகுப்புகளைக் காண முடியாது. இயற்கையான பிரிவிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கும் பால் பகுப்பே இலக்கணப் பால் பகுப்பாகும். உதாரணமாக தமிழில் யானை என்னும் சொல் அஃறிணை (Neuter). இச்சொல் ஆண் யானை, பெண் யானை இரண்டையும் குறிக்கும். இதன்றி வீடு, மரம், நிலம் முதலிய உயிரற்ற பொருட்களைக் குறிக்கும் சொற்களும் அஃறிணையாகும். ஆனால் சமீபத்தில் மொழியில் இத்தகைய பால் பகுப்பு மாறுபடும்.

பொதுவாக ஆணைக் குறிக்கும் சொல் ஆண் பாலாகவும், பெண்ணைக் குறிக்கும் சொல் பெண் பாலாகவும் அமையும். ஆனால் இம் மொழியில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக மனைவி என்பதைக் குறிக்கும் சொல்லான दारा: என்பது ஆண்பாலிலும், भार्या என்பது பெண் பாலிலும். कलत्रम् என்பது அஃறிணையிலும் இருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இதன்றி உயிரற்ற பொருள்களான (दीपः விளக்கு) என்னும் சொல் ஆண் பாலிலும், नदी (ஆறு) என்பது பெண் பாலிலும் அமைந்துள்ளது. இது போலவே करः (கை) (Masculine), वृक्षः (மரம்) (Masculine), माला: (மாலை) (Feminine), लता (கொடி) (Feminine), दुग्धम् (பால்) (Neuter), मित्रम् (நண்பன்) (Neuter).

நெடிலில் முடியும் சொற்களான (அதாவது आ, ई, ऊ முதலியவை) रमा, गौरी, वधू போன்ற சொற்கள் பெண் பாலாகும்.

பெயர்ச் சொற்கள் உயிரெழுத்தில் முடியும் சொற்கள், மெய்யெழுத்தில் முடியும் சொற்கள் என்று இருவகைப்படும். உயிரெழுத்தில் முடியும் சொற்கள் (स्वरान्त) - राम (அ), हरि (ஐ), गुरु (உ) முதலியவை மெய்யெழுத்தில் முடியும் சொற்கள்: (व्यञ्जनान्त) - राजन् (ந்), सुहृद् (த்) முதலியவை பெயர்ச் சொற்களைப் பல்வேறு வேற்றுமைகளில்

அமைக்கும்போது அச் சொல்லின் கடைசி எழுத்துடன் விகுதிகளைச் சேர்த்தும் கூடுதல் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணை பால் பகுப்புகளை விளக்குகிறது.

Endings உயிரெழுத்து	ஆண்பால்	பெண்பால்	அஃறிணை
अ	देव, अज		वन
आ		रमा, लता	
इ	हरि, कवि	मति	वारि
ई		नदी, नारी	
उ	भानु, गुरु	धेनु	मधु
ऊ		वधू	
क	पितृ	मातृ	धातृ
Consonant	मरुत्	वाक्	मनस्

I. आ என்னும் உயிரெழுத்தில் முடியும் சில சொற்கள் (ஆண்பால்)

(1) हस्तः (கை)	(2) समुद्रः (கடல்)
(3) गजः (யானை)	(4) व्याधः (புலி)
(5) रामः (ராமன்)	(6) सर्पः (பாம்பு)
(7) नृपः (அரசன்)	(8) बालः (சிறுவன்)
(9) पाठालयः (பள்ளிக்கூடம்)	(10) छात्रः (மாணவன்)
(11) विघ्नः (தடை)	(12) कन्दुकः (பந்து)
(13) सूर्यः (பகலவன்)	(14) रूप्यकः (ரூபாய்)

- (15) आहारः (ஆகாரம்) (16) वत्स (கன்றுக்குட்டி)
 (17) रथः (தேர்) (18) अचलः (மலை)
 (19) नटः (நடிகன்) (20) घटः (பாணை)

II. आ என்னும் உயிரெழுத்தில் முடியும் சில சொற்கள் (பெண்பால்)

- (1) लता (கொடி) (2) माला (மாலை)
 (3) सेना (சேனை) (4) शाखा (கிளை)
 (5) ऊर्णा (கம்பனி நூல்) (6) क्रीडा (விளையாட்டு)
 (7) वेला (நேரம்) (8) कथा (கதை)
 (9) आज्ञा (கட்டளை) (10) कन्या (பெண்)
 (11) देवता (தேவதை) (12) नौका (படகு)
 (13) मक्षिका (தேன்) (14) वीणा (வீணை)
 (15) घण्टा (மணி) (16) कुञ्चिका (சாவி)
 (17) वार्ता (தகவல்) (18) रेखा (கோடு)
 (19) कक्ष्या (வகுப்பு) (20) सन्ध्या (மாலைநேரம்)

III. अ என்னும் உயிரெழுத்தில் முடியும் சில சொற்கள் (Neuter-அஃறிணை)

- (1) कमलम् (தாமரை) (2) नेत्रम् (கண்)
 (3) पात्रम् (பாத்திரம்) (4) गात्रम् (உடம்பு)
 (5) विश्वम् (உலகம்) (6) पुष्पम् (மலர்)
 (7) पर्णम् (இலை) (8) तृणम् (புல்)
 (9) चक्रम् (சக்கரம்) (10) शकटम् (வண்டி)
 (11) ज्ञानम् (அறிவு) (12) पीठम् (இருக்கை)
 (13) बीजम् (விதை) (14) मित्रम् (நண்பன்)
 (15) धनम् (செல்வம்) (16) वनम् (சாடு)

- (17) फलम् (பழம்) (18) चित्रम् (படம்)
 (19) पत्रम् (இலை) (20) कोटरम् (பொந்து)
 (21) जलम्

பதிலீடு பெயர்களை (Pronouns), மூலிடப் பெயர்கள் (Personal Pronouns), சுட்டுப் பெயர்கள் (Demonstrative), மற்றும் வினாப் பெயர்கள் (Interrogative) என்று பிரிக்கலாம். இவற்றிலும் பால் பாகுபாடுகள் உண்டு.

உதாரணமாக :

இது ஆண்பால் : अयम्

பெண்பால் : इयम्

அஃறிணை : इदम्

வேற்றுமைகள் :

பொருள் அடிப்படையில் வேற்றுமையைக் காரகம் என்றும், மொழியில் காட்டப்படும் விகுதி நிலையில் விபக்தி என்றும் சமீகருத மொழி இலக்கணம் கூறும். இம் மொழியில் தகுந்த விகுதிகளைப் பெயர்ச்சொற்களுடன் சேர்த்துப் பலவகை வேற்றுமைகளில் அமைப்பது declension ஆகும். வேற்றுமைகள் ஒரு வாக்கியத்தில் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள பொருள் தொடர்பைப் புலப்படுத்துகின்றன. வேற்றுமை உருபுகளை வேர்ச் சொற்களுடன் சேர்ப்பதால் சொற்களுக்கு ஓர் உருவம் அமையும். உதாரணமாக, राम என்னும் சொல் सू என்னும் முதலாம் வேற்றுமை உருபுடன் சேர்ந்து रामः என்று ஆகிறது. அது போலவே रामम् என்று இரண்டாம் வேற்றுமையில் வரும். ஆங்கிலத்தில் by, to, for, from முதலியவை சொல்லுடன் சேராமல் தனித்து நின்று வேற்றுமையைக் குறிக்கும். இம் மொழியில் அவை வேர்ச் சொற்களுடன் கலந்து விடுகின்றன.

சமீகருத மொழியில் எட்டு வேற்றுமைகள் உள்ளன. அவை எழுவாய் (Nominative), செய்யப்படு பொருள் (Accusative), கருவி வேற்றுமை (Instrumental), குறி வேற்றுமை (Dative), இன் வேற்றுமை

(Ablative), உடைமை வேற்றுமை (Genetive), இட வேற்றுமை (Locative), விளி வேற்றுமை (Vocative) ஆகும்.

எண் பகுப்பு

எண் பகுப்பு சம்சுக்ருத மொழியில் வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது. பொதுவாக எல்லா மொழிகளிலும் ஒருமை (Singular), பன்மை (Plural) என்று இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. ஆனால் இம் மொழியில் இரண்டைக் குறிக்கும் இருமை (Dual)யும் உள்ளது. இவ்வாறு மூன்று பகுப்புகள் உள்ளன. இம்மொழியில்

ஒருமை (एकवचन)

இருமை (द्विवचन)

பன்மை (बहुवचन)

வினைச் சொற்கள் (Verbs)

சம்சுக்ருத மொழியில் வினைச் சொற்களின் வேர்ச் சொற்களை धातु (verbal root) என்பார். சில வினைச் சொற்கள் வேர்ச் சொற்களிலிருந்து மாறுபட்டும் அமையும். गन् என்பது வேர் சொல். இது நிகழ்நிலைத்தின் விசுதிகளுடன் சேரும்பொழுது गच्छ என்று ஆகும். இது இலக்கண அடிப்படையில் உண்டாகும் மாற்றம். இது போலவே சில வினைச் சொற்கள் மாற்றமடையும். காலம் அல்லது Mood இவற்றைக் குறிக்கும் விசுதிகளை வினைச் சொற்களுடன் சேர்ந்து அமைக்க வேண்டும்.

வினைச் சொற்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- (1) விசுதிகளின் அடிப்படையில்.
- (2) வினைச் சொல் பிரிவின் அடிப்படையில்

(i) இம் மொழியில் இரண்டு வகை விசுதிகள் உள்ளன. அவை परस्मैपद என்றும் आत्मनेपद என்றும் கூறப்படும். சில வினைச் சொற்கள் परस्मैपद த்திலும், சில आत्मनेपद த்திலும், மற்றும் சில இரண்டிலும் வரும்.

ஒரு செயலின் பயன் அதைச் செய்பவரை அடையுமானால் அதை आत्मनेपद என்று கூறுவர். यज् என்ற வினைச் சொல்லுக்கு யாகம் செய்தல் என்று பொருள். यजते என்றால் யாகம் செய்கிறான் என்பது அர்த்தம். இங்கு ते என்னும் ஆத்மனேபத விசுதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் யாகம் செய்பவன் அதைச் செய்வதின் பலனை அடைகிறான். ஆகையால் இது आत्मनेपद यजति என்றாலும் யாகம் செய்கிறான் என்று பொருள். இங்கு ति என்னும் பரஸ்மேபத விசுதி உள்ளது. இதனால் இச் செயலைச் செய்பவன் பிறருக்காக யாகம் செய்கிறான் என்று அறிகிறோம். இதை परस्मैपद என்று கூறுவர். இது போலவே पचति முதலியவைகளும். இது பொதுப்படையான பிரிவு.

(ii) வினைச் சொற்களின் மற்றொரு பகுப்பு வேர்ச்சொற்களை பல பிரிவினாகப் பிரித்தல். இதை गणम् என்பர். இம் மொழியில் பத்து கணங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கணத்துக்கும் ஓர் குறிப்பிட்ட அடையாளம் உண்டு. அதை வினைச் சொற்களுடன் சேர்க்க வேண்டும். இங்கு நாம் கற்க வேண்டியவை 1,4,6,10 கணங்களிலுள்ள வினைச் சொற்களை. ஒன்றாவது கணத்துக்கு உள்ள அடையாளம் 'अ' ஆகும். இது போலவே மற்ற கணங்களுக்கும் சேர்க்க வேண்டிய அடையாளங்கள் உண்டு.

மற்றைய மொழிகளைப் போல் இம்மொழியிலும் மூவிடங்கள் உண்டு. அவை தன்மை (उत्तमपुरुष), முன்னிலை (मध्यमपुरुष), படர்க்கை (प्रथमपुरुष) ஆகும்.

தன்மை - நான் अहम् (उत्तमपुरुष)

முன்னிலை - நீ त्वम् (मध्यमपुरुष)

படர்க்கை - அவன், அவள், அது सः, सा, तत् (प्रथमपुरुष)

வேற்றுமைகள் (विभक्ति)

இம் மொழியில் எட்டு வேற்றுமைகள் உள்ளன என்று முன்பே கூறப்பட்டது. சொற்களுக்கு வாக்கியத்தில் உள்ள தொடர்பைக் கூறுவது வேற்றுமைகளாகும். பின்வரும் வாக்கியங்களிலிருந்து இவற்றை நாம் அறியலாம்.

1. முதலாம் வேற்றுமை (Noninative case)

रामः पठति ।

ராமன் படிக்கிறான்

बालः तिष्ठति ।

பையன் நிற்கிறான்

இங்கு रामः, बालः என்னும் சொற்கள் எழுவாயாகும். முதல் வேற்றுமை எழுவாயைக் குறிக்கிறது.

2. இரண்டாம் வேற்றுமை (Accusative)

बालः पुस्तकं पठति ।

சிறுவன் புத்தகம் படிக்கிறான்

सः जलं आनयति ।

அவன் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறான்.

இந்த வேற்றுமை செயப்படு பொருளை குறிக்கும்.

3. மூன்றாம் வேற்றுமை (Instrumental)

बालः कन्दुकेन क्रीडति ।

பையன் பந்து (பந்தால்) விளையாடுகிறான்.

नरः शकटेन गच्छति ।

மனிதன் வண்டியில் செல்கிறான்.

இந்த வேற்றுமை உருபு 'இல்' ஆகும்.

4. நான்காம் வேற்றுமை (Dative)

सुरेशः बालाय फलं यच्छति ।

சுரேசன் பையனுக்குப் பழத்தைக் கொடுக்கிறான்.

वयं ज्ञानाय पठामः ।

நாம் அறிவிற்காகப் படிக்கிறோம்.

தமிழில் இந்த வேற்றுமை உருபுகள் 'கு', 'க்கு' ஆகும்.

5. ஐந்தாம் வேற்றுமை (Ablative)

बालः वृक्षात् पतति ।

பையன் மரத்திலிருந்து விழுகிறான்.

नरः ग्रामात् आगच्छति ।

மனிதன் கிராமத்திலிருந்து வருகிறான்.

இவ்வேற்றுமை உருபுகள் தமிழில் 'இல்', 'இருந்து' ஆகும். இவ் வேற்றுமை ஒரு பொருள் மற்றொன்றிலிருந்து பிரிவதைக் குறிக்கும்.

6. ஆறாம் வேற்றுமை (Genitive or Possessive)

कूपस्य जलं मधुरम् ।

கிணற்றினுடைய தண்ணீர் இனிமையாக இருக்கிறது.

इदं रामस्य गृहम् ।

இது ராமனுடைய இல்லம்.

'உடைய' இவ்வேற்றுமை உருபு. ஒரு பொருளுக்கும் மற்றொன்றிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை இவ் வேற்றுமை காட்டுகிறது.

7. ஏழாம் வேற்றுமை (Locative).

काकः आकाशे डयते ।

காகம் ஆகாயத்தில் பறக்கிறது.

अहं प्रातःकाले पठामि ।

நான் அதிகாலையில் படிக்கிறேன்.

இவ் வேற்றுமை உருபுகள் 'இல், இடத்தில்' ஆகும். செயல் நடக்கும் இடத்தையும், மற்றும் காலத்தையும் குறிக்க இவ் வேற்றுமை பயன்படும்.

8. எட்டாம் வேற்றுமை (Vocative)

हे राम! त्वं कुत्र गच्छसि?

ஓ ராம! நீ எங்கு செல்கிறாய்?

हे बाल! त्वं चपलः असि?

ஓ சிறுவனே! நீ சபலபுத்தி உடையவனாக இருக்கிறாய்.

இது ஒருவனை அழைக்க உபயோகப்படுத்தப்படும் வேற்றுமை. இதை விளி வேற்றுமை என்பார். Infant Reader புத்தகத்தில் முதற்பாடம் துவங்கி 10ஆம் பாடம் வரை எட்டு வேற்றுமைகளும், நிகழ்காலத்தில் வினைச் சொற்களும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வினைச் சொற்கள் :

வினைச் சொற்கள் இம் மொழியில் 10 பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இப் பிரிவுகளைக் கணங்கள் என்று கூறுவார்கள். இப் பகுதியில் வினைச் சொற்களை எவ்வாறு வெவ்வேறு காலங்களில் அமைப்பது என்று காணலாம்.

ஒவ்வொரு கணத்திற்கும் ஒரு குறியீடு உண்டு. முதல் கணத்திற்கு வினைச் சொற்களுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டிய குறியீடு அ ஆகும். அ வைச் சொப்பதால் வேர்ச் சொற்களில் (Root) गुण என்னும் மாற்றம் வரும். பின்வரும் அட்டவணை இம் மொழியில் உள்ள गुण, वृद्धि என்னும் மாறுதல்களைக் காட்டுகிறது.

अ	इ, ई	उ, ऊ	ऋ, ॠ	लृ
गुण अ	ए	ओ	अर्	अल्
वृद्धि आ	ऐ	औ	आर्	आल्

இந்த முதலாம் கணத்தில், இந்த கணத்திற்கு உள்ள குறியீடான अ விற்கு முன்னால் வரும் வேர்ச் சொல்லிலுள்ள கடைசி உயிரெழுத்து गुण என்றும் மாற்றத்தை ஏற்கிறது.

உம்: नयति = नी + अ + ति = ने + अ + ति
= नय् + अ + ति

இதன் விளக்கம் பின்வருமாறு :

नी என்னும் வேர்ச் சொல்லில் உள்ள உயிரெழுத்து इ, ई, என்பதற்கு வரும் गुण மாற்றம் ए ஆகும்.

ஆகையால் नि = न् + इ + अ = न् + ए + अ .

இங்கு ने அதாவது ने இல் உள்ள ए ஐ அடுத்து अ என்னும் முதலாம் கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு உள்ளது. ए ஐயும் 'अ' வையும் சேர்க்க வேண்டும். அப்பொழுது என்று ஆகும்.

न् + ए + अ = न् + अय् + अ
= नय् + अ + ति = नयति ।

ஆனால் जीव् + अ + ति = जीवति ।

நிகழ்காலம் விருதிகள்

பரஸ்மை பதம் (பர) ஆத்மனே பதம் (ஆத்)

	ஒருமை	இருமை	பன்மை	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	மி	வ:	ம:	இ	வஹே	மஹே
முன்னிலை	சி	த:	த:	சே	இதே	தே
படர்க்கை	தி	த:	அந்தி	தே	இதே	அந்தே

நிகழ்காலம்

பரஸ்மை பதம் (பர) ஆத்மனே பதம் (ஆத்)

ஒருமை இருமை பன்மை

நி (to lead) (செலுத்துதல்) அடைதல்

நயாமி	நயாவ:	நயாம:	லபே	லபாவஹே	லபாமஹே
நயசி	நயத:	நயத	லபசே	லபதே	லபதே
நயதி	நயத:	நயந்தி	லபதே	லபதே	லபந்தே

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Root களை நிகழ்காலத்தில் எழுதுவும்.

Root கள் குண மாறுதல்களுடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

- (1) गम् (गच्छ्) to go (பர)
- (2) स्था (तिष्ठ्) to stand (பர)
- (3) फल् to bear fruit (பர)
- (4) पत् to fall (பர)
- (5) पठ् to read (பர)

- (6) वद् to speak (பர)
- (7) भाव् to run (பர)
- (8) रुह् (रोह्) to grow (பர)
- (9) वन्द् to salute (ஆத்)
- (10) डी (डय्) to fly (ஆத்)
- (11) वृत् (वर्त्) to be (ஆத்)
- (12) भज् to worship (பர) (ஆத்)
- (13) वह् to bear (பர) (ஆத்)
- (14) ह्वे (ह्वय्) to call (பர) (ஆத்)
- (15) नी (नय्) to lead (பர) (ஆத்)

நான்காவது கனம்

இக்கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு 'ய'

பர. नृत् + य + सि = नृत्यसि நாட்டியமாடுகிறான்

ஆத் युध् + य + ते = युध्यते சண்டையிடுகிறான்

	பர	ஆத்
I	नृत्यामि नृत्यावः नृत्यामः युध्ये युध्यावहे युध्यामहे	
II	नृत्यसि नृत्यथः नृत्यथ युध्यसे युध्येथे युध्यध्वे	
III	नृत्यति नृत्यतः नृत्यन्ति युध्यते युध्येते युध्यन्ते	

Exercise: கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Root களை நிகழ்காலத்தில் எழுதுவும்.

- (1) तृष् to be pleased (பர)
- (2) नश् to perish (பர)
- (3) पुष् to nourish (பர)
- (4) स्विद् to sweat (பர)
- (5) भ्रम् (भ्राम्) to wander (பர)

ஆறாவது கணம்:

இந்த கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு 'அ'.

(பர) सृज् + अ + ति = सृजति ।

(ஆத்) मु = म्रिच् + अ + इ = म्रिये ।

பயிற்சி :

பர

ஆத்

I	सृजामि	सृजावः	सृजामः	मुञ्चे	मुञ्चावहे	मुञ्चामहे
II	सृजसि	सृजथः	सृजथ	मुञ्चसे	मुञ्चेथे	मुञ्चध्वे
III	सृजति	सृजतः	सृजन्ति	मुञ्चते	मुञ्चेते	मुञ्चन्ते

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Rootகளை நிகழ்காலத்தில் எழுதவும்:

- (1) लिख् to write (பர)
- (2) विश् to enter (பர)

- (3) स्पृश् to touch (பர)
- (4) स्फुट् to burst (பர)
- (5) विद् (विन्द्) to seek (பர) (ஆத்)
- (6) मुच् (मुञ्च्) to release (பர) (ஆத்)

பத்தாவது கணம்:

இந்த கணத்திற்கு உள்ள குறியீடு 'அய'. இந்த கணத்தில் சில வேர்ச் சொற்களுக்கு குணமும், சிலவற்றிற்கு வ்ருத்தியும் வரும்.

உம். (1) Root இல் உள்ள கடைசி உயிர் எழுத்து

வ்ருத்தி (वृद्धि) மாறுதலை அடையும்.

तड् + अय + ति

ताड् (त् + आ + ड् + अय + ति = ताडयति ।

(2) चूर् இல் உள்ள உயிர் எழுத்து, உ குணம் என்னும் மாறுதலை அடைகிறது.

चूर् + अय् + ति
 = च् + उ + र् + अय + ति
 = च् + औ + र् + अय + ति
 = चोर् + अय + ति
 = चोरयति ।

गण् to count (பர)

I	गणयामि	गणयावः	गणयामः
II	गणयसि	गणयथः	गणयथ
III	गणयति	गणयतः	गणयन्ति

रच् to arrange (ஆத்)

- I रचये रचयावहे रचयामहे ।
 II रचयसे रचयेथे रचयध्वे ।
 III रचयते रचयेते रचयन्ते ।

பயிற்சி

- (1) कथ् to tell (பர)
 (2) चुर (चोर्) to steal (பர)
 (3) भर्त्स् to threaten (ஆத்)
 (4) क्षल् (क्षाल्) to wash (பர) (ஆத்)
 (5) तड् (ताड्) to beat (பர) (ஆத்)
 (6) भूष् to adorn (பர) (ஆத்)
 (7) पीड् to trouble (பர) (ஆத்)
 (8) पूज् to worship (பர) (ஆத்)
 (9) वर्ण् to describe (பர) (ஆத்)
 (10) दण्ड् to punish (பர) (ஆத்)
 (11) चिन्त् to think (பர) (ஆத்)
 (12) गण् to count (பர) (ஆத்)
 (13) रच् to arrange (பர) (ஆத்)
 (14) स्पृह् to long for (பர) (ஆத்)

ஏவல் வினை (Imperative Mood)

ஏவல் வினை முக்கியமாகக் கட்டளை இருவதைக் குறிக்கும். இது பெரும்பாலும் முன்னிலையில் உத்தரவு, விருப்பம், ஆசி, அறிவுரை முதலியவற்றில் உபயோகப்படுத்தப்படும். தன்மையில் கேள்வியாகவோ அல்லது தேவையைக் காட்டப் பயன்படும். படர்க்கையில் பொதுவாக ஆசி கூறுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.

உம். தன்மை: किं गच्छाम? நாம் செல்வோமா?

முன்னிலை: त्वं गच्छ । நீ செல்.

एवं कुरु । இவ்வாறு செய்

जलम् आनय । தண்ணீரைக் கொண்டு வா.

படர்க்கை: शुभं भवतु । மங்களம் உண்டாகுக.

ஏவல்வினை விருதிகள்

(பர)

(ஆத்)

I	आनि	आव	आम	ऐ	आवहै	आमहै
II	—	तम्	त	स्व	इथाम्	ध्वम्
III	तु	ताम्	अन्तु	ताम्	इताम्	अन्ताम्

(நிகழ்ச்சாலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் Root களை. Imperative mood இல் அமைத்து எழுதவும்)

இறந்த காலம் - (Past Tense) :

சம்ச்சுருத பொழியில் மூன்று வகை இறந்த காலம் உண்டு. அவை Imperfect, Perfect, Aorist ஆகும்.

நேற்றோ அல்லது சற்று சமீபத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட
Imperfect Past Tense உபயோகப்படுத்தப்படும்.

வேகு காலத்திற்கு முன் நடந்ததும். சொல்பவரால் நேரில் பார்க்கப்
படாததுமான செயல்களைக் குறிப்பிட Perfect Past Tense
பயன்படுத்தப்படும்.

இங்கு Imperfect, Perfect Past Tense இவற்றின் அமைப்புகளின்
விளக்கங்கள் வழங்கப்படுகிறது.

Imperfect விருதிகள்:

I	அம்	வ	ம	இ	வहि	மहि
II	ஸ்(ஃ)	தம்	த	தாஸ்(ஃ)	இதாம்	ஃவம்
III	த்	தாம்	அந்	த	இதாம்	அந்

வேர்ச் சொற்களை இறந்த காலத்தில் அமைக்கும் பொழுது வேர்ச்
சொற்களுக்கு முன்னால் அ என்னும் சாரியை (augments) வரும்.

சாரியை வேர்ச்சொல் கணத்தின் குறியீடு விருதி

அ + பஹ் + அ + அம் = அபஹம்

(அஹ்) அவ் என்னும் முன்னுருபுடன் = அறிந்து கொள்ளுதல்.

அவ் + அ + அஹ் + அ + அம் = அவஹம்

நீ (நய்) (பர)

I	அநயம்	அநயாவ	அநயாம்
II	அநய:	அநயதம்	அநயத்
III	அநயத்	அநயதாம்	அநயந்

लभ् (ஆத்) to get

I	அலபே	அலபாவहि	அலபாமहि
II	அலபதா:	அலபேதாம்	அலபஃவம்
III	அலபத்	அலபேதாம்	அலபந்

பயிற்சி :

(1) நிகழ் காலத்தின் ழி கொடுக்கப்பட்டுள்ள Root களை
Imperfect Tense இல் அமைக்கவும்.

(2) மற்ற வடிவங்களை (Forms) எழுதவும்.

(i) அலிஹம் ।	(ii) அஹம் ।
(iii) அபாஹம் ।	(iv) அவஹம் ।
(v) அநய: ।	(vi) அஹம் ।
(vii) அஹம் ।	(viii) அஹம் ।
(ix) அஹம் ।	(x) அவஹம் ।
(xi) அஹம் ।	(xii) அஹம் ।
(xiii) அஹம் ।	(xiv) அஹம் ।
(xv) அஹம் ।	(xvi) அஹம் ।

எதிர்காலம் (Future Tense)

இம்மொழியில் இரண்டு வகை எதிர்காலப் பிரிவுகள் உண்டு. அவை
First Future மற்றும் Second Future ஆகும். இவற்றில் Second Future
பொதுவாக எதிர் கால நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும்.

விஞ்ஞதிகள்:

(பர)

(ஆத்)

I	स्यामि	स्यावः	स्यामः	स्ये	स्यावहे	स्यामहे
II	स्यसि	स्यथः	स्यथ	स्यसे	स्येथे	स्यध्वे
III	स्यति	स्यतः	स्यन्ति	स्यते	स्येते	स्यन्ते

भू (भव्) to be (பர)

I	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
II	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
III	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति

लभ् to get (ஆத்)

I	लप्स्ये	लप्स्यावहे	लप्स्यामहे
II	लप्स्यसे	लप्स्येथे	लप्स्यध्वे
III	लप्स्यते	लप्स्येते	लप्स्यन्ते

गम् (गच्छ्) to go

1st person	गमिष्यामि	गमिष्यावः	गमिष्यामः
2nd person	गमिष्यसि	गमिष्यथः	गमिष्यथ
3rd person	गमिष्यति	गमिष्यतः	गमिष्यन्ति

विद् to be, to exist	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
1st person	विद्ये	विद्यावहे	विद्यामहे
2nd person	विद्ये	विद्येथे	विद्यध्वे
3rd person	विद्यते	विद्येते	विद्यन्ते

1st person	विद्यै	विद्यावहै	विद्यामहै
2nd person	विद्यस्व	विद्येथाम्	विद्यध्वम्
3rd person	विद्यताम्	विद्येताम्	विद्यन्ताम्

1st person	अविद्ये	अविद्यावहि	अविद्यामहि
2nd person	अविद्यथाः	अविद्येथाम्	अविद्यध्वम्
3rd person	अविद्यत	अविद्येताम्	अविद्यन्त

பட், வட் இவற்றினுடைய நிகழ்ச்சிகள் வடிவங்களை எழுதவும்.

_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____

ஒற்கூறுவே பாடங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சொற்களை எதிரே காலத்தில் எழுதவும்.

சில வேர்ச் சொற்களும் அவற்றின் அமைப்பும்.

अस् to be (பர)

நிகழ்காலம்

இறந்தகாலம் (Imperfect)

I	अस्मि	स्वः	स्मः	आसम्	आस्व	आस्म
II	असि	स्थः	स्थ	आसीः	आस्तम्	आस्त
III	अस्ति	स्तः	सन्ति	आसीत्	आस्ताम्	आसन्

ஏவல் வினை Imperative Mood:

I	असानि	असाव	असाम
II	एधि-स्तात्	स्तम्	स्त.
III	अस्तु-स्तात्	स्ताम्	सन्तु

कु (क्) to do (பர) (ஆத்)

நிகழ் காலம் (ஆத்)

I	करोमि	कुर्वः	कुर्मः
II	करोषि	कुरुथः	कुरुथ
III	करोति	कुरुतः	कुर्वन्ति

இறந்த காலம் (Imperfect)

I	अकरवम्	अकुर्व	अकुर्म
II	अकरोः	अकुरुतम्	अकुरुत
III	अकरोत्	अकुरुताम्	अकुर्वन्

ஏவல் வினை Imperative Mood

I	करवाणि	करवाव	करवाम
II	कुर-कुरुतात्	कुरुतम्	कुरुत
III	करोतु-कुरुतात्	कुरुताम्	कुर्वन्तु

நிகழ் காலம் (ஆத்)

I	कुर्वे	कुर्वहे	कुर्महे
II	कुरुषे	कुर्वथे	कुरुध्वे
III	कुरुते	कुर्वते	कुर्वते

இறந்த காலம் Imperfect

I	अकुर्वि	अकुर्वहि	अकुर्महि
II	अकुरुथाः	अकुर्वाथाम्	अकुरुध्वम्
III	अकुरुत	अकुर्वाताम्	अकुर्वत

ஏவல் வினை Imperative Mood

I	करवै	करवावहै	करवामहै
II	कुरुष्व	कुर्वाथाम्	कुरुध्वम्
III	कुरुताम्	कुर्वाताम्	कुर्वताम्

இறந்த காலம் Perfect (Past) Tense

	S	D	P
(1) भू (भृ) (P)	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः
(2) भाष् to speak (A)	बभाषे	बभाषाते	बभाषिरे

(3) च् to go (P)	चचार	चेरतुः	चेरुः
(4) गम् to go (P)	जगाम	जगमतुः	जग्मुः
(5) कुप् to be angry	चुकोप	चुकुपतुः	चुकुपुः
(6) दृश् to see	ददर्श	ददृशतुः	ददृशुः
(7) जि to conquer	जिगाय	जिग्यतुः	जिग्युः
(8) पा to drink	पपौ	पपतुः	पपुः
(9) श्रु to hear	शुश्राव	शुश्रुवतुः	शुश्रुवुः
(10) स्मृ to remember	सस्मार	सस्मरतुः	सस्मरुः
(11) लभ् to get	लेभे	लेभाते	लेभिरे
(12) ग्रह to take	जग्राह	जगृहतुः	जगृहुः
(13) ब्रू to speak	उवाच	ऊचतुः	ऊचुः
(14) कृ to do	चकार	चक्रतुः	चक्रुः

I. வடிவங்களை எண் பகுப்பு. இடப்பகுப்பு பார்த்து எழுதுவும்.

अकथयन्	இறந்த காலம்	படர்க்கை	ஒருமை
करिष्यति			
कर्षतु			
क्रीडन्तु			
क्रीड			
अगच्छत्			
चरेत्			
भवतु			

गच्छतु
गभिष्यन्ति
अधावन्
चलन्ति
पठसि
पठानि
चलामि
धावेताम्
अनृत्यन्
पठिष्यन्ति
अपूजयत्
अपतन्

II. குறிப்பிட்டிருக்கும்படி வடிவங்களை எழுதவும்.

दृश् 1st person	पश्यामि	पश्यामः	पश्यामः
वस् 3rd person			
खाद् 2nd person			
भू 1st person			
गम् 2nd person			
चल् 3rd person			
क्रीड् 3rd person			
स्था 1st person			

III. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளவையின் உருவங்கள் யாது என்று எழுதவும்.

Eg. अक्रीडन् Impefect

पठिष्यति

गच्छन्ति

अतिष्ठत्

हसिष्यन्ति

अभवताम्

पठथ

गर्जसि

अपचत्

चलन्ति

पास्यति

रक्षामः

नमामि

भविष्यन्ति

वदन्ति

करिष्यामि

செய்வினை. செயப்பாட்டு வினை:

சமீக்கருத பொழியில் செய்வினை (Active Voice), செயப்பாட்டு வினை (passive voice) இவ்வாறு வரும். செயப்படு பொருள் குன்றா.

எல்லா வினைச் சொற்களும் (Transitive Verbs) இவ்விரு வினைகளிலும் வரும். ஏனைய செயப்படு பொருள் குன்றிய வினைச் சொற்கள் (Intransitive verbs) யாவும் செய் வினையிலும். பொது முறையாகவும் (Impersonal forms) ஆகும்.

ஒரு வாக்கியத்தை செய்வினையிலிருந்து செயப்பாட்டு வினைக்கு மாற்றும் பொழுது செய் வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாய் மூன்றாம் வேற்றுமையிலும் செயப்படு பொருள் முதலாம் வேற்றுமையிலும் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தில் மாறி வரும். பயனினை செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாயை ஒத்து இடப் பகுப்பிலும் (Person), எண் பகுப்பிலும் (Number) அமையும்.

नलः दमयन्तीं त्यजति ।

நளன் தமயந்தியைக் கை விடுகிறான்.

नलेन दमयन्तीं त्यज्यते ।

நளனால் தமயந்தி கைவிடப்படுகிறாள்.

बालः नक्षत्राणि गणयति ।

சிறுவன் நக்சத்திரங்களை எண்ணுகிறான்.

बालेन नक्षत्राणि गण्यन्ते ।

சிறுவனால் நக்சத்திரங்கள் எண்ணப்படுகின்றன.

செயப்பாட்டு வினையில் 'य' என்னும் விசுதி முதலில் வினைச் சொல்லுடன் சேர்க்கப்படுகிறது. பிறகு ஆத்யனே பத விசுதி சேர்க்கப்படுகிறது.

त्यजति —> त्यज् + य + ते = त्यज्यते

இங்கு செய்வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாய் மூன்றாம் வேற்றுமையில் வரும். Intransitive verb இன் படர்க்கை ஒருமை செயப்பாட்டு வினையில் அமைக்கப்படும்.

பயிற்சி :

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வாக்கியங்களை வினை மாற்றி அமைக்கவும் :-

- (1) शाकटिकः वृषभौ ताडयति ।
- (2) व्याघ्रः आहाराय भ्राम्यति ।
- (3) वयं ज्ञानाय पठामः ।
- (4) मक्षिकाः मधु पिबन्ति ।
- (5) काकः शाखायां उपविशति ।
- (6) मालविका सम्यग् वीणां वादयति ।
- (7) कृष्णः मधुरं गायति ।
- (8) रामः पाठं पठति ।
- (9) बालसुब्रह्मण्यः विनायकं पूजयति ।
- (10) शुकः मरीचं भक्षयति ।
- (11) अहं पत्रं लिखामि ।
- (12) सः इमां कुश्चिकया उद्धाटयति ।
- (13) सुजाता जलम् आनयति ।
- (14) शशिकुमारः चित्रं पश्यति ।

பெயர்ச்சொல், ப்ரதி பெயர்ச் சொற்கள்
(வேற்றுமை)

இப் பகுதியில் உயிரெழுத்தில் முடியும் சில பெயர்ச் சொற்களும் ப்ரதி பெயர்ச் சொற்களும் (pronouns) பல்வேறு வேற்றுமைகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. Infant reader 1-10 பாடம் வரை பல்வேறு வேற்றுமைகளின் அமைப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில சொற்கள், அவற்றிலிருந்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது போலவே சொற்களை எடுத்து பல்வேறு வேற்றுமைகளில் அமைத்துப் பழகவும்.

1. अ	ஆண்பால்	अजः, गजः, बालः, हंसः
इ	"	कपिः, सारथिः
उ	"	शिशुः
ऋ	"	पितु, जामातु
2. आ	பெண்பால்	शाखा, लता
उ	"	धेनुः
3. अ	அஃறிணை	पद्मम्, पात्रम्, नेत्रम्, तृणम्

வேற்றுமை

பாலு-அ வில் முடியும் ஆண்பால்

	Singular एक	Dual द्वि	Plural बहु
1. प्रथमा	बालः	बालौ	बालाः
2. द्वितीया	बालम्	बालौ	बालान्
3. तृतीया	बालेन	बालाभ्याम्	बालैः

4. चतुर्थी	बालाय	बालभ्याम्	बालेभ्यः
5. पञ्चमी	बालात्	बालभ्याम्	बालेभ्यः
6. षष्ठी	बालस्य	बालयोः	बालानाम्
7. सप्तमी	बाले	बालयोः	बालेषु
8. सम्बोधन	हे बाल	हे बालौ	हे बालाः ।

‘वन’ अ विले प्रुडयुम् अङ्गिणै

	S	D	Pl
1.	वनम्	वने	वनानि
2.	वनम्	वने	वनानि
3.	वनेन	वनाभ्याम्	वनैः
4.	वनाय	वनाभ्याम्	वनेभ्यः
5.	वनात्	वनाभ्याम्	वनेभ्यः
6.	वनस्य	वनयोः	वनानाम्
7.	वने	वनयोः	वनेषु

रमा - आ विले प्रुडयुम् पेण्पाळ

1.	रमा	रमे	रमाः
2.	रमाम्	रमे	रमाः
3.	रमया	रमाभ्याम्	रमाभिः
4.	रमायै	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
5.	रमायाः	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
6.	रमायाः	रमयोः	रमाणाम्

7.	रमायाम्	रमयोः	रमासु
8.	हे रमे	हे रमे	हे रमाः

कवि ‘इ’ विले प्रुडयुम् अङ्गिणै

1.	कविः	कवी	कवयः
2.	कविम्	कवी	कवीन्
3.	कविना	कविभ्याम्	कविभिः
4.	कवये	कविभ्याम्	कविभ्यः
5.	कवेः	कविभ्याम्	कविभ्यः
6.	कवेः	कव्योः	कवीनाम्
7.	कवौ	कव्योः	कविषु
8.	हे कवि	हे कवी	हे कवयः

मति ‘इ’ विले प्रुडयुम् पेण्पाळ

1.	मतिः	मती	मतयः
2.	मतिम्	मती	मतीः
3.	मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः
4.	मतये, मत्यै	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
5.	मतेः, मत्याः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
6.	मतेः, मत्याः	मत्योः	मतीनाम्
7.	मतौ, मत्याम्	मत्योः	मतिषु
8.	हे मते	हे मती	हे मतयः

नदी 'ङी' यिळ मुद्रियुं पळ्ळपाळ पळ्यार्ष्ळोळ

1.	नदी	नद्यौ	नद्यः
2.	नदीम्	नद्यौ	नदीः
3.	नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः
4.	नद्यै	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
5.	नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
6.	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
7.	नद्याम्	नद्योः	नदीषु
8.	*हे नदि	हे नद्यौ	हे नद्यः

'वधू' 'ऊ' यिळ मुद्रियुं पळ्ळपाळ पळ्यार्ष्ळोळ

वधूः	वध्वौ	वध्वः
वधूम्	वध्वौ	वधूः
वध्वा	वधूभ्याम्	वधूभिः
वध्वै	वधूभ्याम्	वधूभ्यः
वध्वाः	वधूभ्याम्	वधूभ्यः
वध्वाः	वध्वोः	वधूनाम्
वध्वाम्	वध्वोः	वधुषु
हे वधु !	हे वध्वौ !	हे वध्वः

'धेनु' 'उ' यिळ मुद्रियुं पळ्ळपाळ पळ्यार्ष्ळोळ

धेनुः	धेनू	धेनवः
धेनुम्	धेनू	धेनूः
धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
धेनवे, धेन्वै	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
धेनोः, धेन्वाः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
धेनोः, धेन्वाः	धेन्वोः	धेनूनाम्
धेनौ, धेन्वाम्	धेन्वोः	धेनुषु
हे धेनो !	हे धेनू !	हे धेनवः !

'गुरु' 'उ' यिळ मुद्रियुं पळ्ळपाळ पळ्यार्ष्ळोळ

1. गुरुः	गुरू	गुरवः
2. गुरुम्	गुरू	गुरून्
3. गुरुणा	गुरुभ्याम्	गुरुभिः
4. गुरवे	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
5. गुरोः	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
6. गुरोः	गुर्वोः	गुरूनाम्
7. गुरौ	गुर्वोः	गुरुषु
8. हे गुरो	हे गुरू	हे गुरवः

‘सिन्धु’ ‘ऋ’ विले मृदयुलं आण्णललं डेयलरुसुलल

1.	पिता	पितरौ	पितरः
2.	पितरम्	पितरौ	पितॄन्
3.	पित्रा	पितृभ्याम्	पितृभिः
4.	पित्रे	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
5.	पितुः	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
6.	पितुः	पित्रोः	पितॄणाम्
7.	पितरि	पित्रोः	पितॄषु
8.	हे पिता	हे पितरौ	हे पितरः

‘फलम्’ ‘अ’ विलं मुடியும் அஃறிணை

1.	फलम्	फले	फलानि
2.	फलम्	फले	फलानि
3.	फलैः	फलभ्याम्	फलैः
4.	फलाय	फलाभ्याम्	फलेभ्यः
5.	फलात्	फलाभ्याम्	फलेभ्यः
6.	फलस्य	फलयोः	फलानाम्
7.	फले	फलयोः	फलेषु
8.	हे फल !	हे फले !	हे फलानि !

வாரிசில் முடியும் அன்றினை

1.	वारि	वारिणी	वारीणि
2.	वारि	वारिणी	वारीणि
3.	वारिणा	वारिभ्याम्	वारिभिः
4.	वारिणे	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
5.	वारिणः	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
6.	वारिणः	वारिणोः	वारीणाम्
7.	हे वारि ! हे वारे !	हे वारिणो !	हे वारीणि :

மது - 'உ' வில் முடியும் அஃறிணை

मधु	मधुनि	मधूनि
मधु	मधुनि	मधूनि
मधुना	मधुभ्यां	मधुभिः
मधुने	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
मधुनः	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
मधुनः	मधुनोः	मधूनाम्
मधुनि	मधुनोः	मधुषु
हे मधु !	हे मधो !	हे मधूनि !

1.	अहम्	आवाम्	वयम्
2.	माम्, मा	आवाम्, नौ	अस्मान्, नः
3.	मया	आवाभ्याम्	अस्माभिः
4.	मह्यम्, मे	आवाभ्याम्, नौ	अस्मभ्यम्, नः
5.	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
6.	मम, मे	आवयोः, नौ	अस्माकम्, नः
7.	मयि	आवयोः	अस्मासु

युष्मद् शब्दः

1.	त्वम्	युवाम्	यूयम्
2.	त्वाम्, त्वा	युवाम्, वाम्	युष्मान्, वः
3.	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभिः
4.	तुभ्यम्, ते	युवाभ्याम्, वाम्	युष्मभ्यम्, वः
5.	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
6.	तव, ते	युवयोः, वाम्	युष्माकम्, वः
7.	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

इदम् आम्बाल

अयम्	इमौ	इमे
इयम्	इमौ	इमानु

अनेन	आभ्याम्	एषिः
अस्मै	आभ्याम्	एभ्यः
अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः
अस्य	अनयोः	एषाम्
अस्मिन्	अनयोः	एषु

इदम् பெண்பால்

इयं	इमे	इमाः
इमाम्	इमे	इमाः
अनया	आभ्याम्	आभिः
अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
अस्याः	आभ्याम्	आभ्यः
आस्याः	अनयोः	आसाम्
अस्याम्	अनयोः	आसु

तद् अण्बाल्

सः	तौ	ते
तम्	तौ	तान्
तेन	ताभ्याम्	तैः
तस्मै	ताभ्याम्	तेभ्यः
तस्मात्	ताभ्याम्	तेभ्यः

तस्य	तयोः	तेषाम्
तस्मिन्	तयोः	तेषु

तद् பெண்பால்

सा	ते	ताः
ताम्	ते	ताः
तया	ताभ्याम्	ताभिः
तस्यै	ताभ्याम्	ताभ्यः
तस्याः	ताभ्याम्	ताभ्यः
तस्याः	तयोः	तासाम्
तस्याम्	तयोः	तासु

सर्व Masculine

सर्वः	सर्वी	सर्वी
सर्वम्	सर्वी	सर्वान्
सर्वेण	सर्वाभ्याम्	सर्वैः
सर्वस्मै	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
सर्वस्मात्	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
सर्वस्य	सर्वयोः	सर्वेषाम्
सर्वस्मिन्	सर्वयोः	सर्वेषु

सर्व Feminine

सर्वा	सर्व	सर्वाः
सर्वाम्	सर्व	सर्वाः

மூன்றாம் வேற்றுமை தொடங்கி (Instrumental முதல்) ஆண்பாலில் உள்ள வடிவங்கள் போல் அமைந்திருக்கும்:

புணரியல் (Sandhi)

(1) ஓர் உயிரெழுத்து குறிலோ அல்லது நெடிலோ இருந்து அது போன்ற உயிரெழுத்து தொடர்ந்து வந்தால் அது போன்ற நெடிலே இரண்டினுக்கும் வரும்.

गण + अधिपः = गणाधिपः	अ + अ = आ
धन + अर्जनम् = धनार्जनम्	अ + अ = आ
तव + आगमनम् = तवागमनम्	अ + आ = आ
देव + आलयः = देवालयः	अ + आ = आ
मुनि + इन्द्रः = मुनीन्द्रः	इ + इ = ई
भानु + उदयः = भानूदय	उ + उ = ऊ
मातृ + ऋणम् = मातृणम्	ऋ + ऋ = ॠ

(2) அ அல்லது ஆ வைத் தொடர்ந்து எ, ஏ, ஓ, ஔ வருமானால் எ முதல் இரண்டு எழுத்துக்களுக்கும் (எ, ஏ), ஓ (ஓ, ஔ) இவற்றினுக்கும் இடம் பெறும்.

कृष्ण + एकत्वम् = कृष्णैकत्वम्	अ + ए = ऐ
एकदा + एव = एकदैव	आ + ए = ऐ

देव + ऐश्वर्यम् = देवैश्वर्यम्	अ + ऐ = ऐ
जल + ओषः = जलौषः	अ + ओ = औ
जन + ओषः = जनौषः	आ + ओ = औ
भव + औषधम् = भवौषधम्	अ + औ = औ

(3) ஒரு சொல்லின் கடைசியில் உள்ள அ அல்லது ஆ வைத் தொடர்ந்து இ, உ அல்லது ஋ (குறிலோ, நெடிலோ) வருமானால் அதற்கு ஒத்த गण எழுத்து வரும்.

வினைச்சொற்கள் பகுதியில் கொடுத்திருக்கும் அட்டவணையைப் பார்க்கவும்.

देव + इन्द्रः = देवेन्द्रः	अ + इ ई = ए
यथा + इष्टम् = यथेष्टम्	आ + इ = ए
गङ्गा + उदकम् = गङ्गोदकम्	आ + उ = ओ
हित + उपदेशः = हितोपदेशः	अ + उ = ओ
ब्रह्म + ऋषिः = ब्रह्मर्षिः	अ + ऋ = अर्

(4) இ, உ, ளு (குறில் அல்லது நெடில்) இவற்றைத் தொடர்ந்து மாறுபட்ட உயிரெழுத்து வருமேயானால் அவற்றிற்குப் பதிலாக யு, வு, ளு முறையே இடம் பெறும்.

अधि + अयनम् = अध्ययनम्	इ + अ = य
दधि + आनय = दध्यानय	इ + आ = य
नदी + अत्र = नद्यत्र	ई + आ = य
मधु + आनय = मध्वानय	उ + आ = व
पितृ + आज्ञा = पित्राज्ञा	ऋ + आ = ॠ

(5) ए, ओ, ऐ, औ இவற்றைத் தொடர்ந்து உயிரெழுத்து வந்தால் அவை முறையே अय्, अव्, आय्, आव् என்று மாற்றமடையும்.

ने + अति = नयति	न् + ए + अ
	= उन् + अ

भो + अति = भवति	भ + ओ
	= अव् + अ

गै + अकः = गायकः	ग् + ऐ + अ
	= आय् + अ

रात्रौ + आकाशे = रात्रावाकाशे	औ + आ
	= आव् + आ

सखायौ + आस्ताम् = सखायावास्ताम्	
	= औ + आ = आव् + आ

(6) ए, ओ இவற்றைத் தொடர்ந்து அ வருமேயானால் S (अवग्रह) என்னும் குறியீடு அ என்னும் உயிரெழுத்துக்குப் பதிலாக இடம் பெறும்.

हरे + अव = हरेऽव ।
जने + अस्मिन् = जनेऽस्मिन् ।
भूयो + अपि = भूयोऽपि ।

प्रणतो + अस्मि = प्रणतोऽस्मि ।

रामो + अश्वम् = रामोऽश्वम् ।

गुरो + अत्र = गुरोऽत्र ।

7 (a) விஸர்க் (:) ஸந்தி

விஸர்கத்தைத் தொடர்ந்து ச், ஷ், ட், த், த், த் இவை வருமானால்
ஸ் என்பது த் க்கும், ஷ் என்பது ச் க்கும், ட் என்பது த் க்கும் வரும்.

विष्णु: + त्राता = विष्णुस्त्राता ।

हरि + चरति = हरिश्चरति ।

राम: + टीकते = रामष्टीकते ।

राम: + स्मरति = रामस्स्मरति ।

तप: + चरति = तपश्चरति ।

(b) விஸர்கத்திற்கு முன்பாக உயிரெழுத்து இருந்து (அ, ஆ வைத்
தவிர) மற்றுமொரு உயிரெழுத்தோ அல்லது Soft consonants (ஹ, ய,
வ, ர், ல, ஜ, ம, ட், ண, ஞ, ப, ட், ஜ, வ, க, ட், த) தொடர்ந்து
வருமேயானால், விஸர்கம் ர் என்று ஆகும்.

लक्ष्मी + वसति = लक्ष्मीर्वसति ।

हरि: + अस्ति = हरिस्ति ।

भानु: + उदेति = भानुरुदेति ।

उच्चै: + वदति = उच्चैर्वदति ।

(8) மெய்யெழுத்து புணரியல்

(இங்கு மட்டும் புத்தகத்தின் அடிப்படையில் உள்ள சில சொற்களின்
புணரியல் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது).

1. त्वत् + शैशवम् = त्वच्छैशवम्

त् + श = छ

2. उपनिषत् + अर्थम् = अपनिषदर्थम्

त् + अ: = द

3. षड् + एते = षडेते

ड् + ए = डे

4. महत् + औषधम् = महदौषधम्

त् + औ = दौ

5. तद् + च = तच्च

त् + च

6. यत् + चापलम् = यच्चापलम्

त् + च

7. यत् + चक्षुषी = यच्चक्षुषी

8. यत् + नामस्मरणम् = यन्नामस्मरणम्

त् + न

EXERCISES

देव + असुरः = देवासुरः	अ + अ = आ
पुस्तक + आलयः = पुस्तकालयः	अ + आ = आ
विद्या + आलयः = विद्यालयः	आ + आ = आ
रवि + इन्द्रः = रवीन्द्रः	इ + इ = ई
नारी + ईश्वरः = नारीश्वरः	ई + ई = ई
लघु + उपकारः = लघूपकारः	उ + उ = ऊ
लघु + ऊर्मिः = लघूर्मिः	उ + ऊ = ऊ
चमू + ऊर्मिः = चमूर्मिः	ऊ + ऊ = ऊ
पितृ + ऋणम् = पितृणम्	ऋ + ऋ = ऋ

I. Combine the following :

तव + आयुः =
पत्र + आलयः =
मुनि + इन्द्रः =
भानु + उदयः =
साधु + उपवनम् =
राज्ञी + इच्छति =

अद्य + अहम् =	अद्याहम्
प्रधान + आचार्यः =	_____
साधु + उक्तम् =	_____

अद्य + अपि =	_____
परि + ईक्षा =	_____

Split the following : பிரித்து எழுதவும்

विद्यालयः	= विद्या + आलयः
महाशयः	=
गिरीशः	=
सूक्तम्	=
रजनीशः	=

महार्णवः	= महा अर्णवः	आ + अ =
पत्रालयः	=	
मानवेन्द्रः	=	
महेशोत्सवः	=	
रमेशः	=	
गङ्गोदकम्	=	

Split the following : பிரித்து எழுதவும்

कृष्णैकत्वम्	= कृष्ण एकत्वम्	वृद्धि	संधि
यथैतत्	=		
प्रत्यक्षम्	=		

मध्वरि	=
भवत्वेवम्	=
स्वास्थ्यालय	=
पावकः	=
महेन्द्रः	=
चाचनालयः	=

சேர்த்து எழுதவும்

उत्तम + आशयः	=
विधु + उदयः	=
महा + अर्णवः	=
सु + उत्सवः	=
भू + उर्ध्वम्	=
मानव + इन्द्रः	=
गणेश + उत्सवः	=
पीन + उरुः	=
यदि + अपि	=
अति + आनन्दः	=
लघु + आश्चर्य	=

Split the following : பிரித்து எழுதவும்

महार्णवः	=
महाशयः	=
रवीन्द्रः	=
मानवेन्द्रः	=
यमुनोर्मि	=
मातृतणाम्	=
प्रत्येकम्	=

உதாரணம்

पुस्तक + आलयः	= पुस्तकालयः
शश + अङ्कः	= शशाङ्कः
विद्या + आलयः	= विद्यालयः
हरि + इन्द्रः	= हरीन्द्रः
लक्ष्मी + ईशः	= लक्ष्मीशः
लघु + उर्मी	= लघूर्मी
पितृ + ऋणम्	= पितृणाम्
देव + इन्द्रः	= देवेन्द्रः
उमा + ईशः	= उमेशः
हित + उपदेशः	= हितोपदेशः
गंगा + उदकम्	= गङ्गोदकम्

प्रति + अक्षम् = प्रत्यक्षम्

मधु + अरिः = मध्वरिः

पितृ + आदेशः = पित्रादेशः

देव + इन्द्र अ + इ = ए = देवेन्द्र

धन + ईश अ + ई = ए = धनेश

महा + ईश आ + ई = ए = महेश

हित + उपदेश अ + उ = ओ = हितोपदेश

चन्द्र + उदय अ + उ = ओ = चन्द्रोदय

महा + उपाध्याय आ + उ = ओ = महोपाध्याय

सप्त + ऋषि अ + ऋ = अर् = सप्तर्षि

महा + ऋषि अ + ऋ = अर् = महर्षि

சொத்து எழுதவும்

पर + उपकारः = _____

धर्म + उपदेशः = _____

रमा + ईशः = _____

धन + ईशः = _____

महा + ईशः = _____

सूर्य + उदयः = _____

अष्ट + ऋषिः = _____

देव + ईशः = देवेशः

बाल + उद्यानम् = _____

देव + ऋषिः = _____

चन्द्र + उदयः = _____

यमुना + उदकम् = _____

वर्षा + ऋतुः = _____

பிரித்து எழுதவும்

दिनेशः = दिन + ईशः

सूर्यादयः = _____

महर्षिः = _____

गंगोर्मिः = _____

परमेश्वरः = _____

ग्रीष्मर्तुः = _____

உதாரணம்

एक + एकम् अ + ए = ए एकैकम्

सदा + एव अ + ए = ए सदैव

तथा + एव आ + ए = ए तथैव

महा + औषधम् आ + ओ = औ महौषधम्

विद्या + औषधम् आ + औ = औ विद्यौषधम्

அதேவ	=	-----
விபிராயைகம்	=	
தவோதாரியம்	=	
மமேவ	=	
தண்டிலைநம்	=	
அநேக:	=	
சாவாம்	=	
சாமூல்யம்	=	
சேயம்	=	
தீர்பாயு:	=	

கடாசித்	+	அபி	=	த்	+	அ	=	த	கடாசிதபி
சுப்	+	அந்த:	=	ப்	+	அ	=	வ	சுபந்த
ஷட்	+	ஆயாந்தி	=	ட்	+	ஆ	=	டா	ஷடாயாந்தி
வாக்	+	இச:	=	க்	+	இ	=	கி	வாகிச
ஜகத்	+	அம்மா	=	த்	+	அ	=	த	ஜகத்தம்மா
ஜகத்	+	இச	=	த்	+	இ	=	தி	ஜகத்திச
திக்கு	+	நாம	=	க்	+	நா	=	கநா	திக்குநாம
ஜகத்	+	நாயக	=	த்	+	நா	=	நா	ஜகத்தநாயக

சம்பூர்ண:	+	சந்த்ர:	=	:	+	ச	=	சு	சம்பூர்ணசுசந்த்ர:
நி:	+	சனோதி	=	:	+	ச	=	சு	நிசுசனோதி
ராம	+	தீகதே	=	:	+	ட்	=	ட	ராமத்தீகதே
இத	+	தாவத்	=	:	+	த	=	த	இதத்தாவத்
ஹரி	+	சேதே	=	ஹரி:	சேதே	or	ஹரிசுசேதே		
ராம:	+	சுத்ராத்தா	=	ராமசுத்ராத்தா	or	ராமசுத்ராத்தா			

தருஷ்டகார:

நமஸ்கூத்ய

கூஷ்ணசுசேதே

சுதி	+	உபாரய	இ	+	ட	=	ய	+	உ	சுதியுபாஸ்ய:
யதி	+	அபி	இ	+	அ	=	ய	+	அ	யதியபி
இதி	+	ஆஹ	இ	+	ஆ	=	ய	+	ஆ	இத்யாஹ
மது	+	அரி	உ	+	அ	=	வ	+	அ	மதுவரி
கலு	+	அஹம்	உ	+	அ	=	வ	=	அ	கலுவஹம்

பிரித்து எழுதவும்

गुर्वदिशः	=	_____
अन्वयः	=	_____
भवत्येकः	=	_____
प्रभवाज्ञा	=	_____
प्रत्येकः	=	_____
पित्राज्ञा	=	_____
इत्यत्र	=	_____
इत्याह	=	_____
धात्रज्ञः	=	_____
मात्रुपदेशः	=	_____

உதாரணம்

कवे + आगच्छ (ए + आ = अय् + आ) कवयागच्छ

हरे + ए (ए + ए = अय् + ए) हरये

ने + अनम् (ए + अ = अय् + अ) नयनम्

साधो + उपदिश (ओ + उ = अव् + उ) साधवुपदिश

पौ + अकः (औ + अ = आव् + अ) पावकः

சேர்த்து எழுதவும்

पौ + अकः = _____

नौ + आकः = _____

रात्रौ + आकाशे = _____

बालौ + इच्छतः = _____

गौ + अकः = _____

गंगा + उदकम् = _____

गण + ईशः = _____

मातु + ए = _____

न + इदम् = _____

अत्र + एकः = _____

பாடம் 'எண்-3 (அ)

புணரியல்

உயிரெழுத்து புணரியல்:

பாலாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள்

पर + उपकारः = परोपकारः ।
 पर + अपकारः = परापकारः ।
 तानि + आदाय = तान्यादाय ।
 कर्मणि + अविघ्नम् = कर्मण्यविघ्नम् ।
 भूयः + अपि = भूयोऽपि ।
 पयः + अन्येद्युः = पयोऽन्येद्युः ।
 श्रान्तः + अभवत् = श्रान्तोऽभवत् ।
 का + अपि = काऽपि ।
 हस्तः + अपि = हस्तोऽपि ।
 पूरितः + अयम् = पूरितोऽयम् ।
 अतः + अयम् = अतोऽयम् ।

மெய்யெழுத்து புணரியல்:

பாலாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள்

तत् + च = तच्च ।
 षट् + एते = षडेते ।
 शिशोः + जननी = शिशोर्जननी ।
 पूर्वद्युः + इव = पूर्वद्युरिव ।
 प्रीतिः + अवर्धत = प्रीतिरवर्धत ।

பாடம் எண் 3

இலக்கணம்
(அ) புணரியல்

உயிரெழுத்து புணரியல்: Reader-1லிருந்து உதாரணங்கள்

பாடம் எண்-1

सूर्यः + उदयते = सूर्य उदयते ।
 उदयमानः + अन्धकारं = उदयमानोऽन्धकारम् ।
 भूयः + अपि = भूयोऽपि ।
 क्रमेण + उद्गच्छन् = क्रमेणोद्गच्छन् ।
 कृते + अहं = कृतेऽहं ।
 निर्विघ्ना + अभूत् = निर्विघ्नाऽभूत् ।

பாடம் எண்-2

भाण्डानि + आरोप्य = भाण्डान्यारोप्य ।
 न + अक्षमत = नाक्षमत ।
 तस्य + आक्रोशं = तस्याक्रोशं ।

பாடம் எண்-3

यदि + अपि = यद्यपि ।
 तथा + अपि = तथापि ।
 भूमौ + उपविश्य = भूमावुपविश्य ।
 तत्र + एका = तत्रैका ।

பாடம் எண்-5

अथ + अभिषेकं = अथाभिषेकं ।
 मुदा + अन्यिताः = मुदाऽन्यिताः ।
 सहितः + अनघः = सहितोऽनघः ।

பாடம் எண்-7

चित्रे + अस्मिन् = चित्रेऽस्मिन् ।
 शृगालो + अजस्य = शृगालोऽजस्य ।
 मुधा + अभवन् = मुधाऽभवन् ।
 कः + अपि = कोऽपि ।
 पिबतः + अपि = पिबतोऽपि ।
 कोऽपि + अजः = कोऽप्यजः ।
 शक्नोमि + एताम् = शक्नोम्येताम् ।

பாடம் எண்-9

शृङ्गवलेन + अश्वम् = शृङ्गवलेनाश्वम् ।
 सः + अश्वः = सोऽश्वः ।
 च + अपनीय = चापनीय ।
 गमनाय + अनुमन्यस्व = गमनायानुमन्यस्व ।
 तव + एतावत् = तवैतावत् ।
 जानामि + अहम् = जानाम्यहम् ।
 किन्तु + इतः = किन्त्वितः ।
 सारङ्गश्च + एकस्मिन् = सारङ्गश्चैकस्मिन् ।

பாடம் எண்-17

सर्वे + अपि = सर्वेऽपि ।
 न + अन्यस्य = नान्यस्य ।
 त्वक्तः + अपि = त्वक्तोऽपि ।
 पार्श्वद्वये + अपि = पार्श्वद्वयेऽपि ।
 न + एकः = नैकः + अपि = नैकोऽपि ।
 वा + अन्यस्य = वान्यस्य ।

பாடம் எண்-19

नव + एव = नवैव ।
 ततस्तेषामेक + एकः = ततस्तेषामेकैकः ।

ततस्तेषामेकैकः + अपि = ततस्तेषामेकैकोऽपि
 तत्र + एव = तत्रैव ।
 न + अतिदूरे = नातिदूरे ।
 आश्रमः + आवर्तत = आश्रमोऽवर्तत ।
 ऋषिः + आह = ऋषिराह ।
 तेन + अयम् = तेनायम् ।

பாடம் எண்-23

तरोः + उपरि = तरोरुपरि ।
 इति + अवोचन् = इत्यवोचन् ।
 एतस्य + उपरि = एतस्योपरि ।
 जनैः + उपदिष्टः = जनैरुपदिष्टः ।
 हस्ति + आरोहम् = हस्त्यारोहम् ।
 तरोः + अवतारयितुम् = तरोरवतारयितुम् ।
 पादौ + अग्रहीत् = पादावग्रहीत् ।
 कः + अपि = कोऽपि + आगत्य = कोऽप्यागत्य ।
 इतः + अवतारयेत् = इतोऽवतारयेत् ।
 तेन + उक्तः = तेनोक्तः ।

பாடம் எண்-27

कवयः + अभूवन् = कवयोऽभूवन् ।
 न + एकः = नैकः + अपि = नैकोऽपि ।
 सह + एवम् = सहेवम् ।
 सर्वे + अपि = सर्वेऽपि ।

பாடம் எண்-31

अतः + अन्यम् = अतोऽन्यम् ।
 राज्ये + अभिषिञ्चामः = राज्येऽभिषिञ्चामः ।
 उलूकः + अभिषेकार्थम् = उलूकोऽभिषेकार्थम् ।
 तस्य + उपदेशम् = तस्योपदेशम् ।
 साधु + अनेन = साध्वनेन + अभिहितम् = साध्वनेनाभिहितम् ।

सह + आस्ते = सहास्ते ।
कः + अत्र = कोऽत्र ।

மெய்யெழுத்து புணரியல்: Reader-1 லிருந்து உதாரணங்கள்

பாடம் எண்-1

कोमलः + च = कोमलश्च ।
असुरैः + च = असुरैश्च ।
नान्यः + तेजस्वी = नान्यस्तेजस्वी ।

பாடம் எண்-2

प्रहरन् + अपि = प्रहरन्नपि ।
दयालुः + भगवान् = दयालुर्भगवान् ।
पुरस्तात् + आविरभूत् = पुरस्तादाविरभूत् ।
पङ्कात् + निरगच्छत् = पङ्कान्निरगच्छत् ।

பாடம் எண்-3

अरोगः + च = अरोगश्च ।

பாடம் எண்-5

अयोध्यानिवासाः + ते = अयोध्यानिवासास्ते ।
चातकाः + तु = चातकास्तु ।
मयूराः + च = मयूराश्च ।
मातरः + तोषं = मातरस्तोषं ।
प्रापुः + जनाः = प्रापुर्जनाः ।
पूजिताः + च = पूजिताश्च ।
पूजितः + च = पूजितश्च ।
विष्णुः + त्रिविष्टपे = विष्णुस्त्रिविष्टपे ।
चत्वारः + ते = चत्वारस्ते ।
दाशरथिः + भूत्वा = दाशरथिर्भूत्वा ।

பாடம் எண்-7

अजः + तावत् = अजस्तावत् ।
अजः + तु = अजस्तु ।
अपृच्छत् + च = अपृच्छच्च ।
शनैः + अन्तः = शनैरन्तः ।
मज्जन + उन्मज्जन = मज्जनोन्मज्जन
बहिः + गन्तुं = बहिर्गन्तुं ।

பாடம் எண்-9

सारङ्गः + च = सारङ्गश्च ।
केदारात् + निरवासयत् = केदारान्निरवासयत् ।
तत् + निशम्य = तन्निशम्य ।
मनुजः + तं = मनुजस्तं ।
यावत् + जीवम् = यावज्जीवम् ।

பாடம் எண்-17

कश्चित् + उलूखलस्य = कश्चिदुलूखलस्य ।
पृच्छन् + तेन = पृच्छंस्तेन ।
कुतः + त्वम् = कुतस्त्वम् ।
कः + ते = कस्ते
पुरुषाः + च = पुरुषाश्च ।
विशेषतः + च = विशेषतश्च
स्यात् + ईदृशी = स्यादीदृशी ।

பாடம் எண்-19

काचित् + अगाधा = काचिदगाधा
तरन्तः + ते = तरन्तस्ते ।
जिज्ञासमानः + तान् = जिज्ञासमानस्तान् ।
परिगणिताः + तेन = परिगणितास्तेन ।
ततः + तेषाम् = ततस्तेषाम् ।

कस्यचित् + ऋषेः = कस्यचिदृषेः ।
 उच्चैः + जहास = उच्चैर्जहास ।
 मूढाः + तरसा = मूढास्तरसा ।
 तत् + आकर्ण्य = तदाकर्ण्य ।

பாடம் எண்-23

सर्पतः + तस्य = सर्पतस्तस्य ।
 कश्चित् + आघोरणः = कश्चिदघोरणः ।
 मूर्खः + तम् = मूर्खस्तम् ।
 पादयोः + ललम्बे = पादयोर्ललम्बे ।

பாடம் எண்-27

तत् + असहमानाः = तदसहमानाः ।
 पीठात् + उत्थाय = पीठादुत्थाय ।

பாடம் எண்-31

महोत्सवः + च = महोत्सवश्च ।
 सिद्धिः + भविष्यति = सिद्धिर्भविष्यति ।

3.(ஆ) பெயர்ச்சொற்கள் மற்றும் உருச்சொற்கள்
 பாணாதர்சம் மற்றும் ப்ரதமாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள்

शब्दः विभक्तिः अजन्त पुल्लिङ्ग एक वचन द्वि वचन बहु वचन

अकारान्त
 गणेशः प्रथमा गणेशः गणेशो गणेशाः
 काकः काकः काको काकाः
 सूर्यः सूर्यः सूर्यो सूर्याः
 शुकः शुकः शुकौ शुकाः
 रथः रथः रथौ रथाः

इकारान्त
 कपिः कपिः कपी कपयः
 नृपतिः नृपतिः नृपती नृपतयः
 सारथिः सारथिः सारथी सारथयः

उकारान्त
 तरुः तरुः तरु तरवाः

ऋकारान्त
 पिता पिता पितरौ पितरः
 भ्राता भ्राता भ्रातरौ भ्रातरः

अजन्त स्त्रीलिङ्ग
 माला माला माले मालाः
 बाला बाला बाले बालाः
 कन्या कन्या कन्ये कन्याः
 कक्ष्या कक्ष्या कक्ष्ये कक्ष्याः

ईकारान्त स्त्रीलिङ्ग
 मालती मालती मालत्यौ मालत्यः

औकारान्त

गौः गौः गावौ गावः

उकारान्त

धेनुः धेनुः धेनूः धेनवः

ऋकारान्त

मातृ माता मातरौ मातरः
दुहितृ दुहिता दुहितरौ दुहितरः

नपुंसकलिङ्ग

पात्रम् पात्रम् पात्रे पात्राणि
पुष्पम् पुष्पम् पुष्पे पुष्पाणि
फलम् फलम् फले फलानि
शकटम् शकटम् शकटे शकटानि
मधु मधु मधुनि मधूनि

உருச்சொற்கள்
புல்லிङ்ங

तत् सः तौ ते
अदस् असौ अमू अमी
एतद् एषः एतौ एते
इदम् अयम् इमौ इमे
सर्व सर्वः सर्वौ सर्वे
किम् कः कौ के
यत् यः यौ ये

3.(இ) நிகழ், இறந்த, ஏவல்வினை, எதிர்காலங்களில்
வினைச்சொற்களின் விகுதிகள்

பாலாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள்

நிகழ் காலம்

आत्मनेपद

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रवर्तते

प्रवर्तते

प्रवर्तन्ते

क्रियते

क्रियते

क्रियन्ते

प्रार्थयते

प्रार्थयते

प्रार्थयन्ते

இறந்த காலம்

परस्मैपद

अताडयत्

अताडयताम्

अताडयन्

अनिन्दत्

अनिन्दताम्

अनिन्दन्

अगच्छत्

अगच्छताम्

अगच्छन्

Imperative

परस्मैपद

स्पृश

स्पृशतम्

स्पृशत

कुरु

कुरुतम्

कुरुत

स्मर

स्मरतम्

स्मरत

भज

भजतम्

भजत

त्यज

त्यजतम्

त्यजत

ப்ரதமாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள்

நிகழ் காலம்

परस्मैपद

Lesson
no.

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

1

विकासयति

विकासयतः

विकासयन्ति

1&27

पठति

पठतः

पठन्ति

1

भवति

भवतः

भवन्ति

1	अवतरति	अवतरतः	अवतरन्ति
1	गच्छति	गच्छतः	गच्छन्ति
3	प्रत्यानयति	प्रत्यानयतः	प्रत्यानयन्ति
3	भक्षयति	भक्षयतः	भक्षयन्ति
3	तिष्ठति	तिष्ठतः	तिष्ठन्ति
3	पिबति	पिबतः	पिबन्ति
3	करोति	कुरुतः	कुर्वन्ति
3	पोषयति	पोषयतः	पोषयन्ति
3&9	नयति	नयतः	नयन्ति
9	जानामि	जानीवः	जानीमः
17	ब्रवीमि	ब्रूवः	ब्रूमः
17	ताडयति	ताडयतः	ताडयन्ति
17	अनुभवामि	अनुभवावः	अनुभवामः
17	अभिनन्दति	अभिनन्दतः	अभिनन्दन्ति
17	जानाति	जानीतः	जानन्ति
19	अस्मि	स्वः	स्मः
27	संल्लपति	संल्लपतः	संल्लपन्ति
31	अभिषिञ्चामि	अभिषिञ्चावः	अभिषिञ्चामः
31	प्रापयामि	प्रापयावः	प्रापयामः

आत्मनेपद

1	उदयते	उदयेते	उदयन्ते
1&3	वर्तते	वर्तेते	वर्तन्ते
1	प्रकाशते	प्रकाशेते	प्रकाशन्ते
3	गृह्यते	गृह्येते	गृह्यन्ते
3	सम्पद्यते	सम्पद्येते	सम्पद्यन्ते
3	उपयुज्यते	उपयुज्येते	उपयुज्यन्ते
17	सम्भाषते	सम्भाषेते	सम्भाषन्ते
17	निवेद्यते	निवेद्येते	निवेद्यन्ते
17	ताड्यसे	ताड्येथे	ताड्यन्ते
19	दृश्यते	दृश्येते	दृश्यन्ते
31	क्रियते	क्रियेते	क्रियन्ते

இறந்த காலம்
परस्मैपद

2	अकरोत्	अकुरुताम्	अकुर्वन्
2	अगच्छत्	अगच्छताम्	अगच्छन्
7,19&31	अपृच्छत्	अपृच्छताम्	अपृच्छन्
9	अवसत्	अवसताम्	अवसन्
9	अवासयत्	अवासयताम्	अवासयन्
9&23	आरोहत्	आरोहताम्	आरोहन्
9	अताडयत्	अताडयताम्	अताडयन्
9	अजयत्	अजयताम्	अजयन्
19	अगणयत्	अगणयताम्	अगणयन्
23	व्यस्मरत्	व्यस्मरताम्	व्यस्मरन्
23	अवोचत्	अवोचताम्	अवोचन्
23	अतिष्ठत्	अतिष्ठताम्	अतिष्ठन्
23	अग्रहीत्	अग्रहीताम्	अग्रहणन्
27	अनिन्दत्	अनिन्दताम्	अनिन्दन्
27	अब्रवीत्	अब्रूताम्	अब्रुवन्
27	अपश्यत्	अपश्यताम्	अपश्यन्
27	व्यजिज्ञपत्	व्यजिज्ञपताम्	व्यजिज्ञपन्

आत्मनेपद

2	अक्षमत्	अक्षमेताम्	अक्षमन्त
2	अभाषत्	अभाषेताम्	अभाषन्त
27	अमन्यत्	अमन्येताम्	अमन्यन्त
31	आरभत्	आरभेताम्	आरभन्त

இறந்தகாலம்
परस्मैपद

2	चुक्रोश	चुक्रोशतुः	चुक्रोशुः
5	प्राप	प्रापतुः	प्रापुः
5&19	चकार	चक्रतुः	चक्रुः
5	लेभे	लेभाते	लेभिरे
5	विरराज	विररेजतुः	विररेजुः
5	रराज	रेजतुः	रेजुः

5	ररक्ष	ररक्षतुः	ररक्षुः
9	जगद	जगदतुः	जगदुः
19	गणयामास	गणयामासतुः	गणयामासुः
19	जहास	जहासतुः	जहासुः
19	आह	आहतुः	आहुः
19	प्रयाय	प्रयायतुः	प्रयायुः
23	ननाम	ननामतुः	ननामुः
27	विससर्ज	विससर्जतुः	विससर्जुः
27	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः
27	शशाक	शशाकतुः	शशाकुः
31	जगाम	जगामतुः	जगामुः

आत्मनेपद

9	ययाचे	ययाचाते	ययाचिरे
31	आस्ते	आसाते	आसते

இறந்தகாலம்
(परस्मैपद)

2	अभूत्	अभूताम्	अभूवन्
---	-------	---------	--------

எதிர் காலம்
परस्मैपद

2	करिष्यामि	करिष्यावः	करिष्यामः
9	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति

आत्मनेपद

31	मन्त्रयिष्ये	मन्त्रयिष्यावहे	मन्त्रयिष्यामहे
----	--------------	-----------------	-----------------

3.ஈ. பதங்களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுதல்

பாலாதர்சத்திலிருந்து உதாரணங்கள் (i)

1. सः अतीव पटुः ।

அவன் மிகுந்த திறமைசாலி

2. रामः प्रभूतं धनम् अर्जति स्म ।

ராமன் மிகுந்த செல்வம் (மிக்க செல்வம்) சம்பாதித்து வந்தான்.

3. प्रायेण सर्वे वृक्षाः वसन्तसमये पुष्प्यन्ति ।

பெரும்பாலும் எல்லா மரங்களும் வசந்த காலத்தில் பூக்கின்றன.

4. द्वौ माणवकौ कलहं कर्तुम् आरभतां, अत्रान्तरे उपाध्यायः आगच्छत् ।

இரண்டு மாணவர்கள் சண்டையிடத் துவங்கினார்கள்; இதற்கிடையில் ஆசிரியர் வந்தார்.

5. धेनवः केवलं तुणानि खादन्ति तथापि मधुरं क्षीरं यच्छन्ति।

பசுக்கள் புற்களை மட்டும் தின்கின்றன; இருந்தாலும் கவையான பாலைக் கொடுக்கின்றன.

6. बाल्यात् प्रभृति अहम् अत्र वसामि ।

சிறு குழந்தைப்பருவம் முதல் நான் இங்கு வசிக்கிறேன்.

7. अजाः स्वयमेव प्रचाराय गच्छन्ति स्वयमेव प्रत्यागच्छन्ति च ।

ஆடுகள் தாங்களாகவே மேய்ச்சலுக்குச் செல்கின்றன. திரும்பி வருகின்றன.

8. न केवलं स बुद्धिमान् किन्तु उद्यमी च।

அவன் புத்திசாலி மட்டுமல்ல, முயற்சியுடையவனும் ஆவான்.

9. रामः यद्यपि बुद्धिमान् तथापि अलसः ।
ராமன் புத்தியான் ஆனாலும் சோம்பேறி.
10. यदि सम्यक् पठिष्यसि, तर्हि श्रेयः प्राप्स्यसि ।
நீ நன்றாகப் படிப்பாயாகில் அப்பொழுது புக்கை அடைவாய்.
11. यत्र धूमः तत्र अग्निः ।
எங்கு புகையோ அங்கு நெருப்பு.
12. यथा राजा तथा प्रजा ।
அரசன் எவ்வழியோ அவ்வழி மக்கள்.
13. रामेण सह सीता वनम् अगच्छत् ।
ராமனுடன் சீதை காட்டிற்குச் சென்றாள்.
14. धैर्येण विना न लक्ष्मीः ।
தைய்யமில்லாமல் செல்வம் இல்லை.
15. ह्यः अहं ग्रामम् अगच्छम् ।
நான் நேற்று கிராமத்திற்குச் சென்றேன்.
16. श्वः रामः आगमिष्यति ।
நானை ராமன் வருவான்.
17. अद्य आतपः अतीव तीव्रः ।
இன்று வெய்யில் மிக அதிகம்.
18. इदानीम् ग्रीष्मकालः ।
இப்பொழுது கோடை காலம்.
19. अलम् भयेन ।
பயம் போதும்.

20. असत्यं मा वद ।
பொய் பேசாதே.
21. सः ग्रामं प्रति गच्छति ।
அவன் கிராமத்தை நோக்கிச் செல்கிறான்.
22. प्रायेण लोकः गतानुगतिकः ।
பெரும்பாலும் மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் குருடர்கள் போல் பின்பற்றுகின்றனர்.
23. प्रतिदिनं सः देवालयं गच्छति ।
தினந்தோறும் அவன் கோவிலுக்குச் செல்கிறான்.
24. प्रत्यहं अहं क्रीडाङ्गणं गच्छामि ।
தினந்தோறும் நான் விளையாட்டு மைதானத்திற்குச் செல்கிறேன்.
25. भेकाः उच्चैः रटन्ति ।
தவளைகள் உரக்கக் கத்துகின்றன.
1. प्रति ~~देवालयं~~ Acc. छात्रः कलाशालां प्रति गच्छति ।
2. अन्तरेण except, without हरिमन्तरेण न सुखम् ।
(Except Hari happiness is not possible)
3. विना without Acc. सः सहोदरं विना अन्नं न खादति ।
Instr. विनयेन विना का श्रीः ?
Abl. जलत् विना जीवनं दुष्करम् ।

4. सह	with Instr.	रामः कुष्णेन सह गच्छति ।
5. समम्	with Instr.	पिता पुत्रेण समं गच्छति ।
6. साकम्	with Instr.	नृपः सचिवैः साकं आलोचयति ।
7. सार्धम्	with Instr.	सीता रामेण सार्धं वनं गच्छति ।
8. अलम्	enough of,
away with
Instr.	अलं भयेन । अलं विवादेन ।
अलं विषादेन ।
9. कृतम्	"	कृतं अत्यादरेण । कृतं परिहासेन ।
10. नमः	salutations.
Dative	रामाय नमः । कृष्णाय नमः ।
सीतायै नमः ।
11. स्वस्ति	"	स्वस्ति प्रजाभ्यः ।
12. स्वाहा	"	अग्नये स्वाहा ।
13. स्वधा	"	पितृभ्यः स्वधा ।
14. प्रभृति	since
Ablative	शैशवात् प्रभृति अत्रैव वसामि ।
15. बहिः	outside	गृहात् बहिः आगच्छ ।
16. ऋते	except,
without	सत्यात् ऋते न धर्मः ।
17. आ	From, till	आ बालयात् सः क्रूरः ।
18. उपरि	about genitive	प्रासादस्य उपरि गच्छामि ।
19. अधः	beneath	नरः वृक्षस्य अधः तिष्ठति ।
20. अग्रे	before genitive	सः गृहस्य अग्रे तिष्ठति ।
21. अन्तः	inside	गोपालः गृहस्य अन्तः पठति ।

3. (ஈ) வாக்கியங்களில் பயன்படுத்த சொற்கள்

Reader—லிருந்து உதாரணங்கள்

பாடம் எண் 1

கொமல்— உடானே கொமலானி புஷ்பாணி சந்தி.

மருது— பூங்காவில் மருதுவான மலர்கள் உள்ளன.

क्रमेण — छात्रः क्रमेण विद्यां लभते ।

முறையாக— மாணவன் முறையாகக் கலவியைப் பெருகிறான்.

பாடம் எண் 2

दयालुः — गान्धी दयालुः आसीत् ।

கருணை— காந்தி தயை நிரம்பியவர்

पुरस्तात् — गृहस्य पुरस्तात् उद्यानमस्ति ।

முன்புறம்— வீட்டின் முன்புறம் தோட்டம் இருக்கிறது.

பாடம் எண் 3

विना — धनेन विना दुःखं ।

இல்லாமல்— செல்வம் இல்லாமல் வருத்தம் உண்டாகும்.

पार्श्वे — प्रासादस्य पार्श्वे रथ्या अस्ति ।

பக்கத்தில் — மாளிகையின் பக்கத்தில் பாதை உள்ளது

பாடம் எண் 7

मुद्या — तस्य यत्नाः मुद्या अभवन् ।

வீணாக— அவனது முயற்சிகள் வீணாக ஆயின.

पटुः - रामः अतीव पटुः ।

கெட்டிக்காரன் - ராமன் மிகுந்த கெட்டிக்காரன்

वञ्चकः - बिडालः वञ्चकः ।

ஏமாற்றுதல் - பூனை ஏமாற்றும் ப்ராணி

शनैः - गजः शनैः चलति ।

மெதுவாக- யானை மெதுவாக நகருகிறது.

नितरां - कोकिलः गाने नितरां पटुः ।

மிக்க- குயில் பாடுவதில் மிகுந்த திறமையுள்ளது.

कौशलं - पश्य तस्याः कौशलं ।

சாமர்த்தியம்- அவளுடைய சாமர்த்தியத்தைப் பார்.

பாடம் எண் 9

जातु - जातु अत्र रामः अवसत् ।

ஒரு சமயம்- ஒரு சமயம் இங்கு ராமன் வசித்தான்.

परं - सः निपुणः परं वञ्चकः ।

ஆனால்- அவன் கெட்டிக்காரன் ஆனால் வஞ்சகன்.

इतः परं - इतः परं एवं मा कुरु ।

இனிமேல்- இனிமேல் இவ்வாறு செய்யாதே

பாடம் எண் 17

कुशलं - अहं तव कुशलं पृच्छामि ।

நலம்- நான் உன் நலனைக் கேட்கிறேன்.

अतः परं - अतः परं न किमपि करोति ।

அதன் பிறகு- அதன் பிறகு அவன் ஒன்றும் செய்யவில்லை.

हन्त - हन्त ! कथं रात्रौ एकाकी गच्छसि ?

ஓ- ஓ எவ்வாறு தனியாக இரவில் செல்வாய் ?

प्रायेण - प्रायेण शुकाः उष्णदेशेषु जायन्ते ।

பெரும்பாலும்- பெரும்பாலும் கிளிகள் உஷ்ணப் ப்ரதேசங்களில் தோன்றுகின்றன.

பாடம் எண் 19

नूनम् - नूनं तत्र एकः व्याघ्रः अस्ति ।

உண்மையில்- உண்மையில் அங்கு ஒரு புலி இருக்கிறது.

व्याकुलीभूतः - तां वार्तां श्रुत्वा सः व्याकुलीभूतः ।

குழப்பம்- அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு அவன் குழப்பம் அடைந்தான்

कोलाहलः - बन्धुसमये महान् कोलाहलः आसीत् ।

பெரும் கலவரம்- பந்த் சமயத்தில் மிக்க கலவரம் நடந்தது.

उच्चैः - कुक्कुटाः प्रातःकाले उच्चैः कूजन्ति ।

உரக்க- கோழிகள் அதிகாலையில் உரக்கக் கூவுகின்றன.

व्यामोहः - मन्थरायाः वार्तां श्रुत्वा कैकेय्याः मनसि व्यामोहः अभवत् ।

குழப்பம்- மந்தரையின் வார்த்தையைக்கேட்டு கைகேயி மனதில் குழப்பம் அடைந்தார்

பாடம் எண் 23

उपरि - तरोरुपरि विहगाः डयन्ते ।

மேலே- மரத்தின் மேல் பறவைகள் பறக்கின்றன.

इतः - इतः गच्छ ।

இங்கிருந்து- இங்கிருந்து போ.

यदि ... तर्हि - यदि सम्यग् पठसि तर्हि निपुणः भविष्यसि ।

நீ நன்கு படிப்பாயாகில் அப்பொழுது
கெட்டிக்காரனாக ஆவாய்.

अत्रान्तरे - अत्रान्तरे गृहं गमिष्यसि ।

இதற்கிடையில்- இதற்கிடையில் நீ வீட்டிற்குப் போவாய்

यथा ... तथा - सः यथा पटुः तथा सर्वान् वादे अजयत् ।

அவன் மிகுந்த கெட்டிக்காரன் அதனால்
எல்லோரையும் போட்டியில் வென்றான்.

பாடம் எண் 27

परोक्षे - प्रत्यक्षे मूर्खः साधून् शंसति परोक्षे तान् निन्दति ।

மறைவில்- போக்கரி எதிரில் சான்றோர்களைப் புகழ்வான்
மறைவில் அவர்களை நிந்திப்பான்.

निरता - गान्धिः परोपकारे निरतः अभवत् ।

ஈடுபடுதல்- காந்தி பிறருக்கு உதவி செய்வதில் ஈடுபாடு
கொண்டிருந்தார்.

विनयम् - विद्या ददाति विनयम् ।

அடக்கம்- கல்வி அடக்கம் தருகிறது.

பாடம் எண் 31

समागमः - श्वः तत्र साधूनां समागमः भविष्यति ।

கூட்டம் - நாளை அங்கு சான்றோர்களின் கூட்டம்
நடைபெருகிறது.

भूयः - हे किशोर. भूयः त्वं पश्यामि ।

மறுபடியும்- ஓ கிஷோர் ! நாளை மறுபடியும் உன்னைப் பார்ப்பேன்

यथाभिमतम् - लङ्कावासिनः यथाभिमतं प्रदेशमगच्छन् ।

விருப்பமான - லங்கையைச் சோர்ந்தவர்கள் தங்களது
விருப்பமான இடத்திற்கு சென்றார்கள்.

शाश्वतिकः - कृष्णस्य अर्जुनस्य स्नेहः शाश्वतिकः ।

நிரந்தரமான - க்ருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனுக்கும் உள்ள
நிரந்தரமானது

முகவுரை

இதற்கு முன் படித்த முதல் மூன்று பாடங்களில் ஸம்ஸ்கிருத மொழியின் அடிப்படைகள், உதாரணமாக, எழுத்துக்கள், சொற்கள், வாக்கியங்கள், மற்றும் இலக்கணம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இனி வரும் இரண்டு பாடங்களில், அதாவது, எண் 4 & 5ல் இசையில் ஸம்ஸ்கிருத மொழியின் உபயோகம் சுட்டிக்காட்டப்படும். இந்திய இசையின் பி.ஏ. பட்டப்படிப்பில் ஸம்ஸ்கிருதம் ஒரு சார்பு பாடமாக வைத்ததின் காரணமே, இசையில், பாடல் மற்றும் இயல் இரண்டு அம்சத்திலும், ஸம்ஸ்கிருதத்தின் பரவலான உபயோகம் தான். தமிழிற்கு அடுத்தாற்போல் பண்டையகாலத்திலிருந்து வழக்கத்திலிருந்து வருகிற மொழி ஸம்ஸ்கிருதம். மேலும் மற்ற மொழிகள் மற்றும் பொதுவாக இந்திய கலாசாரம், கலைகள் மீது அதன் தாக்கம் மிகவும் அதிகமாக காணப்படுகிறது. மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற மொழிகளில் உள்ள தென்னக இசைப்பாடல்களில் ஸம்ஸ்கிருதச்சொற்கள் நிறையவே உள்ளன. ஸம்ஸ்கிருத மொழியிலேயே அமைந்த பாடல்களும் பல இருக்கின்றன. பாடல்களைத்தவிர பல இசைஇயல் நூல்களும் பண்டையகாலத்திலிருந்து ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த இயல் க்ரந்தங்களை எம்.ஏ. மற்றும் ஆய்வு படிப்பு செய்யும்பொழுது படிக்க வாய்ப்பு உண்டாகலாம்.

மாணவர்களுக்கு இசைப்பாடல்கள் மற்றும் இயல் நூல்களில் உள்ள ஸம்ஸ்கிருத மொழி-உணர்வு ஏற்படுத்துவது தான் இனி வரும் இரண்டு பாடங்களின் நோக்கம்.

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இசை-இயல் நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் உள்ள நூல்கள் இரண்டு வகைப்பட்டன. சில நூல்கள் இசையை மட்டும் தனிப்பட்டமுறையில் விவரிக்கின்றன. உதாரணமாக, தத்திலம், சதுர்தண்டிபரகாபலிகா. ஸ்வரமேள-

கலாநிதி. பிறகு நாட்டியசாஸ்திரம் போன்ற நூல்கள் நாடகத்தை விவரிக்கையில் அதில் பங்குபெறும் இசையை மட்டுமின்றி செவ்விசையையும் பற்றி கூறுகின்றன. இதற்கு அப்பால் ஸங்கீதரத்நாகரம், ஸங்கீதஸாராம்ருதம் போன்ற நூல்கள் இசை மற்றும் நடனத்தையும் விவரிக்கின்றன. இந்நூல்களிலிருந்து செய்யுள்கள் மற்றும் உரைநடைப்பகுதிகள் சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளின் பொருள் அடுத்தாற்போல் வரும்.

இவ்விருப்பாடங்களில் ஸம்ஸ்கிருத மொழியின் ப்ரயோகம் மற்றும் அமைப்பிற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இசை நுணுக்கங்களுக்கல்ல. எந்த நூல்களிலிருந்து பகுதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவைகளின் பட்டியல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

எண் நூலின் பெயர்

ஆசிரியரின் பெயர்

1	நாட்டியசாஸ்திரம்	பரதர்
2	தத்திலம்	தத்திலர்
3	யாஜ்ஞவால்க்யஸ்ம்ருதி	யோகீஸ்வர யாஜ்ஞவல்க்யர்
4	ப்ருஹத்தேசீ	மதங்கர்
5	பரதபாஷ்யம்	நான்யதேவர்
6	ஸங்கீதஸமயஸாரம்	பார்ச்வதேவர்
7	ஸங்கீதரத்நாகரம்	சார்ங்கதேவர்
8	ஸங்கீதராஜம்	கும்பகர்ணர்
9	ஸங்கீததர்பணம்	சதுர தாமோதரர்
10	ஸத்ராகசந்த்ரோதயம்	புண்டரீக விட்டலர்
11	ஸ்வரமேளகலாநிதி	ராமாமாத்யர்
12	சதுர்தண்டிபரகாபலிகா	வேங்கடமகீ
13	ஸங்கீதஸாராம்ருதம்	துளஜ்

பாடம் எண் - 4 (b)

இலக்கண நூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
செய்யுள்கள் மற்றும் உரைநடை செய்யுட் பகுதிகள்

1. भरतमुनिकृत नाट्यशास्त्रम्

नाट्यवेदनिर्माणेतिहासः

धर्ममर्थं यशस्यं च सौपदेशं ससङ्ग्रहम् ।
भविष्यतश्च लोकस्य सर्वकर्मानुदर्शकम् ॥
सर्वशास्त्रार्थसंपन्नं सर्वशिल्पप्रदर्शकम् ।
नाट्यसंज्ञमिमं वेदं सेतिहासं करोम्यहम् ॥
एवं संकल्प्य भगवान् सर्ववेदाननुस्मरन् ।
नाट्यवेदं ततश्चक्रे चतुर्वेदाङ्गसम्भवम् ॥

நா.கா. 1.14-16

नाट्यशास्त्रस्य सर्वग्राहि-स्वरूपम्

न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विद्या न सा कला ।
न स योगो न तत्कर्म नाट्येऽस्मिन् यन्न दृश्यते ॥
सर्दशास्त्राणि शिल्पानि कर्माणि विविधानि च ।
अस्मिन्नाट्ये समेतानि तस्मादेतन्मया कृतम् ॥

நா.கா. 113-114.

रसाः

शृङ्गारहास्यकरुणरौद्रवीरभयानकाः ।
बीभत्साद्भुतसंज्ञौ चेत्यष्टौ नाट्ये रसाः स्मृताः ॥

நா.கா. 6. 15

स्थायिभावाः

रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।
जुगुप्सा विस्मयश्चेति स्थायिभावाः प्रकीर्तिताः ॥

நா.கா. 6, 16

आतोद्य भेदाः

ततं चैवावनद्धं च घनं सुषिरमेव च ।
चतुर्विधं च विज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितम् ॥
ततं तन्त्रीगतं ज्ञेयमवनद्धं तु पौष्करम् ।
घनस्तु तालो विज्ञेयः सुषिरो वंश एव च ॥

நா.கா. 6. 27cd-29ab

रसनिरूपणम्

तत्र रसानेव तावदादावभिव्याख्यास्यामः ।
न हि रसादृते कश्चिदर्थः प्रवर्तते ।
तत्र विभावानुभावव्यभिचारिसंयोगाद्रसनिष्पत्तिः ।
को दृष्टान्तः । अत्राह - यथा हि
नानाव्यञ्जनौषधिद्रव्यसंयोगाद्रसनिष्पत्तिः ।
यथा हि - गुडादिभिर्द्रव्यैर्व्यञ्जनैरौषधिभिश्च
षाडवादयो रसा निर्वर्त्यन्ते तथा नानाभावोपगता
अपि स्थायिनो भावा रसत्वमाप्नुवन्तीति ।
अत्राह - रस इति कः पदार्थः । उच्यते -
आस्वाद्यत्वात् । कथमास्वाद्यते रसः । यथा हि
नानाव्यञ्जनसंस्कृतमन्नं भुञ्जाना रसानास्वादयन्ति
सुमनसः पुरुषा हर्षादींश्चाधिगच्छन्ति तथा
नानाभावाभिनयव्यञ्जितान् वागङ्गसत्त्वोपेतान्
स्थायिभावानास्वादयन्ति सुमनसः प्रेक्षकाः
हर्षादींश्चाधिगच्छन्ति । तस्मान्नाट्यरसा
इत्यभिव्याख्याताः । अत्रानुवंश्यौ 'श्लोकौ भवतः -

यथा बहुद्रव्ययुतैर्व्यञ्जनैर्बहुभिर्युतम् ।
 आस्वादयन्ति भुञ्जाना भक्तं भक्तविदो जनाः ।
 भावाभिनयसम्बद्धान्स्थायिभावांस्तथा बुधाः ।
 आस्वादयन्ति मनसा तस्मान्नाट्यरसाः स्मृताः ॥
 प्रा.भा. 6, 32-33

गीतालङ्कारस्य महत्वम्

शशिना रहितेव निशा विजलेव नदी लता विपुष्पेव ।
 अविभूषितेव च स्त्री गीतिरलङ्कारहीना स्यात् ॥
 प्रा.भा. 29, 45

2. दत्तिलमुनिविरचित दत्तिलम् गान्धर्वलक्षणम्

पदस्थस्वरसङ्घातस्तालेन सुमितस्तथा ।
 प्रयुक्तश्चावधानेन गान्धर्वमभिधीयते ॥
 कृ. 3

3. योगीश्वरयाज्ञवाल्क्यकृत याज्ञवाल्क्यस्मृति

सामगानमहिमा

यथाविधानेन पठन्सामगायमविच्युतम् ।
 सावधानस्तदभ्यासात्परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
 प्रा.भा. 3, 112

गीतप्रशंसा

वीणावादनतत्त्वज्ञः श्रुतिजातिविशारदः ।
 तालज्ञश्चाप्रयासेन मोक्षमार्गं नियच्छति ॥
 गीतज्ञो यदि योगेन नाप्नोति परमं पदम् ।
 रुद्रस्यानुचरो भूत्वा तेनैव सह मोदते ॥
 प्रा.भा. 3, 115-116.

4. मतङ्गमुनिकृत बृहदेशी

नादप्रशंसा

न नादेन विना गीतं न नादेन विना स्वराः ।
 न नादेन विना नृतं तस्मान्नादात्मकं जगत् ॥
 नादरूपः स्मृतो ब्रह्मा नादरूपो जनार्दनः ।
 नादरूपा परा शक्तिर्नादरूपो महेश्वरः ॥

प्रा.भा. 16cd-18ab

स्वरलक्षणम्

राजृदीप्ताविति धातोः स्वशब्दपूर्वकस्य च ।
 स्वयं यो राजते यस्मात् तस्मादेष स्वरः स्मृतः ॥
 प्रा.भा. 63cd-64ab

5. नान्यदेवकृत भरतभाष्यम्

रसेषु रागाणां विनियोगः

हिन्दोलो मालवाख्यश्च शृङ्गाररसमाश्रितौ ।
 पञ्चमष्टक्करागस्तु वीररोद्रे यथाक्रमम् ॥
 कारुण्ये ककुभश्चैव हास्ये मालवकैशिकः ।
 ककुभो भयानके कार्यः षड्जो बीभत्सशान्तयोः ॥
 एते रसाश्रिता रागा योज्याः सर्वत्र गीतके ।
 प्रा.भा. 5, 57-59ab

6. पार्श्वदेवविरचित संगीतसमयसारः

त्रिविधाः स्वराः

सप्तस्वरमयं गीतं स्वरास्ते त्रिविधा मता ।
 सचेतनोद्भवाः केचित् मुख्यास्तेषु शरीरजाः ॥

तत्र शरीरादिध्वनिः सचेतनः, वीणादिध्वनिः
अचेतनः, सुषिरादिध्वनिरुभयप्रभवः इति
वदन्ति सर्वे, अहमेवं वदामि — चेतनोद्भवाः
एवोभयप्रभवाः सर्वे, कुतः ? वीणादेरपि
पुरुषप्रयत्नपूर्वकत्वात् । अचेतनस्तु हठात्
काष्ठादिसंयोगाद् वायोराहतिना भवति ।

७७.७७.७७. 2, 5cd

7. शाङ्गदेवविरचित सङ्गीतरत्नाकरः

मङ्गलाचरणम्

ब्रह्मग्रन्थिज-मारुतानुगतिना चित्तेन हृत्पङ्कजे
सूरीणामनुरञ्जकः श्रुतिपदं योऽयं स्वयं राजते ।
यस्माद्-ग्राम-विभाग-वर्णरचनाऽलङ्कारजातिक्रमो
वन्दे नादतनुं तमुद्धरजगद्गीतं मुदे शङ्करम् ॥

७७.७. 1.1.1

सङ्गीतम्, तद्भेदौ च

गीतं वाद्यं तथा नृत्यं त्रयं सङ्गीतमुच्यते ।
मार्गो देशी इति तद् द्वेधा तत्र मार्गः स उच्यते ॥
यो मार्गितो विरिञ्च्याद्यैः प्रयुक्तो भरतादिभिः ।
देवस्य पुरतः शम्भोर्नियताभ्युदयप्रदः ॥
देशे देशे जनानां यद्व्या हृदयरञ्जकम् ।
गीतं च वादनं नृत्यं तद्देशीयभिधीयते ॥

७७.७. 1.1.21cd-24ab

गीतमहिमा

सामवेदादिदं गीतं सञ्जग्राह पितामहः ।
गीतेन प्रीयते देवः सर्वज्ञः पार्वतीपति ।
गोपीपतिरनन्तोऽपि वंशधनिवशङ्गतः ॥

सामगीतिरतो ब्रह्मा वीणासक्ता सरस्वती ।
किमन्ये यक्ष-गन्धर्व-देव-दानव-मानवाः ॥
अज्ञात-विषयास्वादो बालः पर्यङ्किकागतः ।
रुदन्गीतामृतं पीत्वा हर्षोत्कर्षं प्रपद्यते ॥
वनेचरस्तृणाहारश्चित्रं मृगशिशुः पशुः ।
लुब्धो लुब्धकसङ्गीते गीते यच्छति जीवितम् ॥
तस्य गीतस्य माहात्म्यं के प्रशंसितुमीशते ।
धर्मार्थकाममोक्षाणामिदमेवैकसाधनम् ॥

७७.७. 1, 1, 25cd-30cd

नादोपासना

चैतन्यं सर्वभूतानां विपृतं जगदात्मना ।
नादब्रह्म तदानन्दमद्वितीयमुपास्महे ॥
नादोपासनया देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
भवन्त्युपासिता नूनं यस्मादेते तदात्मकाः ॥

७७.७. 1, 3, 1-2

नादशब्दस्य निरुक्तिः, तस्य त्रयो भेदः

नकारं प्राणनानानं दकारमनलं विदुः ।
जातः प्राणाग्निसंयोगात् तेन नादोऽभिधीयते ॥
व्यवहारे त्वसौ त्रेधा हृदि मन्द्रोऽभिधीयते ।
कण्ठे मध्यो मूर्ध्नि तारो द्विगुणश्चोत्तरोत्तरः ॥

७७.७. 1:3.6-7

चतुर्विधाः स्वराः

चतुर्विधाः स्वरा वादी संवादी च विवाद्यपि ।
अनुवादी च,

७७.७. S.R. 1.3, 47cd-48a

वादी राजात्र गीयते ।

संवादी त्वनुसारित्वादस्यामात्योऽभिधीयते ॥

विवादी विपरीतत्वाद्धीरैरुक्तो रिपूपमः ।

नृपामात्यानुसारित्वादनवादी तु भृत्यवत् ॥

अप.ग्र. 1.3.50b-51cd

वर्णाः

गानक्रियोच्यते वर्णः स चतुर्धा निरूपितः ।

स्थाय्यारोह्यवरोही च सञ्चारीत्यथ लक्षणम् ॥

स्थित्वा स्थित्वा प्रयोगः स्यादेकस्थैव स्वरस्य सः ।

स्थायी वर्णः सः विज्ञेयः परावन्वर्थनामकौ ॥

एतत्सन्मिश्रणाद् वर्णः सञ्चारी परिकीर्तितः ॥

अप.ग्र. 1.6.1-3ab

वाग्गेयकारलक्षणम्

वाङ् मातुरुच्यते गेयं धातुरित्यभिधीयते ।

वाचं गेयं कुरुते यः स वाग्गेयकारकः ॥

अप.ग्र. 2. 2

गान्धर्वगानलक्षणम्

रञ्जकः स्वरसन्दर्भो गीतमित्यभिधीयते ।

गान्धर्वं गानमित्यस्य भेदद्वयमुदीरितम् ॥

अनादिसम्प्रदायं यद्गान्धर्वैः संप्रयुज्यते ।

नियतं श्रेयसो हेतुस्तद्गान्धर्वं जगुर्बुधाः ॥

यत्तु वाग्गेयकारेण रचितं लक्षणाञ्चितम् ।

देशीरागादिषु प्रोक्तं तद्गानं जनरञ्जनम् ॥

अप.ग्र. 2. 1-3

ताललक्षणम्

तालस्तलप्रतिष्ठायामिति धातोर्घञि स्मृतः ।

गीतं वाद्यं तथा नृत्तं यतस्सताले प्रतिष्ठितम् ॥

अप.ग्र. 5. 2

चतुर्विधाभिनयरूपात्मकशिवः

आङ्गिकं भुवनं यस्य वाचिकं सर्ववाङ्मयम् ।

आहार्यं चन्द्रतारादि तं नुमः सात्त्विकं शिवम् ॥

अप.ग्र. 7. 1

8. नृपतिकुम्भप्रणीतः सङ्गीतराजः

रागलक्षणम्

विचित्रवर्णालङ्कारो विशेषो यो ध्वनेरिह ।

ग्रहादिस्वरसन्दर्भो रञ्जको राग उच्यते ॥

अप.ग्राष्ट्र. 1.2.3. 33

रागोऽयं रञ्जतेर्धातोः कर्त्रर्थे घञि सम्मतः ।

योगिको रञ्जकत्वेन वर्णत्वेन कारकादिवत् ॥

अथ वर्णादिवद्रागशब्दोऽयं रूढितो मतः ।

योगरूढोऽथवा रागशब्दः पङ्कजशब्दवत् ॥

अप.ग्राष्ट्र. 2.2.1. 14-15

9. चतुरदामोदरकृत सङ्गीतदर्पणम्

रागरागिण्यः

अथ रागरागिणीमतम् ।

शिवशक्तेः समायोगात् रागाणां सम्भवो भवेत् ।

पञ्चास्यात् पञ्चरागाः स्युः षष्ठस्तु गिरिजामुखात् ॥

सद्योवक्त्रात्तु श्रीरागो वामदेवाद्वसन्तकः ।
 अघोराद्भैरवो जातः तत्पुरुषात्तु पञ्चमः ॥
 ईशानाख्यान्मेघरागो नाट्यारम्भे शिवादभूत् ।
 गिरिजाया मुखात्लास्ये नटनारायणोऽभवत् ॥
 श्रीरागोऽथ वसन्तश्च भैरवः पञ्चमस्तथा ।
 मेघरागो बृहन्नाटः षडेते पुरुषाह्वयाः ॥
 इति षड्पुरुषरागाः ।
 अथ रागिण्यः ।
 मालवी त्रिवणी गौडी केदारी मधुमाधवी ।
 ततः पाहाडिका ज्ञेया श्रीरागस्य वराङ्गनाः ॥
 देशी देवगिरी चैव वराटी टोडिका तथा ।
 ललिता चाथ हिन्दोली वसन्तस्य वराङ्गनाः ॥
 भैरवी गुर्जरी चैव रेवा गुणकरी तथा ।
 बङ्गाली बहुली चैव भैरवस्य वराङ्गनाः ॥
 विभासश्चाथ भूपाली कर्णाटी बडहंसिका ।
 मालवश्रीपढमञ्जर्या सहैताः पञ्चमाङ्गनाः ॥
 मल्हारी सोरटी चैव सावेरी कौशिकी तथा ।
 गान्धारि हरिशृङ्गारा मेघरागस्य योषितः ॥
 कामोदी चैव कल्याणी आभेरी नाटिका पुनः ।
 सालङ्गीनट्ट हवीरा नटनारायणाङ्गनाः ॥

गु.कृ. p.26-27

भैरवरागलक्षणम्

धैवतांशग्रहन्त्यासो रिपहीनोऽथ मागतः ।
 भैरवस्सतु विज्ञेयः धैवतादिकमूर्च्छनः ।
 धैवतो विकृतो यत्र औडवः परिकीर्तितः ॥
 उदाहरणम् ।

गङ्गाधरः शशिकलातिलकस्त्रिनेत्रः

सर्पैर्विभूषिततनुर्गजकृत्तिवासाः ।

भास्वत्त्रिशूलकर एष नृमुण्डधारी

शुभ्राम्बरो जयति भैरव आदिरागः ॥

गु.कृ. p.32

10. पुण्डरीकविटलरचित सद्भागचन्द्रोदयः

एकोनविंशतिमेलः

मेलानिदानीं विवृणोमि -----
 तत्राद्यमेलस्तु मुखारिकायास्ततो
 भवेन्मालवगौडमेलः ।
 श्रीरागमेलस्तदनन्तरं
 स्यात्स्याच्छुद्धनट्टाह्वयकस्य मेलः ॥
 देशाक्षिकाया अपि मेलकः
 स्यात्कर्णाटगौडस्य भवेत्सुमेलः ।
 केदारकाख्यस्य भवेत्सुमेलो
 हिजेजमेलोऽपि हमीरमेलः ॥
 कामोदरागाभिधकस्य मेलस्ततः
 सुतोड्याह्वयकस्य मेलः ।
 आभीरिकायाः सुमतश्च मेलो
 मेलो भवेच्छुद्धवराटिकायाः ॥
 स्याच्छुद्धरामक्यभिधस्य मेलो
 देवक्रियायाश्च भवेत्तु मेलः ।
 सारङ्गमेलस्तदनन्तरं स्यात्कल्याणमेलस्तु
 ततः परः स्यात् ॥
 हिन्दोलरागस्य भवेत्तु मेलः
 स्यान्नादरामक्यभिधस्य मेलः ।
 इतीरितास्ते नवचन्द्रसङ्ख्या एवं
 परान्स्तान् कलयन्तु तज्ज्ञाः ॥

गु.ग्रा.क. p.15

11. रामामात्यकृत स्वरमेलकलानिधिः

मालवगौलमेललक्षणम्

शुद्धाः सरिमपाः शुद्धधैवतश्च ततः परम् ।
 च्युतमध्यमगान्धारश्च्युतषड्जनिषादकः ॥

एतैः सप्तस्वरैर्युक्तः सम्मतो रागवेदिनाम् ।
 मेलो मालवगौलस्य रामामात्येन लक्षितः ॥
 अस्मिन्मेले सम्भवन्ति ये रागास्तानथ ब्रुवे ।
 रागो मालवगौलाख्यो ललिता बौलिका तथा ॥
 सौराष्ट्रो घूर्जरी मेचबौली च फलमञ्जरी ।
 गुण्डक्री सिन्धुरामक्रीच्छायागौलः कुरञ्ज्यपि ॥
 रागः कन्नडबङ्गालस्तथा मङ्गलकैशिकः ।
 रागो मल्हारीत्यादिरागाः केचिद्भवन्त्यतः ॥
 इति मालवगौलमेलः

गु.गु.उ.क. 4.11-15

12. वेङ्कटमखीविरचित चतुर्दण्डीप्रकाशिका

अष्टौ अलङ्काराः

अष्टौ प्रसिद्धानलङ्कारा लक्ष्यन्ते तत्र शोम्पटः ।
 ध्रुवो मठ्यो रूपकश्च झम्पा त्रिपुट एव च ॥
 अठतालैकतालौ चेत्यष्टालङ्कृतयः स्मृताः ।
 अथैतेषां क्रमेणैव लक्षणं प्रतिपाद्यते ॥
 शोम्पटाख्येन तालेन निबद्धो शोम्पटः स्मृतः ।
 तत्र शोम्पटताले द्विद्व्यक्षरौ द्वौ द्रुतौ ततः ॥
 लघुरेकः परिज्ञेयश्चतुरक्षरसम्मितः ।
 आहत्याष्टाक्षरमितो शोम्पटः स्याद् द्विमात्रकः ॥
 सरि, गम, पधनिस; सनि, धप, मगरिस ।

फ.प्र. 3.82cd-86ab

अलङ्कारस्तृतीयोऽथ लक्ष्यते मठ्यनामकः ।
 मठ्यतालनिबद्धो यः स मठ्य इति कीर्तितः ॥
 मठ्यताले द्रुतस्त्वादावक्षरद्वयसम्मितः ।
 ततो लघू द्वौ विज्ञेयौ चतुरक्षरसम्मितौ ॥
 आहत्य मठ्यतालोऽयं दशाक्षरमितः स्मृतः ।
 सरि, गरिसरि, सरिगम; रिग, मगरिग, रिगमप ।

फ.प्र. 3.92-94ab

13. तुलजेन्द्रभूपालकृत सङ्गीतसारामृतम्

सावेरीरागलक्षणम्

जातां मालवगौलीयमेलात्सावेरीकाऽभिधा ।
 पूर्णा प्रातः प्रगातव्या षड्जन्यासग्रहांशिका ॥
 अस्य रागस्यारोहे गान्धारनिषादलङ्घनम् ।
 अवरोहे स्व रगतिर्ऋजुतयाऽऽगच्छति ।
 अस्योदाहरणम् -- धसरिमगरि मपधधनिधपम
 पधसनिधस निधपमा रिसरिगरि सनिधसास्सा
 इत्यालापः ।

इति सावेरीरागः

गु.गु.उ.क. p.84

லக்ஷணக்ரந்தங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட செய்யுள்
மற்றும் உரைநடைகளின் தமிழாக்கம்

1. भरतमुनिकृत नाट्यशास्त्रम्

பரதர் இயற்றிய நாட்யசாஸ்த்ரம்

(a) नाट्यवेदनिर्माणतिहासः

நாட்டியவேதத்தின் தோற்றம்

धर्म्यमर्थं यशस्यं च सोपदेशं ससंग्रहम् ।
भविष्यतश्च लोकस्य सर्वकर्मानुदर्शकम् ॥
सर्वशास्त्रार्थसंपन्नं सर्वशिल्पप्रदर्शकम् ।
नाट्यसंज्ञमिमं वेदं सेतिहासं करोम्यहम् ॥
एवं संकल्प्य भगवान् सर्ववेदाननुस्मरन् ।
नाट्यवेदं ततश्चक्रे चतुर्वेदाङ्गसम्भवम् ॥

अहम्	நான்
इमं वेदम्	இந்த வேதத்தை
करोमि	செய்சிறேன்
नाट्यवेदसंज्ञम्	நாட்யவேதம் என்ற பெயருடைய
धर्म्यम्	தர்மத்திற்கு வழிகாட்டியாகவும்
अर्थम्	பொருளை ஈட்ட மூலமாகவும்
च	மேலும்
यशस्यम्	புகழைத்தருவதும்
सोपदेशम्	அறிவுரைகளுடன்
ससङ्ग्रहम्	சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைப்பதும் (பண்டைய நீதிகளின் தொகுப்பும் ஆனதும்)
लोकस्य	உலகத்தில்
भविष्यतश्च	வருங்காலத்தில் தோன்றும் மக்களுக்கு
सर्वकर्मानुदर्शकम्	எல்லாவிதமான தொழில்களைப் புலப்படுத்தவும்

सर्व-शास्त्रार्थ-सम्पन्नम्

सर्व-शिल्प-प्रदर्शकम्

सेतिहासम्

नाट्यसंज्ञम्

इमं वेदम्

अहं करोमि

एवं सङ्कल्प्य

भगवान्

सर्वं वेदान्

अनुस्मरन्

ततः

चतुर्वेदाङ्ग-सम्भवम्

नाट्यवेदम्

चक्रे

எல்லா சாஸ்திரத்தின் தத்துவங்களை
உள்ளடக்கியதும்
பல்வகையான கலைகளத்
தெளிவுபடுத்துவதும்
சரித்திர ப்ரஸித்திப்பெற்ற அரசர்களின்
கதைகளுடன் கூடியதுமான
நாட்யம் என்கிற இந்த
இந்த வேதத்தை
நான் செய்கிறேன்
இவ்விதம் மனதில் தீர்மானித்து
ப்ரம்மா
எல்லா வேதங்களையும்
நினைவுகூர்ந்து
பிறகு
நான்கு வேதங்க(அங்களிலிருந்து)
ளிலிருந்து தோன்றிய
நாட்யவேதத்தை
செய்தார்

குறிப்பு: இந்த செய்யுள்கள் நாட்யம் ஒரு சாஸ்த்ர நூலாக
எவ்வாறு தோன்றியது என்பதை விவரமாகக் கூறுகிறது. பரதர்
தனது நாட்யசாஸ்த்ரத்தின் துவக்கத்தில் சாஸ்த்ரமானது
உருவாக்கப்பட்டது விளக்குகிறார்.

ப்ரம்மா நான்கு வேதங்களின் சாரத்தை எடுத்து நாட்யத்தை
அமைத்தார். ருக் வேதத்திலிருந்து வசனங்களையும், யஜுர்
வேதத்திலிருந்து செய்கைகளையும், ஸாமவேதத்திலிருந்து
இசையையும், அதர்வவேதத்திலிருந்து சுவை(ரஸம்)களையும்
சேர்த்து நாட்ய வேதத்தை இயற்றினார். இந்த வேதம் அறம்,
பொருள், புகழ் இவற்றைத்தரவல்லது. மேலும் சிறந்த
நீதிகளையும், பண்டைய கதைகளையும் இந்நூலில் காணலாம்.
ஏனெனில் சில்பம், ஓவியம் முதலிய ஏனையகலைகளை
உள்ளடக்கியது நாட்யவேதம்.

(b) नाट्यशास्त्रस्य सर्वग्राहि-स्वरूपम्

நாட்டயசாஸ்த்ரத்தின் சிறப்பு

न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विद्या न सा कला ।
 न स योगो न तत्कर्म नाट्येऽस्मिन् यत्र दृश्यते ॥
 सर्वशास्त्राणि शिल्पानि कर्माणि विविधानि च ।
 अस्मिन्नाट्ये समेतानि तस्मादेतन्मया कृतम् ॥

अस्मिन्	இந்த
नाट्ये	நாட்டயத்தில்
न तत् ज्ञानम्	யாதொரு அறிவோ
न तत् शिल्पम्	அல்லது தொழிலோ
न सा विद्या	எந்த ஒரு வித்தையோ
न सा कला	அல்லது கலையோ
न सा योगः	அல்லது யோகமோ
न तत् कर्म	எந்த ஒரு செயலோ
यत्	அது
अस्मिन्	இந்த
नाट्यवेदे	நாட்டயவேதத்தில்
न दृश्यते	அது காணப்படும்
सर्व शास्त्राणि	எல்லா சாஸ்திரப்
	பொருள்களும்
शिल्पानि	தொழில்களும்
च	மேலும்
विविधानि	பல்வகை
कर्माणि	செயல்களும்
समेतानि	காணப்படுகின்றன
तस्मात्	ஆகையால்
मया	என்னால்
एतत्	இந்த (நூலானது)
कृतम्	புனையப்பட்டது.

(c) रसाः

சுவைகள் (ரஸங்கள்)

शृङ्गारहास्यकरुणः रौद्रवीरभयानकाः ।
 वीभत्साद्भुतसंज्ञौ चेत्यष्टौ नाट्ये रसाः स्मृताः ॥

नाट्ये	நாட்டயத்தில்
अष्टौ रसाः	எட்டுவகை சுவைகள் (ரசங்கள்)
स्मृताः	உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.
	அவை
शृङ्गार	காதல்
हास्य	நகை
करुण	இரக்கம்
रौद्र	சீற்றம்
वीर	வீரம்
भयानक	பயம்
वीभत्स	அருவருப்பு
अद्भुत	அத்புதம்

(d) स्थायिभावाः

நிலையான பாவங்கள்

रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।
 जुगुप्सा विस्मयश्चेति स्थायिभावाः प्रकीर्तिताः ॥

तथा	பின்வரும் (எட்டும்)
स्थायी भावाः	நிலையான பாவங்களாகக்
प्रकीर्तिताः	கூறப்படுகின்றன, அவை
रतिः	காதல்
हासश्च	மகிழ்ச்சி மற்றும்
शोकश्च	வருத்தம் மற்றும்
क्रोध	கோபம்
उत्साह	வலிமை
भयम् तथा	நடுக்கம் மற்றும்

जुगप्सा
विस्मयश्च इति

வெறுப்பு மற்றும்
வியப்பு

(e) आतोद्य भेदाः
ஆதோத்ய(வாத்ய)வகைகள்

ततं चैवावनद्धं च घनं सुषिरमेव च ।
चतुर्विधं च विज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितम् ॥

ततम् इमुத்துக்கட்டப்பட்ட (தந்தி வாத்தியம்)
च एवम् மற்றும்
अवनद्धम् தோற்கருவிகள்(தோலால் மூடப்பட்ட)
घनम् கஞ்சக்கருவிகள் (கடினமான உலோகம்)
सुषिरम् एव च துளைக்கருவிகள்
चतुर्विधं च இவ்வாறு நான்கு வகையானது
लक्षणान्वितम् லக்ஷணங்களுடன் கூடியது
आतोद्यम् இசைக்கருவிகள்

ततं तन्त्रीगतं ज्ञेयमवनद्धं तु पौष्करम् ।
घनस्तु तालो विज्ञेयः सुषिरो वंश एव च ॥

ततम् ததம்
तन्त्रीगतम् தந்திகளுடன் (நரம்புகளுடன்) கூடியது
ज्ञेयम् என்று அறியவேண்டும்
अवनद्धम् तु அவனத்தம்
पौष्करम् புஷ்கரம் முதலியவை
घनः तु கனமோ
तालः தாளம்
विज्ञेयः என்பதாகும்
सुषिरः ஸுஷிரம்
वंश एव च குழல் முதலியவை

(f) रसनिरूपणम्
ரஸ (சுவையின்) நிருபணம்

तत्र रसानेव तावदादावभिव्याख्यास्यामः ।
न हि रसादृते कश्चिदर्थः प्रवर्तते ।
तत्र विभावानुभावव्यभिचारिसंयोगाद्रसनिष्पत्तिः । को दृष्टान्तः ।

तत्र आदौ अங்கு (நாட்டியத்தில்)
முதலில்

रसान् एव तावत् रஸங்களை (சுவைகளை)
अभिव्याख्यास्यामः விளக்குவோம்
कश्चित् अर्थः ஒரு காவ்யமும் (செயலும்)
रसात् ऋते ரஸமின்றி (சுவையின்றி)
न हि प्रवर्तते உறுதியாக செய்ய இயலாது
तत्र இதில்
विभाव-अनुभाव- விபாவங்கள், அநுபாவங்கள்,
व्यभिचारीभाव- வ்யபிசாரி சேர்க்கையில்
संयोगात्]
रस-निष्पत्तिः ரஸங்களை (சுவைகளை)
அறியமுடிகிறது
कः दृष्टान्तः இதற்கு உதாரணம் என்ன ?

अत्राह - यथा हि
नानाव्यञ्जनौषधिद्रव्यसंयोगाद्रसनिष्पत्तिः ।
यथा हि - गुडादिभिर्द्रव्यैर्व्यञ्जनैरोषधिभिश्च षाडवादयो रसा
निर्वर्त्यन्ते तथा नानाभावोपगता अपि स्थायिनो भावा
रसत्वमाप्नुवन्तीति ।

अत्र आह यथा हि इति பற்றி
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
यथा हि எவ்வாறு
नाना-व्यञ्जन பல்வகையான உணவு பதார்த்தங்கள்
औषधि-द्रव्य மூலிகைகள்
संयोगात् சேர்க்கையால்

ரச-நிஷித்:	உணவின் ருசியை அறிகிறோமோ
யதா ஹி	எவ்வாறு
குடாதிபி: ட்ரவ்யை:	வெல்லம் முதலிய பொருள்கள்
வ்யஜ்நை:	ருசி உண்டாக்கும்
ஔஷதிபி: ச	மற்றும் மூலிகைகளால்
பட் ரசா:	இனிப்பு முதலிய ஆறுவகை
	சுவைகளை
நிவர்த்யந்தே	நாம் அறிகிறோமோ
ததா	அது போலவே
நானா-भाव-उपगता-अपि	பல்வேறு பாவங்களை
	கொண்டிருந்தாலும்
स्थायिनः भावाः	ஸ்தாயி பாவங்கள்
रसत्वम्	ரஸமாக
आप्नुवन्ति इति	பரிணமிக்கின்றன (ரஸம் என்னும் நிலையை அடைகின்றன)

अत्राह - रस इति कः पदार्थः । उच्यते - आस्वाद्यत्वात् ।
 कथमास्वाद्यते रसः । यथा हि- नानाव्यञ्जनसंस्कृतमन्नं भुञ्जाना
 रसानास्वादयन्ति सुमनसः पुरुषा हर्षादींश्चाधिगच्छन्ति तथा
 नानाभावाभिनयव्यञ्जितान् वागङ्गसत्त्वोपेतान्
 स्थायिभावानास्वादयन्ति सुमनसः प्रेक्षकाः
 हर्षादींश्चाधिगच्छन्ति । तस्मान्नाट्यरसा इत्यभिव्याख्याताः ।

अत्र आह	இங்கு சொல்லப்படுவது
रस इति	சுவை (ரஸம்) என்ற
कः पदार्थः	சொல் எதை குறிக்கிறது
उच्यते	விளக்கம் இவ்வாறு
आस्वाद्यत्वात्	இதை சுவைத்து அறிவதால்
कथम्	எவ்வாறு
रसः	ரஸமானது
आस्वाद्यते	சுவைக்கப்படுகிறது
यथा हि	எவ்வாறு
नाना-व्यञ्जन-संस्कृतम्	பல்வகை சுவைகளைத் தரக்கூடிய
	பொருள்களால் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட

अन्नम्	உணவை
भुञ्जानाः	உண்ணுகின்ற
सुमनसः पुरुषाः	சிறந்த மனிதர்கள்
रसान्	இனிப்பு முதலிய சுவைகளை
आस्वादयन्ति	சுவைத்து
हर्षादीन् च	மகிழ்ச்சி முதலியவைகளை
अधिगच्छन्ति	அடைகிறார்களோ
तथा	அவ்வாறே
नाना-भाव-अभिनय-व्यञ्जितान्]	பல்வகை பாவங்கள், அபிநயங்கள்.

இவற்றால் வெளிக்கொணரப்படுவதும்	
वाक्-अङ्ग-सत्त्व-उपेतान्	சொல், அங்க அசைவுகள்,
	ஸாத்விக பாவங்களுடன் சேர்ந்ததுமான
स्थायि-भावान्	ஸ்தாயி பாவங்களை (ரஸங்களின்
	நிலைக்களன்களை)
सुमनसः प्रेक्षकाः	கற்றறிந்த சிறந்த பார்வையாளர்கள்
आस्वादयन्ति	சுவைத்து
हर्षादीन् च	ஆனந்தம் முதலியவைகளை
अधिगच्छन्ति	அடைகிறார்கள்
तस्मात्	ஆகையால்
नाट्य-रसः	நாட்யத்தில் (பயன்படும்)
	ரஸங்கள்(சுவைகள்)
इति	என்று
अभिव्याख्याताः	விளக்கம் தரப்பட்டன

अत्रानुवंश्यौ श्लोकौ भवतः -
 यथा बहुद्रव्ययुतैर्व्यञ्जनैर्बहुभिर्युतम् ।
 आस्वादयन्ति भुञ्जाना भक्तं भक्तविदो जनाः ।
 भावाभिनयसम्बद्धान्स्थायिभावांस्तथा बुधाः ।
 आस्वादयन्ति मनसा तस्मान्नाट्यरसाः स्मृताः ॥

अत्र	இது விஷயமாக
आनुवंश्यौ	பரம்பரையாக
श्लोकौ	கூறப்படும் இரண்டு செய்யுள்கள்
भवतः	உள்ளன

यथा	எவ்வாறு
बहु-द्रव्य-युतैः	பல்வகைப்பொருட்களுடனும்
बहुभिः व्यञ्जनैः	கவையூட்டும் பல்வகை
	பண்டங்களுடனும்
युतम्	கூடிய
भक्तम्	சமைக்கப்பட்ட உணவை
भुञ्जानाः	சுவையை அறியும்
	ஆற்றலுடைய மனிதர்கள்
आस्वादयन्ति	சுவைத்து உண்கிறார்களோ
तथा	அவ்வாறே
बुधाः	அறிவிற சிறந்தவர்கள்
भाव-अभिनय-सम्बन्धात्	பாவம், அபிநயம்
	இவற்றுடன் கூடிய
स्थायि भावाब्	ஸ்தாயி பாவங்களை
मनसा	மனதினால்
आस्वादयन्ति	சுவைக்கிறார்கள்
तस्मात्	ஆகையால்
नाट्य-रसाः स्मृताः	இவை நாட்யரஸங்கள் என்று
	கூறப்படுகின்றன.

(g)गीतालङ्कारस्य महत्वम्

கீதாலங்காரத்தின் சிறப்பு

शशिना रहितेव निशा विजलेव नदी लता विपुष्येव ।
अविभूषितेव च स्त्री गीतिरलङ्कारहीना स्यात् ॥

शशिना रहिता	சந்திரன் இல்லாத
निशा इव	இரவு போல்
विजला	தண்ணீர் இல்லாத
नदी इव	நதி போல்
विपुष्पा	மலர்கள் இல்லாத

लता इव	கொடி போல்
च	மற்றும்
अविभूषिता	அணிகலன்கள் அணியாத
स्त्री इव	பெண்மணி போல் (இவை யாவும் எவ்வாறு
	மனதிற்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டாதோ. அவ்வாறே)
अलङ्कारहीना	
गीतिः	அலங்காரங்களில்லாத கீதமும்
स्यात्	ஆகும்

2. दत्तिलमुनिविरचित दत्तिलम्

தத்திலமுனி இயற்றிய தத்திலம்

गान्धर्वलक्षणम्

காந்தர்வத்தின் லக்ஷணம்

पदस्थस्वरसङ्घातस्तालेन सुमितस्तथा ।
प्रयुक्तश्चावधानेन गान्धर्वमभिधीयते ॥

पदस्थः	சொற்களின் அடிப்படையில்
स्वरसङ्घातः	ஸ்வரங்களின் சேர்க்கை
तालेन	தாளத்தால்
सुमितः	நன்றாக அளவுடன் இணைக்கப்பட்டு
च	மேலும்
अवधानेन	ஒருங்கிணைந்த மனத்துடன் (கவனம்
	சிதறாமல்)
प्रयुक्तः	ப்ரயோகிக்கப்பட்டால்
गान्धर्वम्	அதை காந்தர்வம்(இசை) என்று
अभिधीयते	கூறுவார்கள்

3. யோகிஸ்வரயாஜவால்ச்யகூத யாஜவால்ச்யஸ்மூதி

யோகி யாக்ஞவால்ச்யர் இயற்றிய யாக்ஞவால்ச்ய-ஸ்மூதி

(a) சாமகானமஹிமா ஸாமகானத்தின் சிறப்பு

यथाविधानेन पठन्सामगायमविच्युतम् ।

सावधानस्तदभ्यासात्परं ब्रह्माधिगच्छति ॥

यथाविधानेन वक्तुं कर्त्तव्यं मुறைப்படி

सामगायम् ஸாமகானத்தை

अविच्युतम् இடைவிடாது

पठन् கற்று

सावधानः அந்த (இசையை)

अभ्यासात् பயிலுவதால்

परं ब्रह्म பரம் பொருளை

अधिगच्छति அடைகிறான்

(b) கீதப்ரஸா இச்சயின் சிறப்பு

वीणावादनतत्त्वज्ञः श्रुतिजातिविशारदः ।

तालज्ञश्चाप्रयासेन मोक्षमार्गं नियच्छति ॥

गीतज्ञो यदि योगेन नाप्नोति परमं पदम् ।

रुद्रस्यानुचरो भूत्वा तेनैव सह मोदते ॥

वीणा-वादन-तत्त्वज्ञः வீணை வாசிப்பதின் நுணுக்கங்களை

அறிந்தவனும்

श्रुति ச்ருதி

जाति ஜாதி (நாகத்தின் முன்னிருந்த

அமைப்பு)

विशारदः இவைகளில் தேர்ச்சிப்பெற்றவன்

तालज्ञः லய ஞான முடையவனும்

अप्रयासेन ச்ரமமின்றி

मोक्षमार्गम् மோக்ஷத்தின் பாதையை

नियच्छति அடைகிறான்

योगेन யோகத்தின் மூலமாக

परमं पदम् மோக்ஷத்தை

यदि न आप्नोति

रुद्रस्य

अनुचरः

तेनैव सह

मोदते

அடையாவிட்டாலும், அவன்

சிவனுடைய

கணங்களில் ஒன்றாகி

அவருடன்

பேரின்பத்தை அடைகிறான்

4. மதங்கமுனி வுத்தேசி

மதங்கமுனி இயற்றிய ப்ருஹத்தேசி

(a) நாடப்ரஸா

நாதத்தின் மேன்மை

न नादेन विना गीतं न नादेन विना स्वराः ।

न नादेन विना नृत्तं तस्मान्नादात्मकं जगत् ॥

नादरूपः स्मृतो ब्रह्मा नादरूपो जनार्दनः ।

नादरूपा परा शक्तिर्नादरूपो महेश्वरः ॥

नादेन विना

न गीतम्

नादेन विना

न स्वराः

नादेन विना

न नृत्तम्

तस्मात्

जगत्

नादात्मकम्

நாதமில்லாமல் (ஒலியில்லாமல்)

இச்ச இல்லை

நாதமில்லாமல்

ஸ்வரங்கள் இல்லை

நாதமில்லாமல்

ஆடல் இல்லை

ஆகையால்

இவ்வுலகமே

நாத (ஒலி) மயமானது

ब्रह्मा	ப்ரம்மா
नादरूपः	நாத உருவானவர்
स्मृतः	என்று கருதப்படுகிறார்
जनार्दनः	(அது போலவே) விஷ்ணுவும்
नादरूपः	நாத உருவானவர்
पराशक्तिः	பராசக்தியானவர்
नादरूपा	நாத உருவானவர்
महेश्वरः	பரமசிவனும்,
नादरूपः	நாத உருவானவர்

(b) स्वरलक्षणम्

ஸ்வரத்தின் லக்ஷணம்

राजृदीप्ताविति धातोः स्वशब्दपूर्वकस्य च ।

स्वयं यो राजते यस्मात् तस्मादेष स्वरः स्मृतः ॥

यस्मात्	எந்த காரணத்தால்
दीप्तौ	'ப்ரகாசித்தல்' என்னும் பொருள் கொண்ட
राजृ धातोः	'ராஜ்' என்னும் வேர்ச்சொல்
स्व-शब्द-पूर्वकस्य च	மேலும் 'ஸ்வ' என்னும் சொல்லை முன்வைத்து
स्वयं यो राजते	தானாகவே எது ப்ரகாசிக்கப்பது (என்ற பொருள் கொண்டுள்ளதோ)
तस्मात्	அதனால்
एषः	இந்து
स्वरः	ஸ்வரம் என்று
स्मृतः	அறியப்படுகிறது

5. नान्यदेवकृत भरतभाष्यम्

நான்யதேவர் இயற்றிய பரதபாஷ்யம்

रसेषु रागाणां विनियोगः

ரஸங்களில் ராகங்களின் உபயோகம்

हिन्दोलो मालवाख्यश्च शृङ्गाररसमाश्रितौ ।

पञ्चमष्टक्करागस्तु वीररौद्रे यथाक्रमम् ॥

कारुण्ये ककुभश्चैव हास्ये मालवकौशिकः ।

ककुभो भयानके कार्यः षड्जो बीभत्सशान्तयोः ॥

एते रसाश्रिता रागा योज्याः सर्वत्र गीतके ॥

हिन्दोलः	ஹிந்தோளம்
च मालवाख्यः	மாளவம் என்றழைக்கப்படும் (ராகங்கள்)
शृङ्गार-रस	க்ருங்கார ரஸத்தை
आश्रितौ	சார்ந்தவை
पञ्चमः	பஞ்சம
टक्क-रागस्तु	மற்றும் டக்க ராகம் இவை
वीर-रौद्रे	இவை வரிசைப்படி வீர, ரௌத்ர ரஸங்களை வெளிக்கொணர்பவை
कारुण्ये	கருணை ரஸத்தை சார்ந்தது
ककुभः-च-एव	ககுப ராகம்
हास्ये	நகைச்சுவையை வெளிப்படுத்துவது
मालवकौशिकः	மாளவகௌஷிகம்
यानके	அச்சத்தைப்புலப்படுத்துவது

ककुभः	ககுப ராகம்
षड्जः	ஷட்ஜ(ராகம்)
बीभत्स	பீபத்ஸம் (அவலம்)
शान्तयोः	சாந்த ரஸங்களை (சார்ந்த ராகங்கள்)
रसाश्रिताः	ரஸங்களைச் சார்ந்த
एते	இந்த
रागाः	ராகங்களை
गीतके	இசையில்
सर्वत्र	எல்லா இடங்களிலும்
योज्याः	உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும்

6. पार्श्वदेवविरचितसंगीतसमयसारः

பார்ச்வதேவர் இயற்றிய ஸங்கீதஸமயஸாரம்

त्रिविधाः स्वराः

முன்றுவகை ஸ்வரங்கள்

सप्तस्वरमयं गीतं स्वरास्ते त्रिविधा मता ।
 सचेतनोद्भवः केचित् मुख्यास्तेषु शरीरजाः ॥
 तत्र शरीरादिध्वनिः सचेतनः, वीणादिध्वनिः अचेतनः,
 सुषिरादिध्वनिरुभयप्रभवः इति वदन्ति सर्वे, अहमेवं वदामि --
 चेतनोद्भवाः एवोभयप्रभवाः सर्वे, कुतः ? वीणादेरपि
 पुरुषप्रयत्नपूर्वकत्वात् । अचेतनस्तु हठात् काष्ठादिसंयोगाद्
 वायोराहतिना भवति ।

गीतम्	இசையானது
सप्तस्वरमयम्	ஏழு ஸ்வரங்களைக்கொண்டது
ते स्वराः	அந்த ஸ்வரங்கள்
त्रिविधा	மூன்று வகை
मताः	என்று கருதப்படுகிறது
तेषु	அவைகளில்
सचेतनाः	ஜீவனுடன்கூடிய

मुख्याः	முக்யமான
केचित्	சில
शरीरजाः	சரீரத்தில் தோன்றுபவை
तत्र	இதில்
शरीरादि	சரீரத்தலிருந்து தோன்றும்
ध्वनिः	ஒலி
सचेतनः	உயிர்த்துடிப்புள்ளவை
वीणादि	வீணை முதலியவைகளிலிருந்து
	உண்டாகும்
ध्वनिः	ஒலி
अचेतनः	அதாவது உயிர்த்துடிப்பற்றவை
सुषिरादि	குழல் முதலிய
	துளைக்கருவிகளிலிருந்து
	தோன்றும்
ध्वनिः	ஒலி
उभयप्रभवः	இருவகைப்பிரிவையும் சார்ந்தவை
इति	என்று
सर्वे	எல்லாரும்
वदन्ति	கூறுகிறார்கள்
अहम्	நான்
वदामि	சொல்வது
एवम्	யாதெனில்
उभयप्रभवाः	இரண்டிலிருந்தும் தோன்றும்
सर्वे	எல்லா ஒலியும்
चेतनोद्भवाः	ஜீவனுள்ளவையே
कुतः	ஏனெனில்
वीणादेरपि	வீணையிலிருந்து தோன்றும் ஒலி
पुरुष-प्रयत्न	மனித முயற்சியை
पूर्वकत्वात्	அடிப்படையாகக்கொண்டதே
हठात्	மிகுந்த ப்ரயாசையுடன்
काष्ठादि-संयोगात्	மரம் முதலியவை
वायोः-आहतिना	வேகமாக அடிக்கும் காற்றின்
	தொடர்பால் உண்டாகும் ஒலியே
अचेतनः	ஜீவனற்ற ஒலியாகும்

7. शाङ्गदेवविरचित सङ्गीतरत्नाकरः

(a) मङ्गलाचरणम्
மங்களவாழ்த்து

ब्रह्मग्रन्थिज-मारुतानुगतिना चित्तेन हृत्पङ्कजे
सूरीणामनुरञ्जकः श्रुतिपदं योऽयं स्वयं राजते।
यस्माद्-ग्राम-विभाग-वर्णरचनाऽलङ्कारजातिक्रमो
वन्दे नादतनुं तमुद्धरजगद्गीतं मुदे शङ्करम् ॥

याः अयम्	எவர் ஒருவர்
ब्रह्मग्रन्थिज	ப்ரம்ம க்ரந்தியிலிருந்து
मारुतानुगतिना	வாயுவின் அசைவினால்
चित्तेन	த்யானத்தில்
सूरीणाम्	யோகிகளுடைய
अनुरञ्जकः	ரம்யமான
हृत्पङ्कजे	இதயத்தாமரையில்
श्रुतिपदम्	ஓங்கார்வடிவில்
स्वयम्	தானாகவே
राजते	ப்ரகாசிக்கின்றாரோ
यस्मात्	எவரிடமிருந்து
ग्राम-विभाग-	க்ராமம் முதலிய பிரிவுகள்
वर्णरचन-	(ப்ராமணர் ஆகிய) நான்கு பிரிவுகள்
अलङ्कार	அணி பணிகள்
जातिक्रमः	பல்வகை உயிரினங்கள் முதலியவை தோன்றினவோ
नादतनुम्	நாதமயமான சரீரத்தை உடையவரான
उद्धरजगद्गीतम्	உலகத்தில் எல்லோராலும் போற்றப்படுபவருமான
तं शङ्करम्	அந்த சங்கரனை
मदे	நிலையான இன்பம் அடைய
वन्दे	வணங்குகிறேன்

குறிப்பு : சிவனைத்துதிப்பதாக உள்ள இந்த செய்யுள்
இசையையே கடவுளாகக் கொண்டு துதிப்பதாகவும் பொருள்
கூறப்படுகிறது.

उद्धर-जगत्	நிம்மதியற்ற உலகில்
शङ्करम्	நல்லதை செய்யும்;
यस्माद्-	எதிலிருந்து
ग्राम-विभाग-	(ஷட்ஜ, மத்யம மற்றும் காந்தார) க்ராம பிரிவுகள்
वर्णरचना	(ஸ்தாயீ, ஆரோஹீ போன்ற) நான்குவகை இசை அமைப்புக்கள்
अलङ्कार	

இசை அணிகள்

जाति	(ஷட்ஜி முதலிய) இசைக்கு ஆதார அமைப்புக்கள்
क्रमः	மூர்ச்சனை வகைகள் (தோன்றுகின்றனவோ);
ब्रह्मग्रन्थिज-	ப்ரஹ்மக்ரந்தியிலிருந்து தொடங்கின
मारुतानुगतिना	ப்ராணவாயுவின் போக்கில் ஒன்றின
चित्तेन	மனதுடன் கூடிய
याः अयम्	எந்த ஒன்று
स्वयम् राजते	தானாகவே ப்ரகாசிக்கின்ற
श्रुतिपदम्	ச்ருதி பீடமாக
सूरीणाम्	

இசை வித்தகர்களின்

हृत्पङ्कजे	ஹ்ருதயகமலத்தில் (மந்தர் ஸ்தானத்தில்)
अनुरञ्जकः	ரம்யமாக இருக்கின்றதோ,
नादतनुम्	நாத உருவான
तम् गीतम्	அந்த இசையை
मुदे	மகிழ்ச்சியுடன்
वन्दे	வணங்குகின்றேன்

(b) சङ்गीதம், தத்மெதூ ச

ஸங்கீதம், அதன் இரண்டு வகைகள்

गीतं वाद्यं तथा नृत्यं त्रयं सङ्गीतमुच्यते ।
 मार्गो देशी इति तद् द्वेधा तत्र मार्गः स उच्यते ॥
 यो मार्गितो विरिञ्च्याद्यैः प्रयुक्तो भरतादिभिः ।
 देवस्य पुरतः शम्भोर्नियताभ्युदयप्रदः ॥

गीतम्	இசை
वाद्यम्	(ஸயக்)கருவியிசை
तथा	மற்றும்
नृत्यम्	ந்ருத்தம்
त्रयम्	(இவை) மூன்றும்
सङ्गीतम्	ஸங்கீதம்
उच्यते	(என்று) கூறப்படும்
तत्	அது
मार्गम्	மார்கம்
देशी	தேசீ
इति	என்று
द्वेधा	இருவகைப்படும்
तत्र	அதில்
स मार्गः	மார்கம் அது(என்று)
उच्यते	என்று கூறப்படும்
यः	எது (எந்த இசையானது)
विरिञ्च्याद्यैः	ப்ரம்மா முதலியவர்களால்
मार्गितः	ஆராய்ந்தறிந்து.
	வகைப்படுத்தப்பட்டு பிறகு
भरतादिभिः	பரதரால்
नियत-अभ्युदय-प्रदः	நிலையான மேம்பாட்டை தரும்
शम्भोः	பகவான் சங்கரரது
पुरतः	முன்னால்
प्रयुक्तः	ப்ரயோகம் செய்யப்பட்டதோ
	அதுவே மார்கம்

देशे देशे जनानां यदुच्य हृदयरञ्जकम् ।
 गीतं च वादनं नृत्तं तद्देशीत्यभिधीयते ॥

गीतम् च	இசை
वादनम्	(ஸயக்)கருவியிசை
नृत्यम्	ந்ருத்தம்
देशे देशे	அவ்வப் ப்ரதேசங்களிலுள்ள
जनानाम्	மனிதர்களது
यत् रुच्य	எந்த ருசியை ஓட்டி
हृदय-रञ्जकम्	மனதைக்கவரும் வகையில்
	அமைக்கப்பட்டதோ
तत् देशी	அதுவே தேசீ
इति	என்று
अभिधीयते	கூறப்படுகிறது

(c) गीतमहिमा

கீதத்தின் (இசையின்) சிறப்பு

सामवेदादिदं गीतं सञ्जग्राह पितामहः ।
 गीतेन प्रीयते देवः सर्वज्ञः पार्वतीपति ।
 गोपीपतिरन्तोऽपि वंशध्वनिवशंगतः॥
 सामगीतिरतो ब्रह्मा वीणासक्ता सरस्वती ।
 कीमन्ये यक्ष-गन्धर्व-देव-दानव-मानवाः॥
 अज्ञात-विषयास्वादो बालः पर्यङ्किकागतः ।
 रुदन्गीतामृतं पीत्वा हर्षोत्कर्षं प्रपद्यते ॥
 वनेचरस्तृणाहारश्चित्रं मृगशिशुः पशुः ।
 लुब्धो लुब्धकसङ्गीते गीते यच्छति जीवितम्
 तस्य गीतस्य माहात्म्यं के प्रशंसितुमीशते ।
 धर्मार्थकाममोक्षाणामिदमेवैकसाधनम् ॥

पितामहः	ப்ரம்மா
सामवेदात्	ஸாமவேதத்திலிருந்து
इदम्	இந்த
गीतम्	இசையை
सञ्जग्राह	தொகுத்தார்

सर्वज्ञः	எல்லாம் அறிந்தவரான
देवः पार्वतीपतिः	பார்வதியின் கணவரான பரமேஸ்வரன்
गीतेन	இசையினால்
प्रीयते	மகிழ்ச்சியடைகிறார்
गोपीपति	கோபிகைகளுக்கு உகந்தவரான
अनन्तः	கண்ணனும்
संशध्वनिरतः	புல்லாங்குழலிசையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்
ब्रह्मा	ப்ரம்மா
सामगीतिरतः	ஸாமவேதஇசையில்
	ஆர்வமுள்ளவராய் இருக்கிறார்
सरस्वती	ஸரஸ்வதீ தேவியோ எனில்
वीणासक्ता	வீணையை இசைப்பதில் முனைப்புடன்
	கூடியிருக்கிறார்
अन्ये	மற்ற
यक्ष-गन्धर्व-देव	யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், தேவர்கள்,
-दानव-मानवाऽ]	அசுரர்கள் மற்றும் மானிடர்கள்
किम्	இவர்கள் யாவரையும் பற்றி
	என்ன கூறுவது
अज्ञान-विषयास्वादः	ருசிகளை ஒன்றும் சுவைத்தறியாத
पर्यङ्किकंगत	தொட்டிலில் துயிலும்
बालः	குழந்தைகூட
रुदन्	அழுது
गीतामृतम्	இசை என்னும் அமுதத்தை
पीत्वा	பருகி
हर्षोत्कर्षम्	மிகுந்த ஆனந்தத்தை
प्रपद्यते	அடைகிறது
वनेचरः	காட்டில்
तृणाहारः	புல்லையே உணவாக உண்ணும்
पशुः	ப்ராணியான
मृगशिशुः	மாஞ்சுட்டியானது
लुब्धकगीते	வேடவனுடைய இசையினால்
	கவரப்பட்டு
जीवितम्	உயிரையும்
यच्छति	விடுகிறது

(d) नादोपासना
நாதத்தின் உபாஸனை

चैतन्यं सर्वभूतानां विवृतं जगदात्मना ।
नादब्रह्म तदानन्दमद्वितीयमुपास्महे ॥
नादोपासनया देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
भवन्त्युपासिता नूनं यस्मादेते तदात्मकाः ॥

सर्वभूतानाम्	எல்லா உயிர்களிடத்தும்
चैतन्यम्	ஆற்றலுடன் விளங்கவதும்
जगदात्मना	உலகத்தின் தோற்றமாக
विवृतम्	விளிந்து பரந்திருப்பதுமான
तत्	அந்த
अद्वितीयम्	இணையற்ற
आनन्दम्	ஆனந்தமயமான
नादब्रह्मम्	நாதப்ரம்மத்தை
उपास्महे	உபாஸனை செய்கிறேன்
नादोपासनया	நாதத்தை உபாஸனை செய்வதால்
देवाः	தேவர்களும்
ब्रह्म-विष्णु-महेश्वराः	ப்ரம்மா, விஷ்ணு, சிவன்
	முதலியவர்களும்
नूनम्	உண்மையிலேயே
उपासिताः	உபாஸனை செய்யப்பட்டவர்களாக
	ஆகிறார்கள்
यस्मात्	ஏனெனில்
एते	இவர்கள் யாவரும்
तदात्मकाः	நாதமயமான உருவை உடையவர்களே

(e) नादशब्दस्य निरुक्तिः , तस्य त्रयोभेदाः
நாதம் என்ற சொல்லின் உருவாக்கம்,
அதின் மூன்று வகைகள்

नकारं प्राणनामानं दकारमनलं विदुः ।
जातः प्राणान्निसंयोगात् तेन नादोऽभिधीयते ॥

व्यवहारे त्वसौ त्रेधा हृदि मन्द्रोऽभिधीयते ।
कण्ठे मध्यो मूर्ध्नि तारो द्विगुणश्चोत्तरोत्तरः ॥

नकारम्	'न' என்னும் எழுத்து
प्राणनामानम्	ப்ராணனாகிறது
दकारम्	'द' என்னும் எழுத்தை
अनलम्	நெருப்பு
विदुः	என்று அறிவார்கள்
प्राण-अग्नि-संयागात्	ப்ராணன் மற்றும் நெருப்பு
	இவை இரண்டும் இணைந்து
जातः	தோன்றுகிறது (நாதம்)
तेन	ஆகையால்
नादः	நாதம் என்று
अभिधीयते	கூறப்படுகிறது
तु	ஆனால்
व्यवहारे	நடைமுறையில்
असौ	இந்த (நாதமானது)
त्रेधा	மூன்று வகைப்படுகிறது
हृदि	இதயத்தில் உண்டாகும் நாதம்
मन्द्रः	மந்தரம் என்னும்
अभिधीयते	கூறப்படுகிறது
कण्ठे	தொண்டையில் தோன்றுவது மத்யம்
मूर्ध्नि	சிரஸில் உண்டாவது
तारः	தாரம்
च	மேலும்
उत्तरोत्तरः	ஒன்றைக்காட்டிலும் மற்றொன்று
द्विगुणः	இரு மடங்கானது

(f) चतुर्विधाः स्वराः
நான்குவகை ஸ்வரங்கள்

स्वराः	ஸ்வரங்கள்
वादी	வாதீ
संवादी च	ஸம்வாதீ என்றும்
विवाद्यपि	விவாதீ என்றும்
अनुवादी च	அனுவாதீ என்றும்
चतुर्विधाः	நான்குவிதமாயின

वादी राजात्र गीयते ।
संवादी त्वनुसारित्वादस्यामात्योऽभिधीयते ॥
विवादी विपरीतत्वाद्धीरैरुक्तो रिपूपमः ।
नृपामात्यानुसारित्वादनुवादी तु भृत्यवत् ॥

अत्र	இந்த நான்கு வகையில்
वादी	வாதீ ஸ்வரமானது
राजा	அரசனுக்கு ஒப்பானது
गीयते	என்று கருதப்படுகிறது
तु	மேலும்
संवादी	ஸம்வாதீயானது
अनुसारित्वात्	வாதியை ஒட்டி வருவதால்
अस्य	அந்த அரசனுடைய
अमात्यः	அமைச்சர்
इति	என்று
अभिधीयते	சொல்லப்படுகிறது
विपरीतत्वात्	எதிர்மறையாக இருப்பதால்
धीरैः	அறிவாளிகள்
रिपूपमः	எதிரிக்கு ஒப்பானவன்
उक्तः	என்று சொல்கிறார்கள்
अनुवादी च	அனுவாதீயோவெனில்
नृप-अमात्य-	அரசன். அமைச்சர்கள் என்பவர்களை
अनुसारित्वात्]	பின்பற்றுவதால்
भृत्यवत्	பணியாளன்போல் ஆகிறது

चतुर्विधाः स्वरा वादी संवादी च विवाद्यपि । अनुवादी च,

(g) वर्णाः
வா்ணங்கள்

गानक्रियोच्यते वर्णः स चतुर्धा निरूपितः ।
स्थाय्यारोह्यवरोही च सञ्चारीत्यथ लक्षणम् ॥
स्थित्वा स्थित्वा प्रयोगः स्यादेकस्यैव स्वरस्य सः ।
स्थायी वर्णः सः विज्ञेयः परावन्वर्थनामकौ ।
एतत्सम्मिश्रणाद् वर्णः सञ्चारी परिकीर्तितः ॥

गानक्रिया वर्णः	இசையின் அமைப்பு வா்ணம்
उच्यते	என்று சொல்லுவர்
सः	அது
चतुर्धा	நான்கு வகைப்படும்
निरूपितः	என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது
अथ	அவையாவன
स्थायी	ஸ்தாயீ
आरोही	ஆரோஹீ
अवरोही	அவரோஹீ
सञ्चारी	ஸஞ்சாரீ
अथ	அவற்றின்
लक्षणम्	விளக்கம் பின்வருமாறு
एकस्यैव	ஒரே
स्वरस्यैव	ஸ்வரத்தை
स्थित्वा स्थित्वा	நின்று நின்று
प्रयोगः	ப்ரயோகம் செய்தால்
सः	அது
स्थायी वर्णः	நிலையான வா்ணம் என்று
विज्ञेयः	அறிந்து கொள்ளலாம்
परी	மற்ற இரண்டும்
अन्वर्थननामकौ	பெயரிலேயே விளக்கம் அடங்கியிருப்பவை (ஆரோஹீ என்பது ஆரோஹணத்தில் உபயோகிக்கும் ஸ்வரம். அது போலவே அவரோஹீ அவரோஹணத்தில் உபயோகிக்கப்படுவது)

एतत्
सम्मिश्रणाद्
वर्णः
सञ्चारी
परिकीर्तितः

இவ்விரண்டையும்
இணைப்பதால்
(உண்டாகும்) வா்ணம்
ஸஞ்சாரீ என்று
கூறப்படுகிறது

(h) वाग्गेयकारलक्षणम्
இசை கர்த்தாவின் லக்ஷணம்

वाङ् मातुरुच्यते गेयं धातुरित्यभिधीयते ।
वाचं गेयं कुरुते यः स वाग्गेयकारकः ॥

वाङ्	சொல்லானது
मातुः	மாது
उच्यते	சொல்லப்படுகிறது
धातुः	தாது
इति	என்று
अभिधीयते	கூறப்படுகிறது
यः	எவரொருவர்
वाचम्	ஸாஹித்யமும்
गेयम्	இசையையும்
कुरुते	செய்கிறாரோ
सः	அவர்
वाग्गेयकारकः	வாக்கேயகாரர் ஆகிறார்

(i) गान्धर्वगानलक्षणम्

राजकः स्वरसन्दर्भो गीतमित्यभिधीयते ।
गान्धर्वं गानमित्यस्य भेदद्वयमुदीरितम् ॥

राजकः	மனதிற்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கும்
स्वर-सन्दर्भः	ஸ்வரங்களின் சேர்க்கை
गीतम्	இசை
इति	என்று

अभिधीयते	கூறப்படும்
अस्य	இது
गान्धर्वम्	காந்தர்வம்
गानम्	கானம்
इति	என்று
भेद-द्वयम्	இரண்டு பிரிவுகள்
उदीरितम्	உள்ளன

अनादिसम्प्रदायं यद्गन्धर्वैः संप्रयुज्यते ।
नियतं श्रेयसो हेतुस्तद्गान्धर्वं जगुर्बुधाः ॥

अनादि-सम्प्रदायम्	பழமையான மரபை ஒட்டி
यत्	எந்த (இசையானது)
गन्धर्वैः	கந்தர்வர்களால்
सम्प्रयुज्यते	உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதோ
तत्	அதை
गान्धर्वम्	காந்தர்வம் என்று
बुधाः	அறிவிற்கிறந்தவர்கள்
जगुः	சொல்கிறார்கள்
तत्	அது (இசையானது)
नियतम्	நிலையான
श्रेयसः	புகழிற்கு
हेतुः	காரணமாகும்

यत्तु वाग्गेयकारेण रचितं लक्षणान्वितम् ।
देशीरागादिषु प्रोक्तं तद्गानं जनरञ्जनम् ॥

तु	ஆனால்
यत्	எது (எந்த இசையானது)
वाग्गेयकारेण	இசை இயற்றுபவர்களால்

लक्षणान्वितम्	லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக
रचितम्	புனையப்பட்டதோ
देशी-रागादिषु	தேசீ ராகங்களில்
प्रोक्तम्	அமைக்கப்பட்டதோ

तत्	அது (அந்த)
गानम्	இசை
जनरञ्जनम्	மக்களின் மனதை மகிழ்ச்சியுறச்செய்கிறது

(i) ताललक्षणम्
तालात्तिनं लक्षणम्

तालस्तलप्रतिष्ठायामिति धातोर्घञि स्मृतः ।
गीतं वाद्यं तथा नृतं यतसताले प्रतिष्ठितम् ॥

तालः	தாளம் (என்னும் சொல்)
तलः धातोः	'தல' என்னும் வேர்ச்சொல்விற்றுக்கு
घञि	'கஞ்' என்னும் விகுதியின் அமைப்பில்
प्रतिष्ठायाम्	ஊன்றியிருப்பது அல்லது அடிப்படையாக இருப்பது
इति स्मृतः	என்று பொருள் வரும்
यतः	ஏனெனில்
गीतम्	இசை
वाद्यम्	(லயக்)கருவி இசை
नृतम्	ஆடலும்
ताले	தாளத்தில்
प्रतिष्ठितम्	ஊன்றியுள்ளது (அடிப்படையாக- க்கொண்டுள்ளது)

(k) चतुर्विधाभिनयरूपात्मकशिवः
நான்கு அபிநயங்களை உருவாக்கக்கொண்ட சிவன்

आङ्गिकं भुवनं यस्य वाचिकं सर्ववाङ्मयम् ।
आहार्यं चन्द्रतारादि तं नुमः सात्त्विकं शिवम् ॥

यस्य	எவருடைய
आङ्गिकम्	ஆங்கிகம் (சரீர அங்க தொடர்புள்ள) அபிநயம்

भुवनम्	இவ்வுலகமோ
वाचिकम्	(எவருடைய)சொற்களிலிருந்து (வாயிலிருந்து)
सर्व-वाङ्मयम्	இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் தோன்றியதேர்
आहार्यम्	(எவருடைய) அலங்காரங்கப் பொருள்களாக
चन्द्र-तारा-आदि	சந்திரன், நக்சத்திரங்கள் முதலியனவைகள் உள்ளனவோ
तम्	அந்த
सात्त्विकम्	சிறந்த ரஸ உருவான
शिवम्	பரமசிவனை
नुमः	வணங்குகிறோம்

குறிப்பு -- நாட்யமானது நான்கு அபிநயங்கள் கொண்டது. அபிநயங்கள் நாடகத்திலுள்ள பாவங்களை ரசிகரிடம் எடுத்துச்சொல்ல யுக்திகள். அவையாவன - ஆங்கிகம்(சரீர அங்கங்கள் தொடர்புடைய), வாசிதம் (பேச்சு), ஆஹார்யம் (வெளி அலங்காரங்கள்) மற்றும் ஸாத்த்விகம் (உணர்ச்சி). இந்த நான்கு பிரிவுகளும் சேர்ந்து இந்த உலகத்தோற்றமாக வர்ணிக்கிறார் சார்ங்கதேவர்.

8. नृपतिकुम्भप्रणीतः सङ्गीतराजः

கும்பகர்ணமன்னன் இயற்றிய ஸங்கீதராஜ

रागलक्षणम्
ராக லக்ஷணம்

विचित्रवर्णालङ्कारो विशेषो यो ध्वनेरिह ।
ग्रहादिस्वरसन्दर्भो रज्जको राग उच्यते ॥

इह (இங்கு) இசையில்
ध्वनेः ஒலியினுடைய
यः எந்த
विशेषः தனித்தன்மையானது

विचित्र-वर्णालङ्कारः	பல்வகை வர்ணங்கள், அலங்காரங்கள் இவற்றுடன் கூடி
ग्रहादि-स्वर-सन्दर्भः	க்ரஹஸ்வரம் முதலியவைகளுடன் சேர்ந்து அமைந்து மனதைக்கவர்கிறதோ (அதை) ராகம் என்று கூறுங்கள்
रज्जकः	
रागः	
उच्यते	

रागोऽयं रज्जतेर्धातोः कर्त्रर्थे घञि सम्मतः ।
यौगिको रज्जकत्वेन वर्णत्वेन कारकादिवत् ॥

अयम्	இந்த
रागः	ராகம் என்னும் வினைச்சொல்லிலிருந்து
कर्तृ-अर्थे	எழுவாயில்
घञि	'கஞ்' (சேர்த்து) ப்ரயோகித்ததில்
सम्मतः	தோன்றி அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது
रज्जकत्वेन	மனதிற்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதால்
वर्णत्वेन	பல்வகை வர்ணங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதால்
कारकादिवत्	காரகம் முதலிய சொற்கள் போல
यौगिकः	யௌகிகமான சப்தம்

अथ वर्णादिवद्भागशब्दोऽयं रुढितो मतः ।
योगरूढोऽथवा रागशब्दः पङ्कजशब्दवत् ॥

अथ	மேலும்
अयम्	இந்த
राग-शब्दः	ராகம் என்னும் சொல்
वर्णादिवत्	வர்ணம் என்னும் பதம் போல்
रुढितः	ரூடமான சப்தமாக
मतः	கருதப்படுகிறது
अथवा	இதன்றி

राग-शब्दः रागம் என்னும் சொல்
पङ्कज (சேற்றில் முளைத்தது) தாமரை
शब्दवत् என்னும் பதம் போல்
योगरूढः யோகரூடமான சொல்லாகும்

9. दत्तुरदामोदरकृत सङ्गीतदर्पणम्
சதுரதாமோதரர் இயற்றிய ஸங்கீததர்பணம்

रागरागिण्यः
ராகங்களும் ராகிணிகளும்

अथ रागरागिणीमतम् ।
शिवशक्तेः समायोगात् रागाणां सम्भवो भवेत् ।
पञ्चास्यात् पञ्चरागाः स्युः षष्ठस्तु गिरिजामुखात् ॥
सद्योवक्त्रात् श्रीरागो वामदेवाद्वसन्तकः ।
अघोराद्भैरवो जातः तत्पुरुषात् पञ्चमः ॥
ईशानाख्यान्नेधरागो नाट्यारम्भे शिवादभूत् ।
गिरिजाया मुखाल्लास्ये नटनारायणोऽभवत् ॥
श्रीरागोऽथ वसन्तश्च भैरवः पञ्चमस्तथा ।
मेघरागो बृहन्नाटः षडेते पुरुषाह्वयाः ॥
इति षड्पुरुषरागाः ।

अथ இனி
रागरागिणी ராகம், ராகிணீ (பற்றிய)
मतम् கருத்து
शिवशक्ते:

சிவன் மற்றும் சக்தி (இவர்களின்)
समायोगात् சேர்க்கையால்
रागाणाम् ராகங்களிடைய
सम्भवः தோற்றம்
भवेत्

உண்டாகும்
पञ्च-आस्यात् ஐந்து முகங்களிலிருந்து
पञ्च-रागाः ஐந்து ராகங்கள்
स्युः உண்டாகும்
षष्ठः त ஆறாவதோயெனில்

गिरिजा-मुखात् மலையரசன் மகளின் (பார்வதியுடைய)
नाट्य-आरम्भे முகத்திலிருந்து
शिवात् நாட்யத்தின் துவக்கத்தில்
सद्योवक्त्रात् तु சிவனுடைய
अभूत् ஸத்யோஜாதம் என்னும் முகத்திலிருந்து
श्रीरागः உண்டானது
वामदेवात् ஸ்ரீராகம்
वसन्तकः வாமதேவ முகத்திலிருந்து (உண்டானது)
अघोरात् வஸந்தக ராகம்
भैरवः அகோர முகத்திலிருந்து
जातः பைரவ ராகம்
तत्पुरुषात् तु பிறந்தது
पञ्चमः தத்புருஷத்திலிருந்தோ
ईशान-आख्यात् தத்புருஷத்திலிருந்தோ
मेघ-रागः பஞ்சம ராகமும்
लास्ये ஈஷான என்று அழைக்கப்பட்டதிலிருந்து
गिरिजाया மேக ராகம்
मुखात् லாஸ்யம் என்னும் நடனத்தை செய்யுங்கால்
नटनारायणः गिरिजाया பார்வதியினுடைய
अभवत् முகத்திலிருந்து
अथ நடநாராயண என்ற ராகம்
श्रीरागो, वसन्तः च உண்டாயிற்று
भैरवः, पञ्चमः तथा இப்படியாக
मेघरागः, बृहन्नाटः ஸ்ரீராகம் மற்றும் வஸந்த
षट् एते பைரவ மற்றும் பஞ்சம
पुरुष-आह्वयाः மேகராக, ப்ரிஹந்தநாட
इति षड्पुरुषरागाः இவை ஆறும்
முகங்கள் விவரிக்கப்பட்டன

अथ रागिण्यः ।

मालवी त्रिवणी. गौडी केदारी मधुमाधवी ।
ततः पाहाडिकाज्ञेया श्रीरागस्य वराङ्गनाः ॥

देशी देवगिरी चैव वराटी टोडिका तथा ।
 ललिता चाथ हिन्दोली वसन्तस्य वराङ्गनाः ॥
 भैरवी गुर्जरी चैव रेवा गुणकरी तथा ।
 बङ्गाली बहुली चैव भैरवस्य वराङ्गनाः ॥
 विभासश्चाथ भूपाली कर्णाटी बडहंसिका ।
 मालवश्रीपदमञ्जर्या सहैताः पञ्चमाङ्गनाः ॥
 मल्हारी सोरटी चैव सावेरी कौशिकी तथा ।
 गान्धारि हरिशृङ्गारा मेघरागस्य योषितः ॥
 कामोदी चैव कल्याणी आभेरी नाटिका पुनः ।
 सालङ्गीनट्ट हवीरा नट्टनारायणाङ्गनाः ॥

एताः पञ्चम-अङ्गनाः

मल्हारी, सोरटी च एव
 सावेरी, कौशिकी तथा
 गान्धारि, हरिशृङ्गारा

मेघरागस्य

योषितः

कामोदी च एव कल्याणी
 आभेरी, नाटिका पुनः
 सालङ्गीनट्ट, हवीरा

नट्टनारायण-अङ्गनाः

இவை ஐந்தும் பஞ்சம
 (ராக)த்தின் மனைவியர்
 மல்ஹாரீ மற்றும் ஸோரடீ
 ஸாவேரீ மற்றும் கௌஷிகீ
 காந்தாரி, ஹரிஷ்ரிங்காரா
 (இவை)

மேகராகத்தின்

மனைவியர்

காமோதீ மற்றும் கல்யாணீ
 ஆபேரீ மற்றும் நாடிகா
 ஸாலங்கீநட்ட, ஹவீரா
 (இவை)

நட்டநாராயண (ராகத்தின்)
 மனைவியர்

भैरवरागलक्षणम्

ராகம் பைரவத்தின் லக்ஷணம்

धैवतांशग्रहन्यासो रिपहीनोथ मागतः ।

भैरवस्सतु विज्ञेयः धैवतादिकमूर्च्छनः ।

धैवतो विकृतो यत्र औडवः परिकीर्तितः ॥

उदाहरणम् ।

गङ्गाधरः शशिकलातिलकस्त्रिनेत्रः सपैर्विभूषिततनुर्गजकृत्तिवासाः ।

भास्वत्त्रिशूलकर एष नृमुण्डधारी शुभ्राम्बरोजयति भैरव आदिरागः ।

यत्र

धैवत-अश-ग्रह-न्यासो

रि-प-हीन-अथ

म-आगतः

सः तु

भैरवः

विज्ञेयः

எங்கு (எந்த ராகத்தில்)

தைவதம் அம்சம், க்ரஹம்,
 ந்யாஸமாகவும்

ரி, ப வர்ஜமாகவும், மற்றும்

ம வருகின்றதோ

அதே

பைரவ (என்று)

அறியப்படுகிறது

अथ ,
 रागिण्यः
 मालवी, त्रिवणी
 गौडी, केदारी
 मधुमाधवी ततः
 पाहाडिका
 श्रीरागस्य
 वराङ्गनाः
 ज्ञेया
 देशी, देवगिरी च एव
 वराटी, टोडिका तथा
 ललिता च अथ हिन्दोली
 वसन्तस्य
 वराङ्गनाः
 भैरवी गुर्जरी चैव
 रेवा, गुणकरी तथा
 बङ्गाली, बहुली चैव
 भैरवस्य
 वराङ्गनाः
 विभासः च अथ भूपाली
 कर्णाटी, बडहंसिका
 मालवश्री, पदमञ्जर्या सह

இனி
 ராகினீகள்
 மாலவீ, த்ரிவணீ
 கௌடீ, கேதாரீ
 மதுமாதவீ மற்றும்
 பாஹாடிகா
 (இவை யாவும்) பூநீராகத்தினுடைய
 மனைவியர் (ராகினீகள்) (என்று)
 அறியப்பட்டுள்ளன
 தேஷீ மற்றும் தேவகிரீ
 வராடீ மற்றும் டோடிகா
 லலிதா மற்றும் ஹிந்தோலீ
 வஸந்த(ராக)த்தின்
 மனைவியர் (ராகினீகள்)
 பைரவீ மற்றும் குர்ஜரீ
 ரேவா மற்றும் குணகரீ
 பங்காலீ மற்றும் பஹுலீ
 பைரவ(ராக)த்தின்
 மனைவியர் (ராகினீகள்)
 விபாஸ மற்றும் பூபாலீ
 கர்ணாடீ, படஹந்திகா
 படமஞ்ஜரியுடன், மாலவபூநீ,

தேவத-ஆதிக-மூர்ச்சன:

மூர்ச்சனையின் தொடக்கம்

தைவத(ஸ்வர)ம்

தேவத:

தைவதம்

விகृत:

விக்ருத(ஸ்வர)ம்

ஓடிவ:

ஓடவ (ராகம்)

பரிகீர்த்த:

(என்று) கூறப்படுகிறது

उदाहरणम्

உதாரணமாக

गङ्गा-धरः

கங்கையை தலையில்

வைத்திருப்பவரும்

शशिकला-तिलकः

பிரைச்சந்திரனை

நெற்றித்திலகம்போல்

அணிந்திருப்பவரும்

त्रिनेत्रः

மூன்று கண்களையுடையவரும்

सर्वैः विभूषित-तनु

பாம்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட

உடலை உடையவரும்

गज-कृत्ति-वासाः

யானையின் தோலை

அணிந்திருப்பவரும்

भास्वत् त्रिशूलकरः

ஒளிமிக்க திரிகுலத்தை கையில்

ஏந்தியவரும்

एषः

இந்த

नृमुण्डधारी

தலைமாலை அணிந்தவரும்

शुभ्र-अम्बरः

சித்தமான வஸ்திரத்தை

உடுத்தியிருப்பவருமான

भैरव

பைரவ என்கிற

आदिरागः

இந்த முதல் ராகமானது

जयति

வெற்றியுடன் திகழ்கின்றது.

10. पुण्डरीकविट्ठलरचित सद्भागचन्द्रोदयः
புண்டரீகவிட்டலர் இயற்றிய ஸத்ராகசந்த்ரோதயம்

एकोनविंशतिमैलाः

பத்தொன்பது மேளங்கள்

मेलानिदानीं विवृणोमि -----

தநாடிமேலஸ்து முகாரிகாயாஸ்ததோ பவேந்மாலவரீடிமேல: ।
 ஸ்ரீராடிமேலஸ்ததநந்ரம் ஸ்யாஸ்யாக்ஷுந்ரட்டாஹ்வயகஸ்ய மேல: ॥
 டேஷாஷிகாயா அபி மேலக: ஸ்யாஸ்யாக்ஷுந்ரட்டாஹ்வயகஸ்ய பவேஸ்துமேல: ।
 கேடாரகாஹ்யஸ்ய பவேஸ்துமேலோ ஹிஜேமேலோ஽பி ஹமீரமேல: ॥
 காமோடராஹாபிஹகஸ்ய மேலஸ்தத: ஸுதோடிஹ்வயகஸ்ய மேல: ।
 அபீரிகாயா: ஸுமதஸ்ய மேலோ மேலோ பவேஸ்துஹ்வராடிகாயா: ॥
 ஸ்யாக்ஷுந்ராமக்யபிஹஸ்ய மேலோ டேவகரியாயாஸ்ய பவேஸ்துமேல: ।
 ஸாரஹ்மேலஸ்ததநந்ரம் ஸ்யாஸ்யாக்ஷுந்ரட்டாஹ்வயகஸ்ய மேலஸ்து தத: பர: ஸ்யாத் ॥
 ஹிந்ரோலராடிஸ்ய பவேஸ்து மேல: ஸ்யாந்ராமக்யபிஹஸ்ய மேல: ।
 இதீரிகாஸ்தே நவகந்ரஸஹ்யா எவ் பரானஸ்தான் கலயந்து தஜ்ஜா: ॥

इदानीम्

இப்பொழுது

मेलान्

மேளங்களை

विवृणोमि

விவரிக்கின்றேன்

तत्र

இங்கே (இந்த மேளங்களில்)

आद्य-मैलः तु

முதலாவதோ

मुखारिकायाः

முகாரி(ராகத்தினு)டையது

ततः मालवगौड-मैलः अतन् पिरहु मांलवकेण्ड (राकத்தின்)

மேளம்

भवेत्

ஆகும்

तत् अनन्तरम् श्रीराग-मैलः स्यात्

அதன் பிறகு ஸ்ரீராகத்தின் மேளம் ஆகும்

शुद्धनट्टा आह्वयकस्य मैलः स्यात्

(பிறகு) சுத்தநட்டா என்றழைக்கப்பட்ட

(ராகத்)தின் மேளம் ஆகும்

देशाशिकायाः अपि मेलकः स्यात्
(பிறகு) தேசாஷிகையின் மேளம் ஆகும்

कर्णाटगौडस्य सुमेलः भवेत्
கர்ணாடகௌட(ராக)த்தின் சிறந்த மேளம் ஆகும்

केदारक-आख्यस्य भवेत् सुमेलो
கேதாரம் என்றழைக்கப்பட்ட(ராகத்)தின் சிறந்த மேளம் ஆகும்

हिजेज-मेलः अपि ஹிஜேஜ(ராக)த்தின் மேளமும்
हमीर-मेलः ஹமீர்(த்தின்) மேளம்

कामोदराग-अभिधकस्य मेलः
காமோதம் என்று அழைக்கப்பட்ட ராகத்தின் மேளம்

ततः सुतोडी आह्वयकस्य मेलः
பிறகு சிறந்த தோடி என்றழைக்கப் பெற்ற
(ராகத்தின்) மேளம்

आभीरिकायाः सुमतः च मेलः
ஆபீரிகாவின் நன்றாக அங்கீகாரம் பெற்றதுமான மேளம்

मेलः शुद्धवराटिकायाः भवेत्
சுத்தவராடிகாவின் மேளம் ஆகும்

शुद्धरामक्री अभिधस्य मेलः स्यात्
சுத்தராமக்ரீ என்றழைக்கப்பெற்ற(ராகத்)தின் மேளம்

देवक्रियायाः च मेलः तु भवेत्
பிறகு தேவக்ரியாவின் மேளம் ஆகும்

तत् अनन्तरम् सारङ्ग-मेलः स्यात्
அதன் பிறகு ஸாரங்க(ராக)த்தின் மேளம் வரும்

ततः परः कल्याण-मेलः तु स्यात्
அதன் பிறகு கல்யாண(ராக)த்தின் மேளம் வரும்

हिन्दोल-रागस्य मेलः तु भवेत्
ஹிந்தோள ராகத்தின் மேளமும்
ஆகும்

नादरामक्री अभिधस्य मेलः स्यात्
நாதராமக்ரீ என்றழைக்கப்பட்ட(ராகத்)தின் மேளம்
வரும்

एवं	இவ்வாறு
ते नव-चन्द्र-सङ्ख्या	அவை மொத்தம் (9,1)பத்தொன்பது
इति ईरिताः	என்று கூறியிருக்கிறார்கள்
परान् तान्	மற்றவை யாவும்
तज्ज्ञाः	அறிவாளிகள்
कलयन्तु	எடுத்துக்கூறவும்

11. ரானானாத்யகூத ஸ்ரமேலகலானிதி:
ராமாமாத்யர் இயற்றிய ஸ்வரமேலகலானிதி

नालवगौलनेलक्षणम्
மாளவகௌளமேள லக்ஷணம்

शुद्धाः सरिन्पाः शुद्धैवतश्च ततः परम् ।
च्युतमध्यनगान्धारश्च्युतषड्जनिषादकः ॥
एतैः सप्तस्वरैर्युक्तः सन्मतो रागवेदिनाम् ।
मेलो मालवगौलस्य रानानात्येन लक्षितः ॥
अस्मिन्मेले सम्भवन्ति ये रागास्तानथ ब्रुवे ।
रागो मालवगौलाख्यो लटिता बौलिका तथा ॥
सौराष्ट्रो घूर्जरी मेघबौली च फलमञ्जरी ।
गुण्डक्री सिन्धुरामक्रीच्छायागौलः कुरञ्ज्यपि ॥
रागः कन्नडबङ्गालस्तथा मङ्गलकैशिकः ।
रागो मल्हारीत्यादिरागाः केचिद्भवन्त्यतः ॥
इति मालवगौलमेलः

शुद्धाः सरिमपाः

शुद्धैवतः च

ततः परम्

च्युतमध्यमगान्धारः

च्युतषड्जनिषादकः

एतैः सप्त-स्वरैः युक्तः

राग-वेदिनाम्

सम्मतः

मालवगौलस्य मेलः

रामामात्येन लक्षितः

अस्मिन् मेले

ये रागाः सम्भवन्ति

तान् अथ ब्रूवे

मालवगौल-आख्यः रागः

ललिता बोलिका तथा

सौराष्ट्रः घूर्जरी

मेचबौली च फलमञ्जरी

गुण्डक्री सिन्धुरामक्री

छायागौलः कुरञ्जी अपि

कन्नडबङ्गालः रागः

तथा मङ्गलकैशिकः

मल्हारि रागः

इति आदि केचित् रागाः

अतः भवन्ति

इति मालवगौलमेलः

சுத்த ஸ-ரி-ம-ப (சுத்தஷட்ஜம்,

சுத்தரிஷபம், முதலிய)

சுத்ததைவதமும்

அதன் பிறகு

ச்யுதமத்யமகாந்தாரம்

ச்யுதஷட்ஜநிஷாதம்

இந்த ஏழுஸ்வரங்களுடன் கூடிய

ராகலக்ஷணங்களை அறிந்தவர்களால்

ஏற்றக்கொள்ளப்பட்ட

மாளவகௌள(ராகத்தின்) மேளம்

ராமாமாத் யரினால் வர்ணிக்கப்பட்டது

இந்த மேளத்தில்

எந்த ராகங்கள் தோன்றுகின்றனவோ

அவைகளை இப்பொழுது கூறுகிறேன்

மாளவகௌள என்ற ராகம்

லலிதா மற்றும் பௌளிகா

ஸௌராஷ்ட்ர, கூர்ஜர்

மேசபௌலீ மற்றும் பலமஞ்ஜரீ

குண்டகரீ, ஸிந்துராமகரீ

சாயாகௌள, குரஞ்ஜீயம்

கன்னடபங்காள ராகம்

மேலும் மங்களகைசிகி

மல்ஹாரி ராகம்

என்று ஒரு சில ராகங்கள்

இப்படியாக இருக்கின்றன

மாளவகௌள மேளம் முற்றும்

12. वेङ्कटमखीविरचित चतुर्वण्डीप्रकाशिका
வேங்கடமகீ இயற்றிய சதுர்தண்டப்ரகாசிகை

अष्टौ अलङ्काराः
எட்டு அலங்காரங்கள்

अष्टौ प्रसिद्दालङ्कारा लक्ष्यन्ते तत्र शोम्पटः ।
ध्रुवो मठ्यो रूपकश्च झम्पा त्रिपुट एव च ॥
अठतालैकतालौ चेत्यष्टालङ्कृतयः स्मृताः ।
अथैतेषां क्रमेणैव लक्षणं प्रतिपाद्यते ॥

तत्र	அங்கு
अष्टौ	எட்டு
प्रसिद्धाः अलङ्काराः	புகழ் பெற்ற அலங்காரங்கள்
लक्ष्यन्ते	விவரிக்கப்படுகின்றன
शोम्पटः ध्रुवः मठ्यः	ஜோம்பட, த்ருவ, மட்ய
रूपकः च झम्पा त्रिपुट	ரூபக, மற்றும் சம்பா
एव च]	மற்றும் த்ரிபுட
अठताल-एकतालौ च	அட தாளம் மற்றும் ஏக தாளம்
इति अष्टालङ्कृतयः	இப்படியாக எட்டு அலங்காரங்கள்
स्मृताः	நினைவு கூறப்படுகின்றன
अथ	பிறகு
एतेषाम् लक्षणम्	
अवैक्यनिन विवरम्	
क्रमेणैव प्रतिपाद्यते	க்ரமமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது

शोम्पटाख्येन तालेन निबद्धो शोम्पटः स्मृतः ।
तत्र शोम्पटताले द्विद्व्यक्षरौ द्वौ द्वुतौ ततः ॥
लघुरेकः परिज्ञेयश्चतुरक्षरसम्मितः ।
आहत्याष्टाक्षरमितो शोम्पटः स्याद् द्विमात्रकः ॥
सरि, गम, पधनिस; सनि, धप, मगरिस ।

शोम्पटाख्येन तालेन निबद्धः
ஜோம்பட தாளத்தினால்
அமைக்கப்பெற்றது

ஷோம்பட்ட: ஸ்மூத: ஜோம்பட என்று கூறப்படும்
 தந் இங்கு
 ஷோம்பட்ட-தாலே ஜோம்பட தாளத்தில்
 டி-டி-அக்ஷரௌ டு டுதௌ இரண்டு இரண்டு அக்ஷரங்கள்
 கொண்ட இரண்டு த்ருதங்கள்
 தந்: பிறகு
 தந்: அக்ஷர-சம்மத: நான்கு அக்ஷரங்கள்
 அளவைக்கொண்ட
 லபு: ஁க: ஸரிஜெய: ஒரு லகு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்
 ஁கத்ய மொத்தமாக
 ஁க-அக்ஷர-மத: எட்டு அக்ஷர அளவு ஜோம்பட
 ஷோம்பட்ட:]
 டிமாத்ரக: ஸ்யாட் இரண்டு மாத்திரைகள் ஆகும்
 ஸரி, கம, பதநிஸ; ஸரி, கம, பதநிஸ;
 ஸநி, தப, மகரிஸ. ஸநி, தப, மகரிஸ.

அல஁காரஸ்துதீயௌஸத லக்ஷதே மத்யநாமக: ।
 மத்யதாலநிப஁தௌ ய: ஸ மத்ய ஁தீ கீர்தித: ॥
 மத்யதாலே டுதஸ்த்வாடாவக்ஷர஁யஸம்மத: ।
 ததௌ லபு டு விஜ்ஜெயௌ தந்ரக்ஷரஸம்மதௌ ।
 ஁கத்ய மத்யதாலௌஸத ஁தாக்ஷரமத: ஸ்த: ।
 ஸரி, கரிஸரி, ஸரிம; ரி, மகரி, ரிமப ।

அத மத்ய-நாமக: பிறகு மட்ய என்ற பெயர்கொண்ட
 துதீய: அல஁கார: மூன்றாவது அலங்காரம்
 லக்ஷதே

விளக்கப்படுகிறது

ய: மத்ய-தால-நிப஁த: ஁து மட்யதாளத்தில்
 அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
 ஸ மத்ய ஁தீ கீர்தித: அது மட்ய என்று கூறப்படுகிறது

மத்ய-தாலே து மட்ய தாளத்திலோ
 ஁தௌ அக்ஷர-஁ய- முதலில் இரண்டு அக்ஷர அளவு
 ஸம்மத: ஁த:] கொண்ட த்ருதம்

தந்: தந்: அக்ஷர- பிறகு நான்கு அக்ஷர அளவு
 ஸம்மதௌ லபு டு] கொண்ட இரண்டு லகுக்கள்
 விஜ்ஜெயௌ] அறிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்
 ஁கத்ய மொத்தமாக
 அய் மத்ய-தால: இந்த மட்ய தாளம்
 ஁த-அக்ஷர-மத: பத்து அக்ஷர அளவு கொண்டதாக
 ஸ்த: எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்
 ஸரி, கரிஸரி, ஸரிம; ஸரி, கரிஸரி, ஸரிம;
 ரி, மகரி, ரிமப ரி, மகரி, ரிமப

13. துலஜேந்ரபூபாலகூத ஸஜீதஸாராமூதம்
 துலஜேந்ரபூபாலர் இயற்றிய ஸங்கீதஸாராமூதம்

ஸாவேரிராகலக்ஷணம்
 ஸாவேரி ராக லக்ஷணம்

ஜாதா மாலவகௌலீயமேலாஸாவேரி஁பிதா ।
 ஸூர்ணா ஸ்ராத: ஸ்ராதத்யா ஷஜந்யாஸ஁ர஁ஸிகா ॥
 ஁ஸ்ய ராகஸ்யார஁தே காந்யாரநிபா஁தல஁த்யநம் ।
 ஁வர஁தே ஸ்வரகாதிர்஁ஜுதயாஸஸக்தி ।
 ஁ஸ்யௌடா஁ரணந் -- தஸரிநகரி மபதநிபம பதநிபதஸ
 நிபதமா ரிஸரிநகரி ஸநிபஸாஸா ஁த்யாலாப: ।
 ஁தீ ஸாவேரிராக:

மாலவகௌலீய-மேலாத் மாளவகௌள மேளத்திலிருந்து
 ஸாவேரி஁பிதா ஸாவேரி என்ற பெயருடைய (ராகம்)
 ஜாதா தோன்றியது
 ஸூர்ணா (அது) ஸம்பூர்ணம்
 (஁ழு ஸ்வரங்களுடையது)

ஸ்ராத: ஸ்ராதத்யா

அதிகாலையில் பாடப்படவேண்டும்

षड्ज-न्यास-ग्रह-अंशिका

ஷட்ஜம் ந்யாஸ, க்ரஹ மற்றும் அம்சம்

अस्य रागस्य आरोहे

இந்த ராகத்தின் ஆரோஹணத்தில்

गान्धार-निषाद-लङ्घनम्

காந்தார மற்றும் நிஷாதம் தவிர்க்கப்படவேண்டும்

अवरोहे स्वरगतिः

அவரோஹணத்தில் ஸ்வரங்களின் போக்கு

ऋजुतया आगच्छति

நேராக வருகின்றது

अस्योदाहरणम् --

இதனுடைய உதாரணம்

धसरिमगारि मपधधनिधपम

தஸரிமகரி மபததநிதபம்

पधसनिधस निधपमा

பதஸநிதஸ நிதபமா

रिसरिगारि सनिधसास्सा

ரிஸரிகரி ஸநிதஸாஸ்ஸா

इत्यालापः

இவ்வாறு ஆலாபனை

इति सावेरीरागः

இத்துடன் ஸாவேரீ ராகம் (முற்றும்)

பாடம் எண் 5

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் உள்ள பாடல்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில.

• முகவுரை

இந்த பாடத்தில் தென்னக இசையில் பாடப்படும் சில ஸம்ஸ்க்ருத பாடல்களின் ஸாஹித்தியம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முந்திய பாடத்தின் முகவுரையில் கூறினாற்போல், இசையில் ஸம்ஸ்க்ருதம் பயன்படுத்தப்படும் இடங்களை மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதே இந்த பாடத்தின் நோக்கம். மேலும் பாடல்களில் உள்ள ஸம்ஸ்க்ருத மொழிப்ரயோகத்தின் உணர்வை பெறுவதே முக்கியம், பொருள், கருத்து மற்றும் இலக்கண சிக்கலில் புகுவது அல்ல. ஆனால் மாணவர்கள் இதற்கும் அப்பால் ஒவ்வொரு சொல்லின் அகராதி விளக்கத்தையும் இலக்கண அமைப்பையும் தங்கள் சொந்த முயற்சியில் தெரிந்துகொண்டால் மிகவும் நன்று. இதனால் ஸம்ஸ்க்ருதம் மட்டும் அல்லாமல் தொடர்புள்ள மற்ற மொழி பாடல்களைக்கூட மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பாடல்களின் பட்டியல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. जयदेवकृत गीत-गोविन्द अष्टपदी-1

प्रलयपयोधिजले

2. अन्नमाचार्य-कीर्तनम्

वन्दे वासुदेवम्

3. नारायणतीर्थकृत-कृष्णलीलातरङ्गिणि

पूरय मम कामम्

4. सदाशिवब्रह्मेन्द्र-कीर्तनम्

स्मर वारं वारम्

5. पुरन्दरदासकृतपदम्

वेङ्कटाचलनिलयम्

6. त्यागराज-कृतिः

नादतनुमनिशम्

7. श्यामाशास्त्री-कृतिः

कनकशैलविहारिणि

8. मुत्तुस्वामिदीक्षित-कृतिः

श्रीसरस्वति

9. स्वातितिरुनाळ्-रामायणकीर्तनम्

भावयामि रघुरामम्

10. महावैद्यनाथशिव-कृतिः

श्रीशङ्करगुरुवरम्

11. सुब्बरामदीक्षित-कृतिः

शङ्कराचार्यम्

12. पापनाशशिव-कृतिः

कृष्णनाम भजरे

13. मैसूरुवासुदेवाचार्य-कृतिः

मनसा वचसा शिरसा

ஸம்ஸ்க்ருத மொழியில் அமைந்த
இசை பாடல்களின் ஸாஹித்தியம்

1. ஜயதேவகृत கீத-கோவிந்த

அஷ்டபதி 1

(ராக-மாலவ) "ப்ரலயபயோதிஜலே" (தால-ரூபக)

ப்ரலயபயோதிஜலே ஧்ருதவானஸி வேதம்
விஹித-வஹித்ர-சரித்ரமக்ஷேதம் ।
கேசவ ஧்ருதமீனசரீர ஜய ஜகதீச ஹரே ॥1॥

க்ஷிதிரதிவிபுலதரே தவ திஷ்டதி பூஷ்
தரணிதரண-கிண-சக்ரகரிஷ்ணே ।
கேசவத்ருத கக்ஷபரூப ஜயஜகதீச ஹரே ॥2॥

வஸதி தசநசிஹரே தரணி தவ லக்ஷ்
சசிநி கலங்ககலேவ நிமக்ஷா ।
கேசவ ஧்ருதசூகரரூப ஜயஜகதீச ஹரே ॥3॥

தவ கரகமலவரே நக்ஷமத்ருதசூக்ஷ்மம்
தலிதஹிரண்யகசிபுதநுபூங்கம் ।
கேசவ ஧்ருதநரஹிரரூப ஜயஜகதீசஹரே ॥4॥

தலயஸி விக்ரமணே பலிமத்ருதவாமந
பதநக்ஷநீர-ஜநிதஜநபாவந
கேசவ ஧்ருதவாமநரூப ஜயஜகதீச ஹரே ॥5॥

க்ஷத்ரியரூதிரமயே ஜகத்பகதபாபம்
ஸந்பயஸி பயஸி சமிதஹவதாபம் ।
கேசவ ஧்ருதபூகபதிரரூப ஜயஜகதீச ஹரே ॥6॥

வித்ரஸி திஷ்ட ரணே திஷ்டபதி கமநீயம்
தசமுகமூலிபலி ரமணீயம் ।
கேசவ ஧்ருதராமசரீர ஜய ஜகதீச ஹரே ॥7॥

வஹஸி வபுஸி விசதே வஸந ஜலதாஹம்
ஹலஹி மீதி மிலிதயமுநாஹம்
கேசவ ஧்ருதஹதரரூப ஜய ஜகதீச ஹரே ॥8॥

நிந்தஸி யஜ்விதேரஹ ஶ்ருதிஜாதம்
சதயஹதய தர்ஸித பசுதாதம்
கேசவ ஧்ருதபூக்ஷசரீர ஜய ஜகதீச ஹரே ॥9॥

மலக்ஷநிவஹநிதநே கலயஸி கரவாலம்
தூமகேதுமிவ கிமபி கராலம் ।
கேசவ ஧்ருதகல்கிசரீர ஜயஜகதீச ஹரே ॥10॥

ஸ்ரீஜயதேவகவேரிதமுதிதமுதாரம்
சூரு சுக்ஷதம் ஶுமதம் ஹவஸாரம் ।
கேசவ ஧்ருததசவிதரூப ஜயஜகதீச ஹரே ॥11॥

வேதாநுத்ருதரே ஜகத்ரிவஹதே மூகூலமுதித்ருதே
தேத்யம் தாரயதே பலி தலயதே க்ஷத்ரித்யம் துர்வதே ।
பூலஸ்யம் ஜயதே ஹலம் கலயதே காரூண்யமாதந்வதே
மலக்ஷாந்மூக்ஷயதே தசாக்ருதித்ருதே க்ருண்யா தும்யம் நம: ॥

2. அந்நமாசார்ய-கீர்தனம்

பல்லவி - வந்தே வாஸுதேவம் வந்தே வாஸுதேவம்
வந்தாரகாதீச வந்திதபதாஹம்

சரணம்

1. இந்நிவரஸ்யாமநிந்திராகுதததி-
-சந்தநாங்கித-தஸத்வாரதேஹம்
மந்தாரமாலிகா-மகூத-சஸாஹிதம்
கந்தர்ப்ஜநகம் அரவிந்தநாஹம் (வந்தே)

2. दकदकित-कौस्तुभा-धरण-वक्षस्थलम्
खगराज-वाहनम् कनल-नयनम्
निगमादि-संदितं निजरूप-शेष-
-पन्नगराज-शायिनम् धननिवासम् (वन्दे)

3. करिपुरनाथं संरक्षणेत्तरं
करिराज-दरद संगत-कराब्जम्
सरसीरुहाननम् चक्र-दिभ्राजितम्
तिरुवेङ्कटाचलदेवं भजेऽहम् (वन्दे)

3. नारायणतीर्थकृत-कृष्णलीलातरङ्गिणि

(राग-दिलहरि) "पूरयननकानम्" (ताल - आदि)

पल्लवि - पूरय नम कानं गोपाल

अनुपल्लवि - वारं वारं वन्दनमस्तु तव
वारिजदलनयन (पूरय)

चरणम् -

1. मन्थे त्वामिह माधव देवं माया-स्वीकृत-मानुष-भावं
धन्यैरादृत-तत्त्व-स्वभावं धातारं जगतामतिविभवम् (पूरय)
2. बृन्दावनचर बर्हावतंस बद्धनिकुञ्जवन बहुतरविलास
सान्द्रानन्द समुदीर्णहास सङ्गतकेयूर समुदितदास (पूरय)
3. मत्स्य-कूर्मादि-दश-महितावतार मदनग्रहादर मदनगोपाल
वात्सल्यपालित-वरयोगिबृन्द वरनारायणतीर्थवर्धितमोद (पूरय)

4. सदाशिवब्रह्मेन्द्र-कीर्तनम्

"स्मर वारं वारम्"

पल्लवि - स्मर वारं वारं चेतः स्मर नन्दकुमारम्

चरणम् -

1. घोषकुटीरपयोधृतचोरम् गोकुलबृन्दावनसंचारम् (स्मर)
2. वेणुरवामृतपानकठोरं विश्वस्थितिलयहेतुविहारम् (स्मर)
3. परमहंसहृत्पञ्जरकीरं पदुतरधेनुकवकसंहारम् (स्मर)

5. पुरन्दरदासकृतपदम्

"वेङ्कटाचलनिलयम्"

पल्लवि - वेङ्कटाचलनिलयं वैकुण्ठपुरवासम्

अनुपल्लवि - पङ्कजनेत्रं परमपवित्रम्
शङ्खचक्रधरं चिन्मयरूपम्

चरणम् -

1. अम्बुजोद्भवविनुतं अगणितगुणनामं
तुम्बुरु-नारद-गान-विलोलम् (वेङ्कट.)
2. मकरकुण्डलधरमदनगोपालम्
भक्तपोषक श्रीपुरन्दरविट्ठलम् (वेङ्कट.)

6. त्यागराज-कृतिः

(राग-चित्तरञ्जनि) "नादतनुमनिशं" (ताल-आदि)

पल्लवि - नादतनुमनिशं शङ्करं नमामि मे मनसा शिरसा

अनुपल्लवि - मोदकर निगमोत्तम साम-वेदसारं वारं वारम् (नाद)

चरणम् -

सद्योजातादि-पञ्चवक्त्रज-सरिगमपधनी वरसप्तस्वर
विद्यालोलं विदलितकालं विमलहृदय-त्यागराजपालम् (नाद)

7. श्यामाशास्त्री-कृतिः

(राग-पुन्नागवरालि) "कनकशैलविहारिणि" (ताल-आदि)

पल्लवि - कनकशैलविहारिणि अम्ब कामकोटिबाले सुशीले

अनुपल्लवि - वनजभवहरिनुते देवि हिमगिरिजे ललिते सततं विनतं
माम् परिपालय शङ्करवनिते सति महात्रिपुरसुन्दरि

चरणम् -

1. चण्डमुण्डखण्डन पण्डितेशु-दण्ड-कोदण्ड-मण्डित-पाणि
पुण्डरीकनयनार्चितपद पुरवासिनि शिवे हरिप्राप्तिनि
2. कम्बुकण्ठि कञ्जसदृशवदने करिराजगमने मणिसदने
शम्बरविदारि तोषि शिवशङ्करि सदा मधुर-भाषिणि
3. श्यामलाम्बिके भवाब्धितरणे श्यामकृष्ण-परिपालिनि जननि
कामितार्थ-फलदायकि कामाक्षि सकललोकसाक्षि

8. मुत्तुस्वामिदीक्षित-कृतिः

(राग-आरभि) "श्रीसरस्वति" (ताल-रूपकम्)

पल्लवि -

श्रीसरस्वति नमोऽस्तु ते वरदे
श्रीपति-गौरीपति-गुरुगुह-विनुते विधियुवते

अनुपल्लवि -

वासनात्रयविवर्जित वरमुनिभावितमूर्ते
वासवाद्यखिलनिर्जर वरवितरण बहुकीर्ते
दरहासयुतमुखाम्बुरुहे अद्भुतचरणाम्बुरुहे
संसारभीत्यापहे सकलमन्त्राक्षरगुहे

9. स्वातितिरुनाळ्-रामायणकीर्तनम्

(राग-सावेरी) "भावयामि रघुरामम्" (ताल-रूपकम्)

पल्लवि -

भावयामि रघुरामं भव्यसुगुणारामम्

अनुपल्लवि -

भावुकवितरणपरापाङ्गलीलालसितम्

चरणम् -

1. दिनकरान्वयतिलकं दिव्यगाधि सुतसंवना-
वनरचितसुबाहुमुखवधमहत्यापावनं
अनघमीशचापभङ्गं जनकसुताप्राणेशं
घनकुपितभृगुरामगर्वहरमितसाकेतम् (भावयामि)
2. विहताभिषेकमथ विपिनगतमार्गवाचा
सहितसीतासौमित्रिं शान्ततमशीलं
गुहानिलयगतं चित्रगूटागतभरतदत्त-
महितरत्नमयपादुकं मदनसुन्दराङ्गम् (भावयामि)

3. विततदण्डकारण्यगतविराधदलनं
सुचरितघटजदत्तानुपमितवैष्णवास्त्रम्
पतगवरजटायुनुतं पञ्चवटीविहितवासं
अतिघोरशूर्पणखावचनागतखरादिहरम् (भावयामि)
4. कनकमृगरूपधरखलमारीचहरमिह सु-
जनविमतदशास्यहृतजनकजान्वेषणम्
अनघपम्पाटीरसङ्गताञ्जनेयनभोमणि-
तनुजसख्यकरं वालितनुदलनमीशम् (भावयामि)
5. वानरोत्तमसहितयायुसूनुकरार्पित-
भानुशतभास्वरभव्यरत्नाङ्गुलीयं
तेन पुनरानीतान्यूनचूडानगिदर्शनं
श्रीनिधिमुदधितीरे श्रितविभीषणमिलितम् (भावयामि)
6. कलितवरसेतुबन्धं खलनिस्सीमपिशिताशन-
दलनमुरुदशकण्ठविदारणमतिधीरं
ज्वलनपूतजनकसुतासहितं यातसाकेतं
विलसितपट्टाभिषेकं विश्वपालं पद्मनाभम् (भावयामि)

10. महावैद्यनाथशिव-कृतिः

"श्रीशङ्करगुरुवरम्"

(राग-नागस्वरावलि) (ताल-रूपक)

- पल्लवि - श्रीशङ्करगुरुवरं चिन्तयामि भवहरम्
- अनुपल्लवि - साशङ्करतिपतिबाणजालतूलकालनालम्
- चरणम् -

अज्ञानतिमिरतरणि अङ्गीकृतश्रुतिसरणम्
सुज्ञानसुखतरणि सूक्ष्मप्रणवारणिम्

11. सुब्बरामदीक्षित-कृतिः

(राग-शङ्कराभरण) "शङ्कराचार्यम्" (ताल-आदि)

पल्लवि -

शङ्कराचार्यं भक्तमनोवशङ्कराचार्यं स्मराम्यहम् (श्री)
पङ्कजातभववेद्यं हृद्यं पङ्कजातभवरोगवैद्यमाद्यम्
सद्गुणसान्द्रं श्रीमहादेवस्तरस्वतीसंयमीन्द्रचन्द्रम्

अनुपल्लवि -

शङ्करभगवच्चरणापरवर्यं शङ्करकृपयः वार्धेतवीर्यम्
शङ्करागस्तितयशोधुर्यमणि-शङ्कराब्जतवार्यतपश्शौर्यम् (श्री)

चरणम्-

परमज्ञानलतालवालं भव्यतरसुमनोजालम्
परमतखण्डनचण्डिमशीलं परमाद्वैतस्थापनलीलम्
करकलितदण्डकमण्डलुं काशायधरं विनतमुनिमण्डलम्
परमतिविजितहरकुण्डलं शुभवरदं नतधराखण्डलम् (श्री)

12. पप्पनाशशिव-कृतिः

(राग-बिहाग) "कृष्णनामभजरे" (ताल-देशादि)

पल्लवि -

कृष्णनामभजरे सुकृतलब्धसमुच्छ्रितमनुजजने

अनुपल्लवि -

उष्णशीतसुखदुःखमये मृगतृष्णिकाम्बुपिपासे मुदा हि

चरणम्-

1. गतागतिकथां स्मर पुनःपुनर् वृथा न विषये चर
श्रितार्तिहर भक्तमनोरथवितरणमन्दारसमानं मानस

2. कामाद्यरिकुलमूलं लसत्तुरपातकमयसुमजालं
सीमाधिकशोकबलं विषयविषतरं न समाश्रय निरवधिदय

13. मैसूरुवासुदेवाचार्य-कृतिः

(राग-बेगडा) "मनसा वचसा शिरसा" (ताल-आदि)

पल्लवि -

मनसा वचसा शिरसानिशं भजत देवदेवम्
सनकादिमुनिगणशरणं नारसिंहम् वासुदेवम्

अनुपल्लवि-

वनजासनाद्यभिवन्दितवरचरणं स्तम्भसमुद्भवम्
दिनराजकोटिसन्निभं हतहिरण्यकशिपुदानवम् (मनसा)

चरणम्-

करुणान्वितं कल्याणगुणभरितं शरणागतप्रह्लादपोषणरतं
करिराजपाञ्चालीमुखनुतमिन्दिरापतिमघहरपतिं
सुररिपुभयानकाद्भुतचरितं वरदिव्यविभूषणविलसितम् (मनसा)

ஸம்ஸ்க்ருத மொழியிலுள்ள இசைப்பாடல்களின்
ஸாஹித்தியித்தின் தமிழாக்கம்

1. जयदेवकृत गीत-गोविन्द अष्टपदी 1

1. ஜயதேவரின் கீதகோவிந்தம் அஷ்டபதீ - 1

प्रलयपयोधिजले धृतवानसि वेदम् विहित-महित्र-चरित्रमखेदम् ।
केशव धृतमीनशरीर जय जगदीश हरे ॥1॥

1.हरे

जगदीश

जय

केशव

प्रलयपयोधिजले

अखेदं

धृत-मीन-शरीर

विहितवहित्र-चरित्रम्

वेदम्

धृतवानसि

ஓ ஹரி

உலகத்திற்குத்தலைவனே

உங்களுக்கு வெற்றியுண்டாகட்டும்.

ஓ கேசவ !

ப்ரளயகாலத்தில் கடல்களில்

பெருகிவரும் நீரிலிருந்து

மிகுந்த சிரமமின்றி (எளிதாக)

மீனினைது உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு

ஒரு படகைப்போல செயல்பட்டு

வேதங்களை

காப்பாற்றினீர்

क्षितिरतिविपुलतरे तव तिष्ठति पृष्ठे धरणिधरण-किण-चक्रगरिष्ठे ।
केशवधृत कच्छपरुप जयजगदीश हरे ॥2॥

2.केशव

धृतकच्छपरुप

क्षितिः

अतिविपुलतरे

धरणि-धरण-किण-

चक्रगरिष्ठे]

तव पृष्ठे

तिष्ठति

ஓ கேசவ

ஆமையின் ருபத்தை எடுத்தக்கொண்டவராய்

பூமியானது

மிகவும் விசாலமானதும்

பூமியைத்தாங்கியதால் வட்டமான

வடுக்களினால் கம்பீரமான

தங்களது முதுகில்

தங்கியிருக்கிறது.

वसति दशनशिखरे धरणी तव लग्ना शशिनि कलङ्ककलेव निमग्ना ।
केशव धृतशूकररूप जयजगदीश हरे ॥3॥

3.கேசவ ஓ கேசவ
தூதசூகரரூப பெரும் பன்றியின் உருவையெடு-
த்துக்கொண்ட (தருணம்)
தரணி பூமி
தவ நிமக்னா தங்களுடைய
தசனசிவரே கோரைப்பற்களின் நுனியில்
சசிநி சந்திரனில்
கலங்ககலேவ கருமையான மருவின் கீற்றுப்போல
லக்னா வசதி தங்கியிருக்கிறது

तव करकमलवरे नखमद्भुतशृङ्गम् दलितहिरण्यकशिपुतनुभृङ्गम् ।
केशव धृतनरहरिरूप जयजगदीश हरे ॥4॥

4.கேசவ ஓ கேசவ
தூதநரஹிரூப நரஸிம்ஹ உருவத்தை எடுத்து
தவ தங்களுடைய
கரகமலவரே சிறந்த தாமரை மலரையொத்த கைகளில்
அதூதசூங்கம் வியக்கத்தக்க கூர்மையான
நகம் நகங்களால்
ஹிரண்யகசிபு ஹிரண்யகசிபுவினது உடலாகிய வண்டி
தனுமூங்கம்]
தலித கிழித்தீர்.

छलयसि विक्रमणे बलिमद्भुतवामन पदनखनीर-जनितजनपावन
केशव धृतवामनरूप जयजगदीश हरे ॥5॥

5.கேசவ ஓ கேசவ
தூதவாமனரூப வாமன உருவெடுத்து
தலிம் பலி மஹராஜனை

विक्रमणे உமது பலத்தினால்
(தீர்விக்கிரமனது உருவையெடுத்து)
छलयसि ஏமாற்றினீர்
अद्भुत वामन வியக்கத்தக்க வாமனாவதாரம்
पदनख-नीर (சிறிய உருவம்)எடுத்தவரே
काल विरलिलिरुந்து பெருகிய
कङ्ककयिनाल
जनितजन पावन உலகமக்களை தோஷமற்றவர்களாய்
ஆக்கினீர் (புனிதமாக்கினீர்)

क्षत्रियरुधिरमये जगदपगतपापम् स्नपयसि पयसि शमितभवतापम् ।
केशव धृतभृगुपतिरूप जयजगदीश हरे ॥6॥

6.கேசவ ஓ கேசவ
தூதமூகுபதிரூப ப்ருகு குலத்திற்கு தலைவனாக,
அதாவது பரசுராமர் அவதாரமெடுத்து
அரசர்களது ரத்தம் நிரம்பிய நீரினால்
क्षत्रियरुधिरमये-
पयसि]
स्नपयसि தாங்கள் நீராட்டி
जगत्-अपगतपापम् உலகை தீமைகளற்றதாகச்செய்தீர்
शमितभवतापम् உலக வாழ்க்கையில் ஏற்படும்
துன்பங்களை நீக்கினீர்

वितरसि दिक्षु रणे दिक्पति कमनीयम् दशमुखमौलिबलि रमणीयं ।
केशव धृतरामशरीर जय जगदीश हरे ॥7॥

7.கேசவ ஓ கேசவ
தூதராமசரீர ராமாவதாரம் எடுத்து
ரண யுத்தத்தில்
दिक्पतिकमनीयम् திப்பாலகர்களுக்கு பரியமானதும்
रमणीयम् சிறந்ததுமான

दशमुखमौलिबलिम् பலியாக (ராவணனது) பத்து
தலைகளையும்
दिक्षु (பல) திசைகளுக்கு
वितरसि அளித்தீர்

वहसि वपुषि विशदे वसनं जलदाभम् हलहति भीति मिलितयमुनाभम्
केशव धृतहलधररूप जय जगदीश हरे ॥8॥

8.கேசவ ஓ கேசவ
धृतहलधररूप பரசுராமர் அவதாரம் எடுத்து
हलहतिभीति கலப்பையின் அடிக்குப்பயந்து
मिलित-यमुनाभम् வந்த யமுனையின் கருமை-
நிறத்தைப்போல
जलदाभम् மேகத்தின் நிறத்தை உடைய
वसनं வஸ்திரத்தை
विशदे वपुषि பரந்ததேகத்தில்
वहसि உடுத்தி இருக்கிறீர்.

निन्दसि यज्ञविधेरहह श्रुतिजातं सदयहृदय दर्शित पशुघातम्
केशव धृतबुद्धशरीर जय जगदीश हरे ॥9॥

9.கேசவ ஓ கேசவ
सदयहृदय கருணை உள்ளம் கொண்டவரே
अहह ஆஹா
धृतबुद्धशरीर புத்தாவதாரத்தை எடுத்து
यज्ञविधे: யாகத்தின் கோட்பாடுகளில்
पशुघातम् ப்ராணி வதையை
दर्शित உரைக்கும்
श्रुतिजातम् வேத நூல்களை
निन्दसि தாங்கள் நிந்திக்கிறீர்கள்

स्लेच्छनिवहनिधने कलयसि करवालं धूमकेतुमिव किमपि करालम् ।
केशव धृतकल्किशरीर जयजगदीश हरे ॥10॥

10.கேசவ ஓ கேசவ
धृतकल्किशरीर கல்கி அவதாரம் எடுத்தவரே
स्लेच्छनिवहनिधने ம்லேச்சர்களது (துஷ்டர்களது)
கூட்டத்தை அழிக்குங்கால்
किमपि ஏதோ ஒரு
करालम् பயங்கரமான
धूमकेतुमिव வால் நக்ஷத்திரம் போல்
करवालम् கத்தியை
कलयसि சுழற்றுகிறீர்

श्रीजयदेवकवेरिदमुदितमुदारम् शृणु सुखदं शुभदं भवसारम् ।
केशव धृतदशविधरूप जयजगदीश हरे ॥1१॥

11.ஹே ஓ ஹரி
जगदीश உலகத்திற்குத்தலைவனே
जय உங்களுக்கு வெற்றியுண்டாகட்டும்.
केशव ஓ கேசவ !
धृत-दशविधरूप பத்துவகையான அவதாரம் எடுத்தவரே
उदारम् கம்பீரமானதும்
सुखदम् நன்மையை வழங்குவதும்
शुभदम् மங்களம் அளிப்பதும்
भवसारम् வாழ்க்கையின் சுவையானதுமான
श्रीजयदेवकवे: ஜயதேவகவியினால்
उदितम् புனையப்பட்ட
इदम् இந்த (சிறந்த காவியத்தை)
शृणु கேளுங்கள்

वेदानुद्धरते जगन्निवहते भूगोलमुदिबभ्रते
दैत्यं दारयते बलिं छलयते क्षत्रक्षयं कुर्वते ।
पौलस्त्यं जयते हलं कलयते कारुण्यमातन्वते
म्लेच्छान्मूर्छयते दशकृतिकृते कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥

वेदान् उद्धरते (மீன் உருவெடுத்து) வேதங்களை காத்தீர்
जगन्निवहते (ஆமை உருவெடுத்து) உலகத்தை காத்தீர்
भूगोलं उदिबभ्रते (பன்றியின் உருவெடுத்து) பூமியைத்தாங்கினீர்
दैत्यं दारयते (நரசிங்க உருவெடுத்து) அரக்களை
(ஹிரண்யகசிபுவை) கிழித்துக்கொன்றீர்
बलिं छलयते (வாமனாவதாரத்தில் அரக்கன்)
பலியை மயக்கினீர்
क्षत्र-क्षयं कुर्वते (பரசுராமராகத் தோன்றி) அரசர்களை
கொன்றீர்
पौलस्त्यं जयते (ராமராக வந்து) புலஸ்த்யர்மகளை
(ராவணனை) வென்றீர்
हलं कलयते (பலராமராக உருவம் கொண்டு)
கலப்பையை ஆயுதமாக கொண்டீர்
कारुण्यम् आतन्वते (புத்தராகத்தோன்றி ப்ராணிகளிடம்)
கருணையைபரப்பினீர்
म्लेच्छान् मूर्छयते (மலேச்சர்களை(துஷ்டர்களை)
(கல்கி அவதாரம் எடுத்து) ஒழித்தீர்
दशकृतिकृते कृष्णाय (பத்து உருவங்களை எடுத்தீர்
கருஷ்ணரே
तुभ्यम् உங்களுக்கு
नमः எனது நமஸ்காரங்கள்

2. अन्नमाचार्य कीर्तन

2. அன்னமாசார்யர் கீர்த்தனை

पल्लवि - वन्दे वासुदेवं वन्दे वासुदेवम् बृन्दारकादीश वन्दितपदाब्जम्

वासुदेवम् वासु० தேவனை (கருஷ்ணனை)
वन्दे வணங்குகிறேன்

पदाब्जम् எவரொருவரது தாமரை மலர்
போன்ற பாதங்கள்
बृन्दारकादीश பெரியோர்களால்
वन्दित வணங்கப்பட்டதோ
वन्दे वासुदेवम् அந்த வாஸுதேவனை
நமஸ்கரிக்கின்றேன்

चरणम् -

1. इन्दीवरश्याममिन्दिराकुचतटी-चन्दनाङ्कित-लसत्वारुदेहम्
मन्दारमालिका-मकुट-संशोभितम् कन्दर्पजनकम् अरविन्दनाभम् (वन्दे)

इन्दीवरश्यामम् அல்லிமலரின் நிறத்தைப்போன்ற
चारुदेहम्] கருநீல வண்ணம் கொண்டவரும்
चन्दनाङ्कितम् லக்ஷ்மியின் கொங்கைகளில் உள்ள
इन्दिराकुचतटी] சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட
संशोभितं लसन् அழகிய தேகத்தை உடையவரும்
मन्दारमालिका மந்தார மலர்மாலையினால்
मकुट] அழகூட்டப்பட்ட கிரீடத்தை
अणिन्तीरुपबलरुम् அணிந்திருப்பவரும்
कन्दर्पजनकम् காமனது தந்தையும்,
अरविन्दनाभम्] உந்தித்தாமரையுடையவருமான

2. दकदकित-कौस्तुभ-धरण-वक्षस्थलम् खगराज-वाहनम्
कमल-नयनम्
निगमादि-सेवितं निजरूप-शेष-पन्नगराज-शायिनम् घननिवासम्
(वन्दे)

दकदकित-कौस्तुभ ப்ரகாசமான கௌஸ்துபமணியை
धरणम् அணிந்த
वक्षस्थलम् மார்பையுடையவரும்
खगराज वाहनम् கருடனை வாகனமாக கொண்டவரும்
कमलनयनम् தாமரை போன்ற கண்ணுடையவரும்
निगमादि सेवितम् வேதங்களால் போற்றப்பட்டவரும்

நிஜரூபசேஷ
பந்நராஜசாயினம்
தனது மறு உருவம் போன்ற
ஆதிசேஷன்மேல் படுத்துக்கொண்டிருப்பவரும்
தனத்தின் மேல் வாஸம் செய்பவரும்

3. கரிபுரநாத் சரக்ஷணேதத்வர் கரிராஜ-வரத சங்க-கராஜம்
சரசீரூஹனம் சக்ர-விப்ராஜிதம் திருவேட்கடாசலதேவ் பஜேஹம் (வந்தே)

கரிபுரநாத் கரிபுரத்தலைவனை
ரக்ஷணே காப்பதில்
தத்வர் ஈடுபாடுகொண்டவரும்
கரிராஜவரத சங்க- கஜேந்திரனைக்காப்பாற்றுவ-
தற்காக முயலும்
கராஜம் தாமரை கரத்தோனும்
சரசீரூஹனம் தாமரைபோன்ற முகம்
கொண்டவரும்
சக்ர-விப்ராஜிதம் சக்ராயுதத்தை ஏந்தியவரும் ஆன
திருவேட்கடாசலம் திருப்பதியில் வசிக்கும்
வெங்கடாசலபதியை
பஜே அஹம் பூசிக்கிறேன்

3. நாராயணதீர்த்தகிருத க௃ணலீலாதரங்கிணி

3. நாராயணதீர்த்தகிருத க்ருஷ்ணலீலாதரங்கிணி

பல்லவி - பூரய மம காமம் கோபால்

கோபால் ஆநிரை மேய்க்கும் கண்ணனே
மம என்னுடைய
காமம் விரும்பத்தை (அதாவது மோகனம்
அடையவேண்டும் என்கிற ஆசையை)
பூரய நிறைவேற்றுங்கள்

அநுபல்லவி -
வார வார வந்தனமஸ்து தவ வாரிஜதலநயன (பூரய)

வார வாரம் மறுபடியும் மறுபடியும்
தவ உங்களுக்கு
வந்தனமஸ்து எனது வணக்கங்கள்
வாரிஜதலநயன ! தாமரை இதழிற்கு ஒப்பான
கண்களை உடையவரே

சரணம்

1. மந்யே த்வாமிஹ் மாபவ தேவ் மாயா-ஸ்வீகृत-மானுஷ-பாவ்
தந்யேராதூத-தத்வ-ஸ்வபாவ் தாதார ஜகதாமதிவிபவம் (பூரய)

இஹ இவ்வுலகில்
த்வாம் உம்மையே
மாபவ ஒ மாதவனே
தேவம் பரம் பொருள் என்று
மந்யே நான் கருதுகிறேன்
மாாயா-ஸ்வீகृत*1* மாயையின் பிடியில் சிக்குண்டு
மானுஷ-பாவம் மனித உருவத்தை உடையவர் தாங்கள்
தந்யே: புண்ணியம் செய்தவர்களால்
அதூத போற்றப்பட்ட
தத்வ் ஸ்வபாவம் உண்மையின் உருவமானவர்
ஜகதாம் உலகிற்கு
அதி விபவம் பெரும் செல்வத்தை
தாதாரம் வழங்குகின்ற நீர்

2. வந்தாவநசர் பர்ஹவத்ச பத் துஜ்ஜவந் பஹுதரவிலாச
சாந்நாநந் சமூதீர்ணஹாச சஜ்ஜதகேயூர் சமூதததாச (பூரய)

வந்தாவநசர் *2* ப்ருந்தாவனத்தில் வசிப்பவரே
பர்ஹவத்ச மயிற்பீலியினால் அலங்கரி-
க்கப்பட்டவரே
பத் துஜ்ஜவந் அடர்ந்த கொடிபுதர்களில்
பஹுதரவிலாச பல்வகையான விளையாட்டுகளை
ஆடுபவரே
சாந்நாநந் ஆனந்தமயமானவரே

சமுதீர்ணஹச மகிழ்ச்சி பொங்கும் சிரிப்பினால்
பொலிவுடன் திகழ்பவரே
சஹதகேயூர கேயூரத்தை அணிந்திருப்பவரே
சமுதீததாச பக்தர்களுக்கு நன்மையளிப்பவரே

3. மத்ய-கூர்மாதி-தச-மஹிதாவதார மதநுஹாதர மதநகோபால
வாத்ஸத்யபாலித-வரயோகிபூந் வரநாராயணதீர்த்வர்திதமோத (பூரய)

மத்ய-கூர்மாதி- மீன் ஆமை முதலிய
தச-மஹிதாவதார போற்றப்பட்ட பத்து
மதநுஹாதர அவதாரங்களை எடுத்தவரே
மதநகோபால எனக்குக் கருணை புரிவதில்
விரூப்பமுதையவரே
மதநகோபால மன்மதனை போன்ற அழகான
வாத்ஸத்யபாலித கோபாலனே
வரயோகிபூந் அன்பினால் காப்பாற்றப்பட்ட
உடையவரே
வர நாராயணதீர்த்- சிறந்த பக்தனான நாராயண-
தீர்த்தரது
வர்திதமோத ஆனந்தத்தை அதிகரிக்க செய்பவரே

குறிப்பு 1 & 2 - நாராயண தீர்த்தர் இந்தப்பாடலில் தனக்கு
மிகவும் விருப்பமான மோகூஷத்தைக்கொடுக்குமாறு
க்ருஷ்ணரிடம் வேண்டிக்கொள்கிறார். அவர் பகவானுக்கு
நமஸ்காரங்களை அர்ப்பணிக்கிறார். வந்தனம் அல்லது
நமஸ்கரித்தல் பக்தியில் ஓர் அங்கமாகும்.

ஒப்பு நோக்குக : த்யாகராஜரது பாடல் - "வந்தனமு
ரகுநந்தன்".

1. பகவான் விஷ்ணு மாயையினால் கண்ணனாக அவதரிக்கிறார்.
அவதாரத்தின் நோக்கம் அரக்கர்களை அழித்து
மனிதர்களைக்காத்தார்.

2. கண்ணன் ப்ருந்தாவனத்தில் உலாவ ஆர்வம் கொண்டவன்.
அது துளசிச்செடிகள் நிறைந்த இடம். இச்செடி ஓர்
புனிதமானது. எவன் துளசியினால் விஷ்ணுவைப்
பூஜிக்கிறானோ, அவன் மோகூஷத்தை அடைகிறான். அவன்
மறுபடியும் பிறப்பதில்லை.

4. சதாசிவஹ்மேந்ர கீர்த்நனை

4. ஸதாசிவப்ரஹ்மேந்த்ரரின் கீர்த்தனை

பல்லவி - ஸ்மர வார் வார் ஷேத: ஸ்மர நந்஑ுமாரம்

வார் வாரம்	அடிக்கடி
ஸ்மர	நினைவு கூர்
ஷேத:	மனமே
நந்஑ுமாரம்	நந்தனது செல்வமான கண்ணனை
ஸ்மர	நினைவு கூர்

வரணம்

1. ஑ோஷகூடீரபயோ஑ூதவோரம் ஑ோகூலபூந்நாவுநஸ்சவாரம் (ஸ்மர)

஑ோஷகூடீர இடைச்சேரியில்லுள்ள குடில்களிலி-
பயோ஑ூதவோரம்] ருந்து பால், வெண்ணை இவற்றை
திரடுபவனை

஑ோகூலபூந்நாவுந- பசுக்கூட்டங்களிடையேயும்
ஸ்சவாரம்] ப்ருந்தாவனத்திலும் விளையாடுபவனை

2. வேணுவாமூதபானகதார விஷ்வஸ்திதிலயஹேதுவிஹாரம் (ஸ்மர)

வேணு-ரவாமூத-பான- புல்லாங்குழலிலிருந்து எழும்
கதார] அமுதத்திற்கு ஒப்பான நாதத்தை
பருகுவதில் மிக்க விருப்பமுடையவரும்

विश्व-स्थिति-लय- 238
हेतु-विहारं] உலகத்தை காப்பதிலும்,
தன்னுடனேயே லயிக்கச் செய்வதற்கும்
காரணமாக இருப்பவரும்

3. परमहंसहृत्पञ्जरकीरं पटुतरधेनुकवकसंहारम् (स्मर)

परमहंसहृत्पञ्जर- ஜீவன்முத்தர்களது இதயமாகிற
कीरं] கூட்டில் இருக்கும் கிளி போன்றவரும்
पटुतर-धेनुक-वक- தேனுகாஸுரன், பகாஸுரன்
संहारम्] முதலியவர்களை அழிப்பதில்
திறமைகொண்டவருமான

குறிப்பு : தேனுகன்ன, பகன் இவர்கள் இருவரும் கம்ஸனால்
கண்ணனைக்கொல்ல அனுப்பப்பட்ட இரண்டு அரக்கர்கள்.
தேனுகன், மாட்டைப்போலவும், பகன் கொக்கைப்போலவும்
மாறுவேடம் பூண்டுவந்தனர். இவர்களைக் கண்ணன்
அழித்தான்.

5. पुरन्दरदासकृत पद 5. புரந்தரதாஸரின் பதம்

पल्लवि - वेङ्कटाचलनिलयं वैकुण्ठपुरवासम्

वेङ्कटाचलनिलयम् திருவேங்கடமலையை
இருப்பிடமாகக் கொண்டவரும்
वैकुण्ठपुरवासम् வைகுண்டத்தில் வசிப்பவருமான
(நாராயணனை)

अनुपल्लवि - पङ्कजनेत्रं परमपवित्रम् शङ्खचक्रधरं चिन्मयरूपम्

पङ्कजनेत्रम् தாமரை போன்ற கண்களை உடையவரை
परमपवित्रम् மிகவும் பரிசுத்தமான வரை

शङ्खचक्रधरम् சங்கு, சக்கிரம் இவற்றை ஏந்தியவரை
चिन्मयरूपम् சித்ஸ்வரூபமானவரை

चरणम् -

1. अम्बुजोद्भवविनुतं अगणितगुणनामं तुम्बुरु-नारद-
गान-विलोलम् (वेङ्कट.)

अम्बुजोद्भव तामரையிலிருந்து தோன்றிய ப்ரம்மாவினால்
विनुतम् துதிக்கப்பட்டவரை
अगणितगुणनामम् எண்ணற்ற நற்குணங்களையும்,
பெயர்களையும் கொண்டவரை
तुम्बुरुनारद தும்புரு, நாரதர் முதலியவர்களுடைய
गान-विलोलम्] இசையில் ஈடுபாடுகொண்டவரை

2. मकरकुण्डलधरमदनगोपालम् भक्तपोषक श्रीपुरन्दरविट्ठलम्
(वेङ्कट.)

मकरकुण्डलधर மகரகுண்டலத்தைக் காதில் அணிந்திருக்கும்
मदनगोपालम् மன்மதனுக்கு ஒப்பான ஆநீரை
மேய்க்கும் கண்ணனை
भक्तपोषक பக்தர்களைக் காப்பாற்றும்
श्रीपुरन्दरविट्ठलम् புரந்தரவிட்டலரை (வணங்குகிறேன்)

6. त्यागराज-कृतिः 6. த்யாகராஜரின் கருதி

पल्लवि - नादतनुमनिशं शङ्करं नमामि मे मनसा शिरसा

नादतनुम् நாதமயமான சரீரத்தை உடைய
शङ्करम् பரமசிவனை
मे என்னுடைய
मनसा மனதாலும்

सति	கற்பமிக்கவளே அல்லது தகஷனது
महात्रिपुरसुन्दरि	மகளான ஸதி தேவியே
सततम्	முப்புரமெரித்த சிவனது மனைவியே
विनतम्	எப்பொழுதும்
माम्	பக்தியுடன் (வணக்கத்துடன்) கூடிய
परिपालय	என்னை
	காப்பாற்று.

चरणम् -

1. चण्डमुखण्डन पण्डितेक्षु-दण्ड-कोदण्ड-मण्डित-पाणि
पुण्डरीकनयनार्चितपद पुरवासिनि शिवे हरविलासिनि

चण्ड-मुण्ड-खण्डन	சண்டன் முண்டன் முதலிய
पण्डिते	அரக்கர்களை அழிப்பதில்
इक्षुदण्डकोदण्ड	திறமை மிக்கவளே
मण्डित	சிறந்த கரும்பு வில்லினால்
पाणि	அலங்கரிக்கப்பட்ட
पुण्डरीक-नयनार्चित	கையை உடையவளே
पद	தாமரை போன்ற கண்களை
पुरवासिनि	உடைய (விஷ்ணுவினால்)
शिवे	பூஜிக்கப்பட்ட
हरविलासिनि	திருவடிகளை உடையவளே
	முப்புரத்தில் வசிப்பவளே
	மங்களகரமானவளே
	சிவனது மனதிற்கு தனது
	விலாசங்களால் களிப்பூட்டுபவளே

2. कम्बुकण्ठी कञ्जसदृशवदने करिराजगमने मणिसदने
शम्बरविदारि तोषि शिवशङ्करि सदा मधुर-भाषिणि

कम्बुकण्ठी	அழகிய கழுத்தை உடையவளே
कञ्ज-सदृश	தாமரைக்கு ஒப்பன முகத்தை
वदने]	உடையவளே

करिराजगमने	சிறந்த யானையின் நடையை போன்ற கம்பீரமான
	நடையை உடையவளே
मणिसदने	ரத்னங்கள் இழைத்த மாளிகையில் வசிப்பவளே
शम्बरविदारि	சம்பராஸுரனை அழித்தவளே
तोषि	மனதிற்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பவளே
शिवशङ्करि	சிவனுக்கு மகிமை ஊட்டுபவளே
सदा	எப்பொழுதும்
मधुर-भाषिणि	இனிமையாக பேசுபவளே

3. श्यामलाम्बिके भवाखितरणे श्यामकृष्ण-परिपालिनि जननि
कामितार्थ-फलदायिकि कामाक्षि सकललोकसाक्षि

श्यामलाम्बिके	மரகத வண்ணம் கொண்ட
	(தேவி)
भवाखितरणे	பிறவிப்பெருங்கடலை கடக்க
	உதவுபவளே
श्यामकृष्ण	ச்யாமக்ருஷ்ணனை
परिपालिनि	காப்பாற்றுவவளே
जननि	அன்னையே
कामितार्थफलदायिकि	வேண்டும் பொருள்களை
	கொடுப்பவளே
कामाक्षि	அன்னை காமாக்ஷியே
सकल-लोक-साक्षि	மூவுலகிற்கும் ஸாக்ஷியாக
	திகழ்பவளே

குறிப்பு: ச்யாமா சாஸ்திரியின் இப்பாடல் பக்தி உணர்ச்சி ததும்ப உள்ளது. தேவியின் உருவமும், சிறந்த குணங்களும் இப்பாடலில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. கரும்பு வில்லை ஒரு கையில் ஏந்தியுள்ள காமாக்ஷியின் சிறந்த தோற்றம் குறிப்பிடப்படுகிறது. சிவனது உள்ளத்தில் ச்ருங்காரத்தை உண்டாக்கியவள் இத்தேவி. மன்மதனும் ஒரு கையில் கரும்பை வைத்துள்ளான்.

8. मुत्तुस्वामि दीक्षितर् कृति
8. முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரின் கருதி

पल्लवि- श्रीसरस्वति नमोऽस्तु ते वरदे श्रीपति-गौरीपति-गुरुगुह-
विनुते विधियुवते

श्रीसरस्वति अन्னை ஸரஸ்வதி தேவியே
वरदे வேண்டும் வரங்களை கொடுப்பவளே
परदेवते தைவங்களில் சிறந்தவளே
श्रीपति லக்ஷ்மியின் கணவரான விஷ்ணு,
गौरीपति பார்வதியின் கணவரான சிவன்
गुरुगुह முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் அவர்களால்
विनुते துதிக்கப்பட்டவளே
विधियुवते ப்ரம்மாவின் பத்தினியே
ते உனக்கு
नमोऽस्तु நமஸ்காரங்கள் இருக்கட்டும்

अनुपल्लवि -
वासनात्रयविवर्जित वरमुनिभावितमूर्ते
वासवाद्यखिलनिर्जर विवितरण बहुकीर्ते
दरहासयुतमुखाम्बुरुहे अद्भुतचरणाम्बुरुहे
संसारभीत्यापहे सकलमन्त्राक्षरगुहे

वासनात्रय முன்று விதமான வாசனைகளுடைய
विवर्जित தொடர்பற்ற
वरमुनि சிறந்த முனிவர்களால்
भावितमूर्ते போற்றப்பட்ட உருவத்தை உடையவளே
वासवादि இந்திரன் முதலிய
अखिल निर्जर எல்லா தேவர்களுக்கும்
विवितरण விரும்பிய வரங்களை அளிப்பதால்
बहुकीर्ते பெரும் புகழை அடைந்தவளே
दरहासयुत மென்மையான புன்னகையுடன் கூடிய
मुखाम्बुरुहे தாமரை போன்ற முகத்தை உடையவளே

अद्भुत- तामரை போன்ற சிறந்த பாதங்களை
चरणाम्बुरुहे] உடையவளே
संसारभीत्यापहे இவ்வுலக வாழ்க்கையின் பயத்தைப்
போக்குபவளே
सकल-मन्त्राक्षरगुहे எல்லா மந்திரச் சொற்களுக்கும்
இருப்பிடமானவளே

9. स्वातितिरुनाम्-रामायणकीर्तनम्
9. ஸ்வாதிதிருநாளின் ராமாயணகீர்த்தனம்

पल्लवि - भावयामि रघुरानं भव्यसुगुणारामम्

भव्यसुगुणारामम् நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமான
रघुरामम् ரகுலத்தில் தோன்றிய ராமனை
भावयामि நான் த்யானம் செய்கிறேன்

अनुपल्लवि - भायुकवितरणपरापाङ्गलीलालसितम्

भायुकवितरण நினைத்த வரங்களை கொடுப்பதில்
நடுபட்டுள்ள
अपाङ्गलीला கடைக்கண் பார்வையினால் அழகிய
लसितम्] சோபையுடைய
पर மேலா-ன வன்

चरणम् -

1. दिनकरान्वयतिलकं दिव्यगाधि
सुतसवना-वनरचितसुबाहुमुखवधमहत्यापावनं
अनघमीशचापभङ्गं जनकसुताप्राणेशं
घनकुपितभृगुरामगर्वहरमितसाकेतम् (भावयामि)

दिनकरान्वयतिलकम्	சூரிய வம்சத்தில் நெற்றித்திலகம்
दिव्य-गाधि सुत	போல் சிறந்து விளங்குகின்றவரும்
सवनावन रचित-	காதியின் புதல்வரான சிறந்த
सुबाहुमुखवधम्]	விச்வாமித்ரரது
अहल्या-पावनम्	யாகத்தை ரக்ஷிக்கும்பொழுது
अनघम्	அரக்கன் ஸுபாஹு
ईश-चाप-भङ्गम्	முதலியவர்களை அழித்தவரும்
जनकसुताप्राणेशम्	அகலிகையின் பாபத்தைப்
घनकुपित भृगुराम	போக்கி பரிசுத்தமாக்கியவரும்
गर्वहरम्	விலைமதிப்பற்ற
इत-साकेतम्	சிவனது வில்லை ஒடித்தவரும்
	ஜனகரது மகளான ஸீதையின்
	கணவரும்
	மிகுந்த கோபம் கொண்ட
	ப்ருகு முனிவரது குமாரனான
	பரசுராமனது
	கர்வத்தை போக்கியவரும்
	அயோத்தி நகரத்தை திரும்பிவந்து
	அடைந்தவரும்
2. विहताभिषेकमथ विपिनगतमार्यवाचा सहितसीतासौमित्रि शान्ततमशीलं गुहनिलयगतं चित्रगूटागतभरतदत्त-महितरत्नमयपादुकं मदनसुन्दराङ्गम् (भावयामि)	
विहताभिषेकम्	பட்டாபிஷேகத்திற்கு தடை உண்டானதால்
अथ	பிறகு
आर्यवाचा	தந்தை சொல் தட்டாமல்
सहित-सीता-सौमित्रिम्]	ஸீதை, ஸுமித்ரை மகன்
विपिनगतम्	லக்ஷ்மணன் இவர்களுடன்
शान्ततमशीलम्	காட்டிற்குச்சென்றவரும்
गुहनिलयगतम्	ஆடம்பரமற்ற நன்னடத்தை கொண்டவரும்
	குஹனது இருப்பிடத்தை அடைந்தவரும்

चित्रगूटागतभरत दत्त-महित-	சித்திரகூடத்திற்கு வந்த பரதனுக்கு
रत्नमय-पादुकम्]	கௌரவிக்கத்தக்க ரத்னங்கள்
मदनसुन्दराङ्गम्	இழைத்த பாதுகைகளை வழங்கியவரும்
	மன்மதனுக்கு ஒப்பான அழகிய
	சரீரத்தை உடையவரும்
3. विततदण्डकारण्यगतविराधदलनं सुचरितघटजदत्तानुपमितवैष्णवास्त्रम् पतगवरजटायुनुतं पञ्चवटीविहितवासं अतिघोरशूर्पणखावचनागतखरादिहरम् (भावयामि)	
वितत	விஸ்தாரமான
दण्डकारण्यगत	தண்டகாரண்யத்தில் வசித்த
विराध-दलनम्	விராதனைக் கொன்றவரும்
सुचरित-घटज	கும்பத்திலிருந்து தோன்றிய சிறந்த
	தபோநிதியான அகஸ்தியரிடமிருந்து
दत्त-अनुपमित-	ஒப்பற்ற விஷ்ணு தனுசையும்
वैष्णवास्त्रम्]	அம்புகளையும் பெற்றுக்கொண்டவரும்
पतगवर-जटायु-	பறவைகளின் அரசனான ஜடாயுவினால்
नुतं]	போற்றப்பட்டவரும்
पञ्चवटी-विहित-	பஞ்சவடியில் வசித்தவரும்
आवासम्]	
अति-घोर-	மிக பயங்கரமான
शूर्पणखः-वचन]	சூர்பனகையின் சொல்லால்
आगत	தூண்டப்பட்டுவந்த
खरादिहरम्	கரன் முதலிய அரக்கர்களை கொன்றவரும்
4. कनकनृगरूपधरखलभारीचहरमिह सु-जनविमतदशास्यहृतजनकजाचेषणम् अनघपम्पातीरसङ्गताञ्जनेयनभोमणि-तनुजसख्यकरं वालितनुदलनमीशम् (भावयामि)	
कनकनृगरूपधरखलभारीचहरमिह	
सु-जनविमतदशास्यहृतजनकजाचेषणम्	
अनघपम्पातीरसङ्गताञ्जनेयनभोमणि-	
तनुजसख्यकरं	
वालि-तनुदलनमीशम् (भावयामि)	

கனகமூர்புரம	பொன்மயமான மான் உருவைக்கொண்ட
खलमारीचहरम्	துஷ்டனான மாரீசனைக்கொன்றவரும்
इह	இவ்வுலகில்
सुजनविमत	நல்லவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட
दशास्य	பத்துத்தலை கொண்ட ராவணனால்
हत	அபகரிக்கப்பட்ட
जनकजा	ஜனகரது மகளான ஸீதையை
अन्वेषणम्	தேடிச்சென்றவரும்
पम्पातीर	பம்பைக்கரையில்
सङ्गत	இருந்த
अनघम्	ஒப்பற்ற
आञ्जनेय	ஆஞ்சநேயரால்
नभोमणि-तनुज	சூரியனது மகளான ஸுகீவனது
सख्यकरं	நட்பைப் பெற்றவரும்
वालिनु-दलनम्	வாலியினது உயிரைப் போக்கியவரும்
ईशम्	உலகத்தை ஆள்பவரும் ஆன

5. वानरोत्तमसहितवायुसूनुकरार्पित-
भानुशतभास्वरभव्यरत्नाङ्गुलीयं
तेनपुनरानीतान्यूनचूडानपिदर्शनं श्रीनिधिमुदधितीरे
श्रितावेभीषणमिलितम् (भावयामि)

वानरोत्तमसहित	சிறந்த வானரனான
	ஸுகீவனுடன் கூடிய
वायुसूनुकर	வாயுவின் மகளான
	ஹனுமானிடத்தில்
भानुशतभास्वर	நூறு ஸூரியர்களுக்கு ஒப்பான
	காந்தியையுடைய
भव्यरत्नाङ्गुलीयन्	ரத்னாங்கள் இழைத்த அழகிய
	மோதிரத்தை
अर्पित	அளித்தவரும்
तेन	அதனால்
पुनः	மறுபடியும்

आनीत	கொண்டுவரப்பட்ட
अन्यून	சிறந்த
चूडामणि-दर्शनम्	சூடாமணியைக்கண்டு
	ஆனந்தம் அடைந்தவரும்
श्रीनिधिम्	லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவரும்
उदधितीरे	கடற்கரையில்
श्रित-विभीषण	சரணடைந்த விபீஷணருடன்
मिलितम्	சேர்ந்துகொண்டவரும்

6. कलितवरसेतुबन्धं खलनिस्सीमपिशिताशन-
दलनमुरुदशकण्ठविदारणमतिधीरं
ज्वलनपूतजनकसुतासहितं यातसाकेतं
विलसितपट्टाभिषेकं विश्वपालं पद्मनाभम्

कलित-वर-	சிறந்த ஸேது என்ற
सेतुबन्धम्]	அணையைக்கட்டியவரும்
खल-निस्सीम-	மாமிசம் உண்ணும் கணக்கற்ற
पिशिताशन-दलनम्]	கொடிய அரக்கர்களை அழித்தவனும்
उरुदशकण्ठ-	கொடிய ராவணனைக்
विदारणम्]	கொன்றவரும்
अतिधीरम्	மிகுந்த தைர்யசாலியானவரும்
ज्वलन-पूत-	அக்னியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு
जनकसुता	ஜனகரின் மகளுடன்
सहितम्]	(ஸீதையுடன்) கூடியவரும்
यात-साकेतम्	அயோத்தியை அடைந்தவரும்
विलसित-	முடிசூட்டியதால் மிளகிறவரும்
पट्टाभिषेकम्]	
विश्वपालम्	உலகத்தைக் காப்பாற்றுபவரும் ஆன
पद्मनाभम्	பத்மநாபரை (உந்தியில்
	தாமரையை உடையவரும்)

10. महावैद्यनाथशिव-कृतिः

251

<p>श्रीमहादेव-सरस्वती</p> <p>संयमीन्द्र चन्द्रम्]</p>	<p>திரு மஹாதேவ ஸரஸ்வதி என்கிற துறவிக்கு சந்திரனைப்போன்றவரும் (ஆனந்தம் அளிப்பவரும்)</p>
---	--

अनुपल्लवि- शङ्करभगवच्चरणापरवर्यं शङ्करकृपया वर्धितवीर्यम्
शङ्करागसितयशोर्धुर्मनिशङ्कराब्जमवार्यतपस्सौर्यम् श्री

शङ्करभगवत्- पகவான் சங்கரரது திருவடிகைய
चरणापरवर्यम्] அடைந்தவரும்
शङ्करकृपया- சிவனது கருபையினால்
वर्धित-वीर्यम्] பெருகிய சக்தியையுடையவரும்
शङ्कराग-सित- சங்கின் வெண்மை நிறம் போன்ற
यशो-र्धुयम्] நிர்மலமான சிறந்த புகழையுடையவரும்
अनिशम्] எப்பொழுதும் தாமரையைக் கையில்
कराब्जम्] உடையவரும்
अवार्य-] தடை செய்ய இயலாத
तपस्सौर्यम्] தபச்சக்தியைக்கொண்டவரும்
श्री] பூநீ

चरणम्- परमज्ञानलतालवालं भव्यतरसुमनोजालम्

परम-ज्ञान- தெய்வீகமான அறிவாகிய
लतालवालम्] கொடிக்குப் பாத்தி போன்றவரும்
भव्यतर-सुमनो- சிறந்த வரும்
जालम्]
परमत-खण्डन- நாஸ்திகமான இதர மதங்களை
चण्डिमशीलम्] ஜயிப்பதில்
परमाद्वैत-स्थापन- சிறந்த திறமை பெற்றவரும்
लीलम्] மேன்மையான அத்வைத மதத்தை
நிறுவவதில் ஈடுபாடு கொண்டவரும்

करकलितदण्डकमण्डलुं काशायधरं विनतमुनिमण्डलम्
वरमतिविजितहरकुण्डलं शुभवरदं नतधराखण्डलम् श्री

करकलित- கையில் தண்டம், கமண்டலம்
दण्डकमण्डलम्] இவற்றை வைத்திருப்பவரும்

काशायधरम्
विनत-मुनि-
मण्डलम्]
वरमतिविजित-
हर-कुण्डलम्]
शुभवरदम्
नतधराखण्डलम्

श्री

காஷாய வஸ்திரத்தை உடுத்திருப்பவரும்
வணங்கிக்கொண்டிருக்கிற
முனிவர்களால் சூழப்பெற்றவரும்
சிறந்த அறிவினால் பதஞ்ஜலியை
வெற்றிக் கொண்டவரும்
மங்களமான வரங்களைக் கொடுப்பவரும்
பணிவுடன் கூடிய இவ்வுலகிற்கு
அரசர் போன்றவரும்
பூநீ

12. பாபநாசம் சிவன் க்ருதி

पल्लवि- कृष्णनामभजरे सुकृतलब्धसमुच्छ्रितमनुजजने

सुकृतलब्ध-
समुच्छ्रित]
मनुजजने
कृष्णनाम
भजरे

நற்செய்கைகளால் உயர்ந்த
மானிடர்களாகப் பிறந்த
ஓ மாந்தர்களே
கண்ணனது பேரைப்
பாடுங்கள்

अनुपल्लवि- उष्णशीतसुखदुःखमये मृगतृष्णिकाम्बुपिपासे मुदा हि

उष्ण-शीत-सुख-
दुःखमये]
मृगतृष्णिकाम्बु-
पिपासे]
मुदा हि

வெப்பம், குளிர், மகிழ்ச்சி,
சோகம் நிரம்பிய
கானல் நீரைப் பருகித் தாகத்தை
தணிக்கும் இந்த வாழ்க்கையில்
வீணாக்காமல்

चरणम्- 1. गतागतिकथां स्मर पुनःपुनर् वृथा न विषये चर
अतिार्तिहर भक्तमनोरथवितरणमन्दारसमानं मानस

गता-गति-कथाम्	பிறப்பு, இறப்பு என்னும் இந்த நிகழ்ச்சிகளை
स्मर	நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்
पुनः पुनः	மறுபடியும்
वृथा	வீணாக
विषये	சிறிற்பங்களில்
न चर	நாட்டம் கொள்ளாதீர்கள்
श्रितातिहरम्	அண்டினவர்களது துன்பத்தை போக்கபவரும்
भक्त-मनोरथ-	பக்தர்களது வேண்டுகோள்களைக்
वितरण	கொடுப்பதில்
मन्दार समानम्	தேவலோகத்து மரமான
मनसा	மந்தாரவருகடும் போன்றவருமான மனதினால்

2. कामाद्यरिकुलमूलं लसदुरुपातकमयसुमजालं
सीमाधिकशोकबलं विषयविषयतरं न समाश्रय निरवधिदय

कामाद्यरिकुलमूलम्	வேட்கை முதலிய எதிரிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு
लसद्-उरुपातक-	பெரும் பாவங்கள் என்கிற
मय-सुमजालम्]	பூங்கொத்துக்களால் மிளிர்கின்றதும்
•सीमाधिकशोकबलम्	எல்லையற்ற துன்பத்தை
विषय-विषयतरम्	தருவதும் ஆகிய
न समाश्रय	சிறிற்பங்கள் என்கிற
निरवधिदय	நச்சு மரத்தை அடையாதீர்கள் எல்லையற்ற கருணையை உடைய

13. मैसूरुवासुदेवाचार्य-कृतिः

13. மைஸூரு வாஸுதேவாசார்யரின் க்ருதி

पल्लवि-	मनसा वचसा शिरसानिशं भजत देवदेवम् सनकादिमुनिगणशरणं नारसिंहम् वासुदेवम्
देवदेवम्	கடவுள்களுக்கெல்லாம் கடவுளான
सनकादि-मुनिगण-	ஸனகர் முதலிய முனவர்களால்
शरणम्]	சரணமாக அடைந்த
नारसिंहम्	நரசிம்மரை
वासुदेवम्	வஸுதேவரது மகனான (கண்ணனை)
मनसा	மனத்தினாலும்
वचसा	வாக்கினாலும்
शिरसा	சரீரத்தினாலும்
अनिशम्	எப்பொழுதும்
भजत	போற்றுகள்

अनुपल्लवि- वनजासनाद्यभिवन्धितवरचरणं स्तम्भसमुद्भवम्
दिनराजकोटिसन्निभं हतहिरण्यकशिपुदानवम् (मनसा)

वनजासनादि-	தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்ட
अभिवन्धित-	ப்ரம்மா முதலியவர்களால்
वर-चरणम्]	வணங்கப்பட்ட சிறந்த
स्तम्भ-समुद्भवम्	திருவடிகளை உடையவரை
दिनराज-कोटि-	தூணிலிருந்து தோன்றியவரை
सन्निभम्]	கோடி சூர்யர்களுக்கு ஒப்பான
हत-हिरण्यकशिपु-	காந்தியை உடையவரை
दानवम्]	அரக்கன் ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றவரை

चरणम्- करुणान्वितं कल्याणगुणभरितं शरणागतप्रह्लादपोषणरतं
करिराजपाञ्चालीमुखसुत-मिन्दिरापतिमघरपति
सुररिपुभयानकाद्भुतचरितं वरदिव्यविभूषणविलसितम् (मनसा)

கருணாந்விதம்
 கல்யாணகுணபரிதம்
 ஶரணாகத
 ப்ரஹ்மாத-
 ஶோஷணரதம்]
 கரிராஜ
 பாஜ்ஜாலி-
 சூக்ஷ்ம-பூதம்]
 இந்திராபதிம்
 அஶ்ரஶ்ரபதிம்

சூரரிபு-பயானக-
 அஶ்ரபுதவரிதம்]

வர-திவ்ய-விபூஷண-
 விலசிதம்]

கருணையுடன் கூடியவரை
 மங்களகரமான
 தஞ்சமென்றடைந்த
 ப்ரஹ்மாதனைக் காப்பதில்
 ஈடுபாடுகொண்டவரை
 கஜேந்திரன்
 த்ரௌபதி முதலியவரிகளால்
 போற்றப்பட்டவரை
 மஹாலக்ஷ்மியின் கணவரை
 பாபங்களைப் போக்குகின்ற
 தலைவனை
 அச்சுறுத்தக் கூடிய
 வியக்கத்தக்க செயல்களைப்
 புரிந்தவரை
 சிறந்த அரிய அணிகலன்களால்
 அலங்கரிக்கப்பட்டவரை